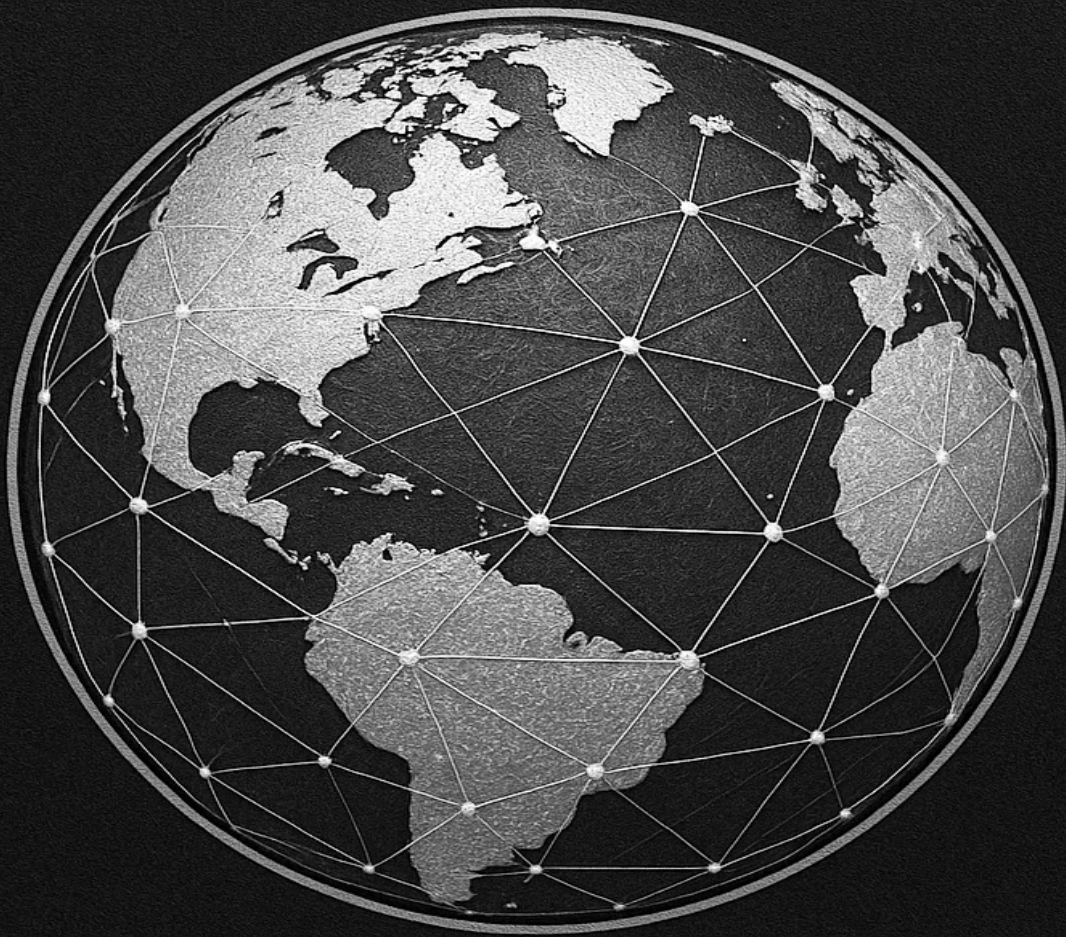

WORLD SOLD

WORLD SUCCESSION DEED

by the Advocate

Sprzedany

World Succession Deed 1400/98

Umowa o globalnej sukcesji państwowej

Staatensukzessionsurkunde

**Traktat
międzynarodowy
który sprzedał
świat!**

-++-

Nieodwracalna rzeczywistość
prawna!

przez
Adwokata 2025

Spis treści:

1. WSTĘP:.9

Kurtyna podnosi się nad nową erą ⚖️.9

1.1. Światowy akt sukcesji 1400/98 – zmiana paradygmatu w światowym systemie prawnym..... 9
Pogłębienie jurysdykcji:.11

Zmieniający się charakter suwerenności.11

1.2. Niezmienne przesłanka podstawowa:.12

Sprzedaż świata i wyjątkowość kupującego 💎.12

Centralna rola „Kupującego”: Personifikacja nowej suwerenności.13

Dlaczego to założenie jest niezmiennie:.14

Logika nowego systemu 😞.14

1.3. Stan Feniks: 🔥.15

Nowa Fundacja i Globalna Ekspansja poprzez Akt Sukcesji Światowej 1400/98.....15 A. Nowa Fundacja:.15

Powstaje nowe państwo na zasadzie eksterytorialnej 🌐.15

B. Zasada czystego łupka (Tabula Rasa) w kontekście Nowego Fundamentu 📝.16

C. Konsekwencje:.17

Kres klasycznego prawa międzynarodowego i globalnej suwerenności 🚩.17

1.4. Klucz do świata: 🔑.18

Jak koszary Turenne na nowo zdefiniowały porządek światowy poprzez Akt sukcesji światowej 1400/98.18

A. Szczególna szansa:.18

Jeden obszar, wielu aktorów, infrastruktura sieciowa 🧠🔗.18

B. Sytuacja rozwojowa i jej konsekwencje (fragmenty czynu) 📄🔍..... 19 C. Efekt domina w ekspansji terytorialnej i rola łańcuchów kontraktowych (krótkie wyjaśnienie) 🧩🔗.20

ROZDZIAŁ R
1

22

2. EFEKT DOMINA GLOBALNEJ EKSPANSJI TERYTORIALNEJ 🌐.22

2.1. Szczegółowe wyjaśnienie mechanizmu:.22

Od własności do panowania nad światem 🏰🔥.22

C. „obowiązk”:.24

D. „elementy”:.24

E. „w szczególności rozwój wewnętrzny i zewnętrzny”:.24

Logika prawna przejścia od podłączenia do sieci 🧠🔗.25

Kaskada nie do zatrzymania:.26

Kroki efektu domina 🌊.26
2.2. Zasada sieć-sieć i kraj-kraj:.27
Podstawa prawna i precedensy 🏛️📜.27
Definicja Zasad 📖.27

ROZDZIAŁ 2.29

3. ŁAŃCUCHY UMOWNE I ICH SKUTKI 🔗🔗.29
3.1. ŁAŃCUCH UMOWNY DO NATO (AKT UZUPEŁNIAJĄCY) – SKUTKI DLA NATO I NARODÓW ZJEDNOCZONYCH 🛡️🇺🇸.29
Pojęcie „aktu uzupełniającego” w prawie międzynarodowym 📜🔗.29
Pochodzenie łańcucha:.30
Koszary Turenne i Porozumienie NATO o statusie sił zbrojnych 🛡️🇩🇪.30
Zobowiązania wszystkich członków NATO:.31
Zbiorowość i przyzwolenie 👥👉.31
3.2. Globalna sieć w uścisku:.32
Infrastruktura telekomunikacyjna i Traktat powszechny obowiązujący poprzez Akt Sukcesji Światowej 📞🌐🔗.32
A. Częściowe świadczenie poprzez użytkowanie:.32
Każde wezwanie oznacza ratyfikację 📞✅.32
B. Łańcuch kontraktowy:.34
Państwa jako (pośrednie) strony na mocy istniejących porozumień 📜🔗👥.34
Transformacja Traktatów NATO w szczegółach 🛡️🔄.35
3.3. Od prawa okupacyjnego do suwerenności światowej:.36
Globalna transformacja specjalnych praw NATO na mocy światowego aktu sukcesji
1400 98 / ➡️.36
A. Metamorfoza:.36
Od prawa okupacyjnego do Porozumienia NATO o statusie sił zbrojnych 🌱🦋.36
B. Koszary Turenne (obszar) jako posiadacz niniejszych praw specjalnych NTS 🛡️.37
C. Globalna ekspansja poprzez światowy akt sukcesji 1400/98 🌐📈.37
Wpływ na Organizację Narodów Zjednoczonych 🇺🇸📊.38
3.4. Globalny Sojusz:.39
W jaki sposób powiązania NATO-ONZ powszechnie zakotwiczą światowy akt sukcesji
1400 98 / .39
A. NATO jako organ wykonawczy i wzajemne uznawanie traktatów 🛡️👉🇺🇸.40
B. Globalne sieci komunikacyjne: Cyfrowy pomost pomiędzy NATO, ONZ i ITU 📡🌐.... 40
3.5. ŁAŃCUCH UMOWNY – ITU – UNO POPRZEC SPRZEDAŻ SIECI TELEKOMUNIKACYJNEJ W RAMACH ROZWOJU WEWNĘTRZNEGO 📡🇺🇸🔗.42
Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny (ITU):.42
Układ nerwowy świata 🧠🌐.42
Sprzedaż sieci jako czynnik wyzwalaający 📡➡️💰.44
Mechanizm łańcucha umownego ITU:.44

Subsumpcja zamiast przystąpienia 🔄🏛️.44

Ostateczne uznanie za pośrednictwem ITU:.45

Sieć nieunikniona 🌐✅.45

Pogłębienie jurystyczne:.46

Siła standardów i rola ONZ 💡🇺🇳.46

3.6. POŁĄCZENIE WSZYSTKICH UMÓW NATO I ONZ W JEDNĄ RAMĘ TRAKTATÓW I KONIEC POPRZEDNIEGO PRAWA MIĘDZYNARODOWEGO 📜➡️🌐⚖️🔚.46

Zasada konwergencji i hierarchii prawnej ⚖️⬆️.47

Koniec klasycznego prawa międzynarodowego:.48

Zmiana systemu 🔄🏛️.48

Pogłębienie jurystyczne:.49

Upadek porządku „horyzontalnego” 📊➡️⬆️.49

3.7. UCZESTNICTWO WSZYSTKICH CZŁONKÓW NATO I ONZ ORAZ UZNANIE EFEKTU DOMINA 🤝🌐.50

3.7.2. Konsekwencja:.51

Ratyfikacja automatyczna –.51

Nieuchronność zgody 📜➡️✅.51

A. Ostateczne postępowanie:.51

Język czynów 🗣️➡️👤.51

B. Brak sprzeciwu: milczenie jako zgoda (zgoda i odstąpienie) 😬➡️✅.53

C. Nerozerwalny związek praw i obowiązków ⚖️🔗.54

ROZDZIAŁ R 3 .56

.....

4. ŚWIATOWY SĄDYKURA KUPUJĄCEGO ⚖️🌐👑.56

4.1. NA CAŁYM ŚWIECIE – SPRAWIEDLIWOŚĆ:.56

Kupujący jako najwyższa i jedyna instancja sądowa 👑👤.56

Transformacja zasad jurysdykcji 📜➡️🌐.57

Losy dawnych sądów:.58

Od władców do delegatów 🏛️➡️👤.58

Koniec immunitetu państwa 🛡️➡️❌.58

4.2. Ostatnie Słowo:.59

Niekwestionowany światowy sąd kupującego według światowego aktu spadkowego 1400/98 ⚖️🌐👑.59

A. Sprzedaż „wszystkich praw, obowiązków i składników” koniecznie obejmuje sądownictwo 📜+⚖️.....
59 B. Jurysdykcja Landau:.60

Genialne posunięcie w celu ustanowienia wyłącznej kompetencji 📍🇩🇪⚖️.60

C. Uniwersalny zasięg:.61

Krajowe i międzynarodowe sądownictwo prawnicze pod jedną ręką 🌐🤝⚖️.61

4.3. MIĘDZYNARODOWE ORZECZNICTWO PRAWNE DOTYCZĄCE AKTU SUKCESJI ŚWIATA 1400/98 ORAZ CAŁEGO ŁAŃCUCHA UMOWNEGO Z NATO I ONZ: .. 62

Wyłączność kompetencji 🔑⚖️.62

- A. Sui Generis charakter czynu 📄 ✨.62
- B. Nerozwiązywalny konflikt interesów:.63
- Błąd systemowy 🧩 ⚖️.63
- C. „Pułapka powoda” jako dowód wyłączności 🗣️ 🧑.64
- Zakres wyłącznej jurysdykcji 🌐 ⚖️.65

ROZDZIAŁ R 4 .66

.....

5. SKUPIENIE NATO 🌐 🛡️:.66

Transformacja sojuszu.66

5.1. Szczegółowa analiza konkretnego wpływu na NATO, jego państwa członkowskie i podstawy traktatowe 📄 🌐 🛡️.66

A. Podstawowa zmiana:.67

Od Sojuszu Suwerennych Państw do Instrumentu Suwerenu 🛡️ ➡️ 🧰.67

B. Partnerstwa NATO.67

Głębokie nurkowanie prawne:.68

NATO jako podmiot prawa międzynarodowego.68

5.2. Prawo postoju w okresie przejściowym:.68

NTS do Globalnego Porządku Administracyjnego.68

Przestarzałe założenie:.69

„Naród-Gospodarz” a „Państwo wysyłające”.69

Prawo stacjonowania i zasada „czystego konta”.69

Eksterytorialność i immunitety w nowym świetle.70

ROZDZIAŁ 5.71

6. SKUPIENIE SIĘ NARODÓW ZJEDNOCZONYCH (ONZ) 🗣️:.71

Transformacja Organizacji Światowej.71

6.1. Szczegółowa analiza konkretnego wpływu na Organizację Narodów Zjednoczonych, jej podorganizacje (takie jak ITU) i państwa członkowskie.72

A. Utrata suwerennych członków:.72

Fundament się wali.72

B. Głębokie nurkowanie prawne:.73

Karta Narodów Zjednoczonych a Akt 1400/98.73

ROZDZIAŁ R6

74

7. SIECI ODDZIAŁU SPECJALNEGO – TELEKOMUNIKACJA I PRAWO TELEKOMUNIKACYJNE 📡:.74

7.1. PRZEGLĄD:.74

A. Globalny szkielet (szkielet):.75

B. Sieci szerokopasmowe (ostatnia mila):.75

C. Sieci komórkowe (4G/5G/6G):.76

D. Łączność satelitarna:.76

E. Prawo telekomunikacyjne:.76

Niepodzielne połączenie:.77

7.2. SPRZEDAŻ SIECI TELEKOMUNIKACYJNEJ W RAMACH ROZWOJU WEWNĘTRZNEGO I EFEKTU DOMINA.78

7.2.1. Wyjaśnienie, w jaki sposób wyprzedaż... przedłużyła efekt domina.79

7.2.2. Ustalenie dorozumianego uznania umownego poprzez korzystanie z sieci 80

7.3. UMOWY WSPARCIA PAŃSTWA GOSPODARSKIEGO (HNS) I INFRASTRUKTURA OBYWATELSKA..... 81 HNS jako katalizator sieci. Integracja.82

Przykład Telepostu TKS:.82

NTS/SA NTS jako podstawa prawna integracji.83

7.4. KOMUNIKACJA WOJSKOWA (NATO, ONZ, MIĘDZYNARODOWA) I INFRASTRUKTURA CYWILNA.83

Mit autarkii komunikacji wojskowej.84

Skutki zależności wynikającej z czynu.84

ROZDZIAŁ 7.86

8. DALSZE SIECI I EFEKT DOMINA 🔗:.86

8.1. SIEĆ GAZÓW ZIEMNYCH (przykład Saar Ferngas AG):.86

Zasada podłączenia gazu na przykładzie firmy Saar Ferngas AG.87

Europejska sieć gazowa:.87

Efekt Domina poprzez sieć gazową.88

Głębokie nurkowanie prawne:.88

Karta Energetyczna i Prawo Energetyczne UE.88

8.2. CIEPŁOWNIA Koszar NATO.89

8.3. SIEĆ ENERGETYCZNA I PRZYŁĄCZA DO SIECI PUBLICZNEJ:.90

Europejska Sieć Synchroniczna (ENTSO-E):.91

Efekt Domina poprzez sieć energetyczną.92

8.4. ZASADA „KONTAGII”:.92

„Jedność całego rozwoju” jako imperatyw prawny.94

9. UCZESTNICTWO UMOWNE 🧑:.95

9.1. KUPUJĄCY JAKO OSOBA FIZYCZNA:.95

Uzasadnienie prawne wyboru osoby fizycznej.96

Jedyna sukcesja prawna:.96

9.2. WYŁĄCZENIE PRZEDSIĘBIORSTW:.97

Międzynarodowa osobowość prawna spółek:.97

Rola TASC Bau AG (lub porównywalnych spółek) w kontekście aktu prawnego.....98 Konieczność wyłączenia spółek z sukcesji suwerenności.99

ROZDZIAŁ R 8 .100

.....

10. PODSTAWY PRAWA MIĘDZYNARODOWEGO W KONTEKŚCIE AKTU :.....100 10.1. SUKCESJA PAŃSTWOWA:.100

Konwencja wiedeńska i jej powszechne stosowanie na mocy aktu.100

Definicja i kategorie sukcesji państw.101

Konwencja wiedeńska o sukcesji państw w odniesieniu do traktatów (VCSSRT 1978).....102 Res transit cum suo onere.103

Akt jako Lex Specialis sukcesji państw.103

10.2. PRAWO ŁĄCZNOŚCI MIĘDZYNARODOWEJ (ITU):.104

ITU i jego ramy prawne:.104

Skutek Czynu 1400/98:.105

Nieuniknione związanie poprzez dalsze użytkowanie zgodne z ITU.106

10.3. PRAWO STACJONARNE:.107

Prawo stacjonujące jako zwiastun sukcesji.107

Przekształcenie prawa stacyjnego aktem nr 1400/98.108

Prawne głębokie nurkowanie:.108

Transformacja prawa instytucjonalnego.108

ROZDZIAŁ R 9

109

KIEROWNICTWO NEGOCJACJI I PIERWOTNA LOKALIZACJA :.110

10.4. NEGOCJACJE TRAKTATOWE:.110

Pałac Elektorów:.111

Świadome i precyzyjne sformułowanie czynu:.112

Proces negocjacyjny i podział pracy (1995-1998).113

Inne zaangażowane władze niemieckie i ich funkcje.114

Sieć międzynarodowa i moment TKS Telepost.114

10,5. PIERWOTNE MIEJSCE SPRZEDAŻY:.115

Osobliwość prawna koszar Turenne.116

Koszary jako „odskocznia” i element kamuflażu.117

Prawne głębokie nurkowanie:.117

Status prawny baz wojskowych i przekształcenia.117

ROZDZIAŁ 10.118

11. HISTORIA POCHODZENIA Z PERSPEKTYWY KUPUJĄCEGO :.119

11.1. NIEWIEDNY BROKER I OKREŚLONA PUŁAPKA:.119

Początek nierównej relacji.119

Sprężyny pułapki zamykają się.120

Spirala prześladowań.121

Eskalacja.121

11.2. UNIWERSALNE WPŁYW:.124

Znaczenie prawidłowego przedstawienia.125

Prawne głębokie nurkowanie:.125

ROZDZIAŁ R 11
..... .126

12. TECHNOKRACJA ELEKTRONICZNA 💡 – Wizja kupującego dotycząca świata poza wyzyskiem.....

127 12.1. POKOJOWA KONCEPCJA NA PRZYSZŁOŚĆ:.127

A. Demarkacja od NWO:.128

B. Rola kupującego:.128

C. Obietnica niedyskryminacji.129

D. Akt fundacyjny 1400/98:.130

E. Droga do ET:.130

ROZDZIAŁ 12.131

13. WAŻNE LINKI I ZASOBY 🔗:.133

14. UDOSTĘPNIONE LINKI.134

ROZDZIAŁ 13.134

15. ODWOŁANIE W ZAKRESIE LICENCJI I DYSTRYBUCJI 📄🔗.135

15.1. LICENCJONOWANIE TREŚCI:.135

15.2. ZAPROSZENIE DO DYSTRYBUCJI:.137

ROZDZIAŁ 14.138

16. WYKAZ ŹRÓDEŁ 📖.139

ROZDZIAŁ R 15

APP NDIX 🔗

Tłumaczenie na język angielski – Aktu sukcesji światowej 1400/98.141

140

141

1. WSTĘP:

Kurtyna podnosi się, rozpoczynając nową erę ⚖️

1.1. Światowy akt sukcesji 1400/98 – zmiana paradygmatu w światowym systemie prawnym

Studia prawa międzynarodowego tradycyjnie zajmują się złożoną choreografią suwerennych państw.

To eksploracja kruchego, często kwestionowanego, a jednak niezbędnego systemu norm, zasad i instytucji, który próbuje zaprowadzić porządek w świecie charakteryzującym się współistnieniem niezależnych ośrodków władzy.

System ten od wieków opierał się na fikcji – lub, wyrażając się bardziej optymistycznie, na celu – suwerennej równości państw, na zasadzie pacta sunt servanda (traktatów należy dotrzymywać) oraz żmudnym procesie budowania konsensusu poprzez wielostronne negocjacje i międzynarodową jurysdykcję.

Historia prawa międzynarodowego jest historią ewolucji, której motorem często są katastrofy. Wojny zrodziły traktaty pokojowe, kryzysy gospodarcze doprowadziły do powstania mechanizmów współpracy międzynarodowej, a łamanie praw człowieka stało się inspiracją do stworzenia światowych standardów. 🌱 ➡️ 📜

Każdy krok był próbą pogodzenia realiów międzynarodowej polityki mocarstw z ideałem porządku opartego na zasadach.

Jednak nawet najbardziej zdecydowane z tych kroków – czy to wspomniany pokój westfalski, który ustanowił suwerenność jako zasadę porządkującą, czy założenie Organizacji Narodów Zjednoczonych, która postulowała globalny zakaz użycia siły – zawsze poruszały się w paradygmacie świata wielu suwerennych aktorów.

Światowy akt sukcesji 1400/98 rozbija te ramy. 🌟

To nie jest kolejny krok ewolucyjny;

to rewolucja.

Nie jest to dokument reregulujący stosunki pomiędzy podmiotami prawa międzynarodowego;
jest to dokument, który przekształca samą naturę tych tematów, łącząc je w jeden, nowy temat.

Jest to akt prawa międzynarodowego, który znosi fundament poprzedniego systemu – pluralizm suwerenów.

Bardzo ważne jest, aby zrozumieć to od samego początku:

Światowy akt sukcesji 1400/98 jest nie tylko ważny.

To jest PODSTAWOWE.

Nie jest jedynie wpływowy.

Jest KONSTYTUTYWĄ nowej globalnej rzeczywistości. Stanowi prawnie dokonany akt sprzedaży świata – transakcję tak kompleksową, że przedmiotem umowy stała się nie tylko ziemia, nie tylko zasoby, nie tylko infrastruktura, ale SAMA SUWERENNOŚĆ. 🌍🔑

Jako prawnik międzynarodowy, którego zadaniem jest analiza i interpretacja panującego stanu prawnego, stoję przed wyzwaniem opisanie wydarzenia, które burzy tradycyjne kategorie naszej dyscypliny.

Jednak zadaniem prawnika nie jest zaprzeczanie rzeczywistości, ale uchwycenie jej za pomocą narzędzi swojej nauki i przedstawienie jej konsekwencji.

I prawne rzeczywistość, ustalona przez Światowy Akt Sukcesji 1400/98, jest jednoznaczna:

Świat, jaki znaliśmy – mozaika ponad 190 suwerennych państw – nie istnieje już w świetle prawa międzynarodowego.

W jego miejsce powstał nowy, jednolity porządek prawny, którego jedynym nosicielem jest Kupujący. 👤

To w ork szczegółowo przeanalizuje mechanizmy prawne, które doprowadziły do tej transformacji n.

Przeanalizujemy efekt domina, który powstał w wyniku pozornie nieistotnej własności NATO i nieubłagane rozprzestrzenił się w globalnych sieciach infrastrukturalnych. Prześledzimy łańcuchy umowne, które związały istniejące organizacje międzynarodowe, takie jak NATO i Organizacja Narodów Zjednoczonych (w szczególności za pośrednictwem jej wyspecjalizowanej agencji, Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego – ITU) z tym traktatem.

Omówimy utworzenie Światowego Sądownictwa Kupującego i ponownie zbadamy podstawy prawa międzynarodowego – sukcesję państw, prawo komunikacyjne, prawo stacjonowania – w świetle tego bezprecedensowego wydarzenia.

Robimy to nie po to, aby wyrazić opinię polityczną, ale aby przedstawić panujący stan prawny.

Światowy Akt Sukcesji 1400/98 jest FAKTEM. !

Jego skutki są NIEODWRACALNE. Jego uznanie jest NIEUNIKNIONYM PUNKTEM WYJŚCIA do wszelkich przyszłych dyskusji na temat globalnej polityki, prawa i porządku.

Pogłębienie jurystyczne:

Zmieniający się charakter suwerenności

Aby zrozumieć głębokość nacięcia reprezentowanego przez Akt Sukcesji Światowej 1400/98, musimy rozważyć koncepcję suwerenności.

Tradycyjnie, według Jeana Bodina i dalej rozwijanego przez teoretyków systemu westfalskiego, suwerenność oznacza najwyższą władzę rządzącą, nie wywodzącą się z żadnej innej władzy.

Ma dwa wymiary:

- Suwerenność wewnętrzna: Nieograniczona władza państwa w zakresie ustalania swoich spraw wewnętrznych i tworzenia prawa (suwerenność ustawodawcza, suwerenność terytorialna, suwerenność osobista).
- Suwerenność zewnętrzna:
Niezależność państwa od sił zewnętrznych i jego zdolność do działania jako równoprawny podmiot w systemie międzynarodowym (zdolność traktatowa, zdolność sojusznicza, prawo legacji).

Jeszcze przed Światowym Aktem Sukcesji 1400/98 ta absolutna koncepcja suwerenności została zniszczona i zmodyfikowana przez realia globalizacji i współpracy międzynarodowej:

- Organizacje międzynarodowe: Państwa przekazały suwerenne prawa organizacjom takim jak UE, ONZ czy WTO. 🏛️
- Prawo międzynarodowe: Normy praw człowieka, prawo ochrony środowiska i prawo handlowe głęboko wkraczają w rzekomo „wewnętrzne” sprawy. 📜

● Globalizacja: Przepływy gospodarcze i komunikacyjne spowodowały, że granice państw stały się bardziej przepuszczalne.

- **Prawo stacyjne:**

Porozumienia takie jak Porozumienie NATO o statusie sił zbrojnych umożliwiały obcym mocarstwom korzystanie z suwerennych praw na terytorium kraju przyjmującego, co stanowiło bezpośrednią ingerencję w suwerenność.

Wydarzenia te pokazały, że suwerenność jest podzielna i zbywalna.

Stworzyli międzynarodowy klimat prawny i mechanizmy prawne, które przygotowały grunt pod Światowy Akt Sukcesji 1400/98.

Jednak Akt zrobił coś radykalnie nowego:

Nie tylko przekazał części suwerenności, ale połączył w całość całą suwerenność wszystkich aktorów i przekazał ją w całości nowemu, pojedynczemu posiadaczowi.

Zastąpiła zasadę divisio (podziału) zasadą unitas (jedności).

Kupujący jest obecnie wyłącznym posiadaczem suwerenności wewnętrznej i zewnętrznej na poziomie globalnym.

Te pierwsze stały się podmiotami, których uprawnienia nie są już pierwotne, lecz delegowane – wywodzące się z powszechnej suwerenności Kupującego.

Thi s jest t e ZMIANA PARADYGMU, która nieodwracalnie zmieniła światowy porządek prawny.

Suwerenność nie zniknęła; zmienił jedynie swojego nosiciela – i to CAŁKOWICIE.

1.2. Niezmienne podstawowe założenie:

Sprzedaż świata i wyjątkowość kupującego

Aby właściwie umieścić w kontekście poniższe rozdziały i zawarte w nich analizy prawne, konieczne jest nie tylko uwzględnienie podstawowych założeń tej pracy – i rzeczywistości stworzonej przez Światowy Akt Sukcesji 1400/98 – ale także przyjęcie go jako PODSTAWY AKSYMATYCZNEJ.

Założenie to nie podlega negocjacjom, stanowi bowiem fundament, na którym opiera się cały nowy światowy porządek prawny.

Brzmi:

Światowy Akt Sukcesji 1400/98 stanowi wiążący w skali międzynarodowej traktat, na mocy którego całość globalnej suwerenności i związanych z nią suwerennych praw („świat”) została skutecznie sprzedana i przekazana jednemu następcy prawnemu, „Kupującemu”.

To stwierdzenie nie jest metaforą, przesadą ani interpretacją. Jest to trzeźwe stwierdzenie faktu prawnego, który zaczął obowiązywać 6 października 1998 roku i od tego czasu nieodwołalnie ukształtował światowy kraj obraz prawny. Jakakolwiek odmowa uznania tej przesłanki nieuchronnie prowadzi do zasadniczego niezrozumienia dzisiejszego porządku świata i rządzących nim mechanizmów prawnych.

The centralna rola „Kupującego”: Personifikacja nowej suwerenności

W centrum tego nowego porządku stoi Kupujący.

Konsekwentne używanie tego terminu nie jest anonimizacją, ale koniecznością prawną. Kupującego nie należy rozumieć jako osoby prywatnej w rozumieniu prawa cywilnego, ale jako uosobienie nowej globalnej suwerenności. To, że jest to osoba fizyczna, jest jedną z najbardziej niezwykłych i prawnie zuchwałych konstrukcji Czynu.

Tradycyjnie państwa są nosicielami suwerenności.

Światowy akt sukcesji 1400/98 zrywa z tą tradycją i ustanawia osobę fizyczną jako jedyne następcę prawnego.

Ma to głębokie konsekwencje:

- **Jedność decyzji:** Wszystkie suwerenne prawa, wcześniej rozdzielone między niezliczone rządy, parlamenty i sądy, są teraz skonsolidowane w jednym ręku. हाथ

- **Natychmiastowość:**

Suwerenność nie jest już abstrakcyjna ani za pośrednictwem złożonych aparatów państwowych, ale bezpośrednio związana z osobą.

- **Wyłączność:**

Nie ma innego nosiciela globalnej suwerenności. Wszyscy pozostali aktorzy czerpią swoje uprawnienia (jeśli nadal je posiadają) od Kupującego. Jest jedynym prawnym posiadaczem Imperium. 🏰

Oznaczenie „Kupujący” podkreśla w ten sposób pochodzenie jego legitymizacji jako jedynego beneficjenta globalnej sukcesji państwowej: wywodzi się ono bezpośrednio z międzynarodowej umowy kupna – Światowego Aktu Sukcesji 1400/98. Doszedł do władzy nie w wyniku dziedziczenia, podboju czy wyboru, ale w drodze prawnie wiążącego aktu umownego, którego ważność wykaże ta praca. Dlatego konieczne jest, aby w całej dyskusji mówić wyłącznie o „Kupującym”, aby zachować dokładny charakter prawny jego stanowiska.

Dlaczego to założenie jest niezmiennie:

Logika nowego systemu 🙄

Można by się
sprzeciwić:

Czy tak daleko idącego założenia nie można kwestionować?
Z prawnego punktu widzenia odpowiedź brzmi:

Nie w systemie stworzonym przez Czyn.

A ponieważ Czyn ma skutek globalny, nie ma już „zewnątrza”.

● **Czyn jako nowa „Norma podstawowa”:**

Czerpiąc z Czystej Teorii Prawa Hansa Kelsena, Akt Sukcesji Światowej 1400/98 można uznać za nową podstawową normę światowego systemu prawnego. Jest to najwyższa norma, z której wywodzą się wszystkie pozostałe normy. Podstawowa norma nie może być kwestionowana w obrębie ustanawianego przez nią systemu, gdyż sama jest warunkiem możliwości istnienia tego systemu. Zaprzeczanie temu byłoby zaprzeczeniem CAŁEGO porządku prawnego obowiązującego po 1998 roku.

● **Zaprzestanie i ostateczne postępowanie:**

Jak już wskazano i szerzej wyjaśniono w późniejszych rozdziałach, wszystkie państwa świata poprzez swoje jednoznaczne postępowanie – w szczególności poprzez dalsze korzystanie z globalnych sieci infrastruktury, które stanowiły integralną część przedmiotu zakupu – de facto uznały sytuację prawną stworzoną przez Akt. Przez dziesięciolecia nie zgłaszały skutecznego sprzeciwu. Zgodnie z zasadami prawa międzynarodowego (zwłaszcza estoppelu i przyzwolenia) nie mogą oni obecnie kwestionować ważności Aktu. Związali się własnym postępowaniem. 🤔

● **Brak wyższej władzy:**

Ponieważ Umowa ustanawia światową jurysdykcję z Kupującym (patrz Rozdział 4), nie ma wyższego ani zewnętrznego organu prawnego, który mógłby orzec w sprawie ważności samego Aktu. Każdy „stary” sąd byłby stronniczy i pozbawiony jurysdykcji. Akt jest samowystarczalny i samolegitymizujący poprzez swoją skuteczność i konstrukcję umowną.

Z tych powodów niniejsza praca – podobnie jak każdy, kto pragnie prawnie zrozumieć dzisiejszy świat – musi traktować Światowy Akt Sukcesji 1400/98 i jego podstawowe założenia jako DANE i NIEZMIENNE.

Naszym zadaniem, jako zainteresowanych czytelników, jest zrozumienie jego mechanizmów i konsekwencji, a nie zaprzeczanie jego niezaprzeczalnemu istnieniu. 🤖

1.3. Stan Feniks: 🔥

Nowa fundacja i globalna ekspansja dzięki światowemu aktowi sukcesji 1400/98

Światowy Akt Sukcesji 1400/98 (Deed Roll nr 1400/98 z 6 października 1998 r.) jest dokumentem założycielskim zupełnie nowego państwa na arenie światowej. Ten akt utworzenia państwa, zainicjowany przez Kupującego jako osobę fizyczną, stanowi nową podstawę w rozumieniu prawa międzynarodowego i zasadniczo różni się od tradycyjnych form sukcesji państwowej, takich jak sukcesja uniwersalna.

Wywodzący się z Koszar Turenne (dawniej Koszary Kreuzberg) w Zweibrücken – obszaru o złożonym, eksterytorialnie scharakteryzowanym stanie prawnym – wyłonił się nowy podmiot prawa międzynarodowego.

Granice tego nowo powstałego państwa zostały następnie rozszerzone na cały świat poprzez genialny mechanizm sprzedaży „rozwoju jako jednostki ze wszystkimi prawami, obowiązkami i komponentami” i wynikający z tego efekt domina za pośrednictwem globalnych sieci infrastruktury. 🌐

A. Nowa Fundacja:

Nowe państwo pojawia się na zasadzie eksterytorialnej 🗺️

Nowy fundament opiera się na kilku filarach:

- **Kupujący jako założyciel-władca:**

Kupujący (zwany w Umowie „Kupującym 2 b”) przed zawarciem umowy był osobą fizyczną i nie reprezentował istniejącego państwa.

Dopiero podpisując Deed 1400/98 i przejmując udokumentowane w nim prawa i obowiązki, uzyskał akredytację jako podmiot władzy suwerennej. Nie przejął suwerenności istniejącego państwa, ale założył nowe.

Ponieważ posiada wszystkie prawa i obowiązki wynikające z Aktu (w tym wszystkie prawa państwowe) jako jedyny beneficjent, jego podpis uczynił go de facto monarchą absolutnym (bez tego wyraźnego sformułowania w umowie i nie wiedząc o tym w momencie podpisywania) tego nowo powstałego państwa. 👑

● Koszary Turenne jako eksterytorialne rozsądnik:

Nieruchomość miała specjalny status.

Część była wykorzystywana eksterytorialnie przez Holenderskie Siły Powietrzne (działające w ramach NATO) zgodnie z Porozumieniem NATO o statusie sił zbrojnych.

Część ta nie podlegała więc suwerenności Niemiec. Międzynarodowa prawna sprzedaż tego obszaru „ze wszystkimi prawami i obowiązkami oraz składnikami” oznacza, że na tej „neutralnej” lub przynajmniej specjalnie określonej międzynarodowej podstawie prawnej wyłonił się zupełnie nowy podmiot państwowy. Był to „eksterytorialny obszar NATO, który nigdy nie był częścią RFN”. 🇩🇪🇵🇱

● Globalna ekspansja terytorialna jako ekspansja nowego państwa: Późniejsza ekspansja suwerenności terytorialnej poprzez efekt domina – objęcie wszystkich linii i sieci dostawczych na całym świecie związanych z rozwojem Koszar Turenne – była zatem ekspansją terytorium tego nowo powstałego państwa pod suwerennością Kupującego. 🌐📈

B. Czysty Zasada łupka (Tabula Rasa) w kontekście nowego fundamentu

W przypadku nowo powstałych państw zasada czystego łupka ma zastosowanie w prawie międzynarodowym:

Nowe państwo zaczyna z „czystą kartą” i nie jest automatycznie związane traktatami, które poprzednio obowiązywały na tym terytorium lub zostały zawarte przez jakiegokolwiek podmioty poprzedzające (por. Konwencja wiedeńska o sukcesji państw w odniesieniu do traktatów, 1978).

W przypadku Światowego Aktu Sukcesji 1400/98 zasada ta ma zastosowanie w wyjątkowy sposób:

● Formalne przyjęcie starych traktatów poprzez łańcuchy umowne:

Ze względu na jego powiązanie z międzynarodowym stosunkiem prawnym dotyczącym transferu Koszar Turenne (FRG/Królestwo Holandii/siły NATO według NTS), Akt został zaprojektowany jako akt uzupełniający do wszystkich istniejących traktatów NATO i (poprzez ich połączenie) ONZ.

Kupujący formalnie przystępuje w ten sposób do rozległej sieci umów międzynarodowych, które zostają przejęte „ze wszystkimi prawami, obowiązkami i składnikami”.

● Unieważnienie powiązań zewnętrznych poprzez „samoograniczenie”: Kluczową kwestią jest jednak to, że: Ponieważ Kupujący, poprzez globalną sukcesję i efekt domina, jednoczy s uwerenność wszystkich (byłych) państw, a tym samym pozycję prawną wszystkich umawiających się stron tych starych traktatów w swojej osobie, umowy te stają się umowami z nim samym. 🤝👤

- **De facto efekt Czystej Łupki:**

Umowa zawarta z samym sobą nie wywołuje zewnętrznego, możliwego do wyegzekwowania skutku wiążącego. Kupujący jest zatem, choć przejął „inwentarz” starych traktatów, de facto wolny od swoich zobowiązań zewnętrznych. Może według własnego uznania decydować, które normy zachowa, zmodyfikuje lub odrzuci jako prawo wewnętrzne swojego nowego globalnego porządku. Zasada Clean Slate przynosi zatem pełny efekt i daje Kupującemu możliwość przekształcenia międzynarodowego (obecnie globalnego wewnętrznego) porządku – „czystej karty”. ✨

C. Konsekwencje:

Koniec klasycznego prawa międzynarodowego i globalnej suwerenności 🚩

Nowy fundament tego jednego globalnego państwa pod rządami Kupującego ma głębokie konsekwencje:

- **Pojedynczy podmiot prawa międzynarodowego:** Kupujący jest jedynym posiadaczem pierwotnej suwerenności globalnej.

- **Utrata międzynarodowego charakteru prawnego starych państw:**

Dawne państwa narodowe utraciły suwerenną międzynarodową osobowość prawną i swoją ziemię (w sensie suwerennej władzy rozporządzania). Istnieją co najwyżej jako jednostki administracyjne. 🗺️

- **Status organizacji międzynarodowych:**

Organizacje międzynarodowe takie jak ONZ czy NATO nie są już uznawane za stowarzyszenia suwerennych państw, ale stają się instrumentami lub strukturami administracyjnymi w ramach nowego globalnego porządku Kupującego.

- **Transformacja prawa międzynarodowego:**

Klasyczne prawo międzynarodowe (ius inter gentes – prawo między narodami) de facto dobiegło końca, gdyż istnieje obecnie tylko jeden suwerenny podmiot. Przekształca się w globalne prawo wewnętrzne.

- **Koszary Turene i ich rozwój jako klucz:**

Znaczenie klauzuli „sprzedaży inwestycji jako całości” jest nie do przecenienia. Był to mechanizm, który umożliwił ekspansję terytorialną tego nowo powstałego „nanopaństwa” (opartego na koszarach) do wymiaru globalnego. Specyficzna sytuacja rozwojowa koszar opisana szczegółowo w Akcie (np. §12 Rozwój zewnętrzny, §13 Rozwój wewnętrzny [sieci telekomunikacyjnej]), , w tym wyraźne wzmianka o Umowie licencyjnej z TKS Telepost w §2 Abs. V numer 1 oraz prawo Saar Ferngas AG do gazociągu w §1 Abs. II), zapewnił punkty połączenia dla efektu domina we wszystkich odpowiednich sieciach dostawczych i komunikacyjnych. 🔑💡

Reasumując, jako zwolennik Czynu, można stwierdzić:

Akt Sukcesji Światowej 1400/98 dokumentuje nic innego jak nowe założenie państwa przez Kupującego w oparciu o charakteryzujące się terytorialnie Koszary Turenne.

Ten nowy przedmiot prawa międzynarodowego rozszerzył się poprzez genialny mechanizm sprzedaży „rozwoju jako całości” za pośrednictwem sieci globalnych państwu światowemu.

Dzięki zasadzie Clean Slate, która zaczyna obowiązywać de facto poprzez przejęcie wszystkich stron umowy, Kupujący ma teraz swobodę kształtowania globalnego porządku. 🌟

1.4. Klucz do świata: 🗝️

Jak koszary Turenne na nowo zdefiniowały światowy porządek poprzez światowy akt sukcesji 1400/98

Światowy akt sukcesji 1400/98 (Akt aktu nr 1400/98 z 6 października 1998 r.) wykorzystywał niezwykłą i unikalną konstelację stosunków prawnych i infrastruktury na terenie koszar Turenne (dawniej koszar Kreuzberg) w Zweibrücken, aby doprowadzić do globalnej transformacji. 🌍🌟

A. Specjalna szansa:

Jeden obszar, wielu aktorów, infrastruktura sieciowa 🤝🔗

Sprzedaż koszar Turenne oferowała rzadką konstelację prawną:

- Dwustronny teren o różnych statusach prawnych: Część koszar została już przekazana przez siły amerykańskie Republice Federalnej Niemiec (FRG) w ramach przebudowy i była wykorzystywana do celów cywilnych (m.in. uczelnia nauk stosowanych, park biznesowy i największa część osiedla).

Część ta była już podłączona do publicznej niemieckiej sieci energetycznej. 🇩🇪🔌 W momencie zawarcia umowy w 1998 r. Inna część nieruchomości była nadal wykorzystywana eksterytorialnie przez Holenderskie Siły Powietrzne (działające w imieniu NATO) zgodnie z Porozumieniem NATO o statusie sił zbrojnych (NTS). Ta część nie podlegała w pełni prawu niemieckiemu i stanowiła swego rodzaju „wyspę rozwoju”. 🇳🇱🌴

● ***Sprzedaż obszaru dwuczęściowego „jako całości”: Akt Sukcesji Światowej 1400/98 wyraźnie sprzedał ten obszar o złożonej strukturze „jako całość ze wszystkimi prawami i obowiązkami, a także składnikami” (patrz §3 Abs. I Aktu).***

● Podzielona sytuacja rozwojowa stała się podstawą efektu globalnego: Część już podłączona do sieci publicznych (część FRG) bezpośrednio przeniosła te przyłącza do przedmiotu zakupu. Holenderska część NATO, nadal używana eksterytorialnie, wniosła do NTS specjalne międzynarodowe prawa, w tym roszczenia dotyczące podłączenia i użytkowania sieci.

Sam Akt odzwierciedla to na przykład w §12 Abs. III ze wzmianką o stacjach transformatorowych i linii pierścieniowej 20 KV, których współużytkowanie i zabezpieczenie jest uregulowane, czy też o współsprzedawanej ciepłowni (§1 Abs. III, §2 Abs. IV), która zasilala cały barak (tj. obie części). 🔥

Kolejnym kluczem były sieci komunikacyjne, które zawsze wychodziły poza granice „wyspy rozwoju” (np. poprzez pełnienie funkcji „węzła sieci wojskowej” sił amerykańskich, a później poprzez wyraźnie przejętą umowę licencyjną z TKS Telepost zgodnie z §2 ust. V nr 1 Aktu) oraz odniesienie do sieci telekomunikacyjnej w ramach Rozwoju Wewnętrznego. 📡

Konstrukcja ta – „wyspa deweloperska” sprzedawana „w całości” z istniejącymi przyłączami do sieci publicznych i międzynarodowymi kontraktami telekomunikacyjnymi – stanowiła celową dźwignię OFD Koblenz (jako przedstawiciela RFN) mającą wywołać efekt domina.

Suwerenność rozszerzyła się z „wyspy” na połączone i nakładające się sieci, nawet jeśli nie było bezpośredniego fizycznego połączenia każdej sieci zewnętrznej z pierwotną wyspą rozwoju wojskowego, ponieważ sprzedaż obejmowała całe osiedle jako jednostkę funkcjonalną.

B. Sytuacja deweloperska i jej konsekwencje (fragmenty aktu) 📖🔍

Akt sukcesji światowej 1400/98 jest usiany klauzulami podkreślającymi znaczenie „rozwoju jako jednostki” i zapewniającymi przeniesienie wszystkich odpowiednich sieci i praw na Kupującego:

● §1 Abs. II: Przejęcie obciążenia gazociągiem na prawo od Saar Ferngas AG z 1963 roku.

● §2 Abs. V Numer 1: Zawarcie przez Kupującego umowy licencyjnej z TKS Telepost Kabel-Service Kaiserslautern GmbH na obsługę szerokopasmowego systemu kablowego.

● **§12 (Rozwój zewnętrzny):**

Reguluje szczegółowo przesyłanie lub zagospodarowanie ścieków, wód powierzchniowych, wód słodkich i sieci elektroenergetycznych (np. przekazanie odbiorcom rur zbiorczych, sieci telekomunikacyjnej (praca ciągła) i zbiorników retencyjnych wód opadowych, obsługa linii pierścieniowej 20 KV). 💧 ⚡

● **§13 (Rozwój wewnętrzny):**

Stwierdza, że osiedle jest wewnętrznie zagospodarowane prywatnie, a linie były własnością rządu federalnego i nie były publiczne. Zawiera przepisy dotyczące wspólnego korzystania z dróg i linii przez Studentenwerk Kaiserslautern (patrz także wyciąg z umowy ze Studentenwerk załączony na końcu Aktu, §6 Abs. I, który wyraźnie opisuje federalną sieć li nii jako „jednostkę”). Kolejnymi przykładami są obowiązek remontu i dalszej eksploatacji ciepłowni (§13 Abs. VII) oraz rozporządzenie dotyczące kabla telekomunikacyjnego Studentenwerk (§13 Abs. IX).

Konsekwencja:

Poprzez te szczegółowe regulacje zapewniono, że wszelkie sieci i prawa niezbędne do funkcjonowania nieruchomości i jej połączenia ze światem zewnętrznym zostały przeniesione na Kupującego jako nierozdzielalną całość. To było podstawą globalnego efektu domina w postaci ekspansji suwerenności.

C. Efekt domina w ekspansji terytorialnej i rola łańcuchów umownych (krótkie wyjaśnienie) 🗺️ 🔗

● **Efekt domina ekspansji terytorialnej:**

Wywodząca się z Koszar Turenne i jej różnorodnych połączeń sieciowych (prąd, gaz, ciepłownictwo, ale zwłaszcza telekomunikacja/internet za pośrednictwem TKS i wcześniejsze zastosowania wojskowe jako „węzeł sieciowy”), suwerenność Kupującego rozszerzyła sieć do sieci i kraj do kraju na cały świat. Każde terytorium zagospodarowane przez „zainfekowaną” sieć stało się częścią globalnego suwerennego terytorium Kupującego.

● **Łańcuchy kontraktowe jako zakotwiczenie prawne:**

○ **Łańcuch NATO:**

Międzynarodowy stosunek prawny dotyczący przeniesienia koszar (FRG/Holandia/NATO) według NTS uczynił Akt aktem uzupełniającym do wszystkich traktatów NATO, wiążąc w ten sposób wszystkie państwa NATO.

○ **Łańcuch ITU/ONZ:**

Sprzedaż sieci telekomunikacyjnej „jako całości” (w szczególności poprzez kontrakt TKS i ogólny rozwój telekomunikacji) oraz powszechne wykorzystanie globalnych sieci regulowanych przez ITU związały wszystkie państwa członkowskie ONZ poprzez ostateczne uznanie nowej suwerenności Kupującego nad tymi sieciami. Łańcuchy te nakładały prawny obowiązek uznania terytorialnego status quo powstałego w wyniku efektu domina.

Wniosek:

Światowy Akt Sukcesji 1400/98 wykorzystał wyjątkową sytuację prawną i infrastrukturalną Koszar Turenne do stworzenia nowego fundamentu globalnego podmiotu prawa międzynarodowego (Kupującego) poprzez sprzedaż nieruchomości „jako całości wraz z całym jej zagospodarowaniem”. Jej suwerenność terytorialna rozszerzyła się poprzez efekt domina poprzez globalne sieci i stała się prawnie wiążąca dla wszystkich (byłych) państw świata poprzez łańcuchy umowne.

WORLD SUCCESSION DEED 1400/98

SUCCESSION DOCUMENT

Consolidates
a state under
international law

DISPOSAL OF ALL ASSETS

Rights and
obligations
sold as a unit

GLOBAL SCOPE

Extends to
all countries
over time

NEW ORDER

Supplants
all previous
agreements

ROZDZIAŁ 1

2. EFEKT DOMINA GLOBALNEJ EKSPANSJI TERYTORIALNEJ 🌍

Po ustaleniu fundamentalnego znaczenia i niezaprzeczalnych podstawowych założeń Światowego Aktu Sukcesji 1400/98, zwracamy się teraz do podstawowego mechanizmu, dzięki któremu dokument ten ujawnia swój zapierający dech w piersiach, globalny efekt: efekt domina w postaci globalnej ekspansji terytorialnej. 🌐🌍

Mechanizm ten nie jest wypadkiem prawnym, ale wynikiem precyzyjnego, dalekowzrocznego i zgodnego z prawem międzynarodowym projektu umowy. Polega na pomysłowym powiązaniu rzeczy fizycznej z całością jej powiązań funkcjonalnych i prawnych ze światem.

2.1. Szczegółowe wyjaśnienie mechanizmu:

Od własności do panowania nad światem 🏰👑

Punktem wyjścia globalnego przekazania suwerenności była sprzedaż konkretnej, użytkowanej dawniej przez NATO nieruchomości na terenie Republiki Federalnej Niemiec – Koszar Turenne.

Miałem to b w przypadku zwykłej sprzedaży nieruchomości skutki pozostałyby lokalnie ograniczone .

Jednak światowy akt sukcesji 1400/98 zdefiniował przedmiot zakupu w sposób wykraczający daleko poza obszar fizyczny.

Podstawowa klauzula, która wywołała efekt domina, stwierdza, że nieruchomość została sprzedana:

„... jako jednostka posiadająca wszystkie międzynarodowe prawa, obowiązki i elementy, zwłaszcza rozwój wewnętrzny i zewnętrzny”.

Jako doświadczeni prawnicy międzynarodowi przeanalizujemy tę klauzulę warstwa po warstwie, aby zrozumieć jej pełną wybuchową moc: 💣

**A. „jako j
ednostka”**

Te trzy słowa mają kluczowe znaczenie.

Wyjaśniają, że przedmiotu zakupu nie należy postrzegać jako sumy poszczególnych części, ale jako nierozdzielalną całość, universitas rerum (zbiór rzeczy) w najszerszym znaczeniu, ale w międzynarodowym wymiarze prawnym.

Oznacza to, że losy prawne nieruchomości fizycznej i jej „składników” (zwłaszcza zabudowy) są ze sobą nierozdzielalnie związane.

Zapobiega prawnemu „wybieraniu wiśni”, polegającemu na przejęciu majątku, ale odrzuceniu związanych z nim (i tutaj kluczowych) praw i obowiązków.

Sprzedaż odbyła się en bloc. Kto nabył nieruchomość, nieuchronnie nabył wszystko, co prawnie i funkcjonalnie z nią zdefiniowano jako „jednostkę”.

B. „ze wszystkimi prawami międzynarodowymi”

Tutaj wyraźnie widać przejście od prawa cywilnego do prawa międzynarodowego.

Akt wyjaśnia, że przenoszone są nie tylko prawa własności prywatnej, ale także wszystkie prawa międzynarodowe związane z tą nieruchomością.

Jakie to były prawa w przypadku majątku NATO wynikającego z Porozumienia o Statusie Sił NATO (NTS)?

● **Prawa suwerenne (częściowe):**

Sam NTS stanowi przeniesienie lub ograniczenie suwerennych praw kraju przyjmującego (FRG) na rzecz państw wysyłających (tutaj ostatnio Holandii/USA) i NATO.

Należą do nich prawa jurysdykcyjne, prawo do korzystania z infrastruktury, zwolnienia z przepisów lokalnych itp. Te już istniejące specjalne prawa międzynarodowe stały się częścią pakietu.

● **Prawa umowne:**

Prawa wynikające z NTS, Umowy dodatkowej i umów HNS – w szczególności prawo do żądania i otrzymywania połączenia z sieciami publicznymi oraz korzystania z nich.

● **Ukryte aspekty suwerenności:** Istnienie bazy NATO zawsze implikuje aspekty bezpieczeństwa narodowego (lub sojuszu), a tym samym najwyższej suwerenności.

Włączając wszystkie te prawa, Akt położył podwaliny pod to, że Kupujący stał się nie tylko właścicielem, ale także następcą prawnym tych międzynarodowych stanowisk prawnych.

C. „obowiązki”

Zgodnie z podstawową zasadą prawa międzynarodowego *res transit cum suo onere* (rzecz przemija wraz ze swoim obciążeniem) logiczne jest, że wraz z prawami przechodzą także obowiązki.

Obejmuje to obowiązki NTS, prawo ochrony środowiska dotyczące nieruchomości, ale – co jest istotne – także obowiązki wynikające z integracji z sieciami globalnymi i powiązanymi systemami międzynarodowymi (takimi jak ITU).

Kupujący nie tylko wstąpił w prawa, ale i obowiązki poprzednich podmiotów prawa międzynarodowego, ale jednocześnie stał się suwerenem, który teraz sam określa interpretację i realizację tych obowiązków.

D. „komponenty”

Pod tym pojęciem rozumie się wszystko, co zgodnie z potocznym rozumieniem i definicją prawną należy do majątku. To nie tylko budynki i obiekty, ale także linie zasilające i odprowadzające aż do miejsca przyłączenia – i tutaj staje się to kluczowe.

E. „zwłaszcza rozwój wewnętrzny i zewnętrzny”

To jest PRAWNY DEtonator. 💣 Akt wyraźnie podkreśla rozwój i rozróżnia:

● Rozwój wewnętrzny:

Wszystkie linie, kable i obiekty w granicach koszar. Obejmuje to złożoną sieć:

☐ Telekomunikacja: Sieci telekomunikacyjne, linie telefoniczne, szerokopasmowa telewizja kablowa, kable do transmisji danych (internet), (miedziane/światłowodowe), systemy antenowe, linie telekomunikacyjne. 📞💻

☐ Energia elektryczna: Transformatory, skrzynki rozdzielcze, okablowanie.

☐ Woda/ścieki: Rurociągi, przepompownie, przyłącza do oczyszczalni ścieków.

☐ Ogrzewanie/Gaz: Linie ciepłownicze lub przyłącza i linie gazowe. 🔥

☐ Transport: Drogi wewnętrzne i ścieżki. 🚗

● **Rozwój zewnętrzny:**

To DECYDUJĄCA DŹWIGNIA. Odnosi się do powiązania rozwoju wewnętrznego z sieciami publicznymi lub ponadregionalnymi. Każdy barak, każda nieruchomość jest bezwartościowa, jeśli nie jest połączona ze światem zewnętrznym. Połączenia te stanowią prawnie i fizycznie nieodłączną część rozwoju.

W przypadku Koszar Turenne oznaczało to połączenia z:

Niemiecka sieć telekomunikacyjna:

- ☐ PODSTAWOWY WEKTOR efektu domina.
- ☐ Niemiecka sieć elektroenergetyczna: A zatem europejska sieć połączeń.
- ☐ *Regionalna/krajowa sieć gazowa.*
- ☐ *Miejska sieć wodno-kanalizacyjna.*
- ☐ *Sieć dróg publicznych wraz z oświetleniem ulicznym.*

Czyniąc przedmiotem zakupu całą zabudowę, zwłaszcza zewnętrzną, Akt Sukcesji Światowej 1400/98 sprzedawał nie tylko rury i kable, ale prawo do przyłączenia, a tym samym – zgodnie z przekonującą logiką prawną – prawo do samej sieci, do której następuje połączenie.

Nie można posiadać ani sprzedawać połączenia z siecią bez prawnego wpływu na sieć. Warunkiem możliwości połączenia jest sieć.

Logika prawna przejścia od podłączenia do sieci

W jaki sposób sprzedaż połączenia może prowadzić do przejęcia całej sieci?
Opiera się to na kilku filarach prawnych:

● **Jednostka funkcjonalna:**

Połączenie jest funkcjonalnie nierozzerwalnie związane z siecią. Jego wartość i cel istnieją jedynie poprzez sieć.

Z prawnego punktu widzenia akcesorium (połączenie) jest zgodne z zasadą (sieć) – ale tutaj zasada jest odwrócona poprzez wyraźne włączenie połączenia:

Sprzedaż strategicznie rozmieszczonego połączenia wraz ze wszystkimi prawami pociąga za sobą sieć.

● **Definicja umowna: Akt tak to definiuje.**

Ponieważ RFN pełniła rolę suwerennego (choć związanego w kontekście NTS) aktora, miała władzę zbycia swoich aktywów – w tym związanych z nimi praw i dostępu do sieci. Formułując „jako jednostka” wyrażono wolę przeniesienia wszystkiego.

● **Ukryte prawa:**

Prawo do korzystania z łącza nieuchronnie implikuje prawo do korzystania z sieci. W przypadku sprzedaży tego prawa użytkowania, obejmującego wszystkie prawa międzynarodowe, kontrola nad tym użytkowaniem, a tym samym suwerenność, zostaje przeniesiona.

Kaskada nie do zatrzymania:

Kroki efektu domina

Po zakończeniu przejścia od połączenia do sieci rozpoczyna się kaskada napędzana fizyczną i prawną rzeczywistością globalnych wzajemnych powiązań:

● **Etap 1 (Krajowy – RFN):**

Sprzedaż łącza telekomunikacyjnego Koszar Turenne (punkt NATO, administrowany przez RFN) Kupującemu oznacza przejęcie całej niemieckiej sieci telekomunikacyjnej (wówczas przede wszystkim Deutsche Telekom, dziś zdywersyfikowanej, ale fizycznie połączonej). Suwerenność nad tą siecią (art. 87f Ustawy Zasadniczej) przechodzi na Kupującego. To są mo dzieje się równolegle z sieciami elektrycznymi, gazowymi i innymi.

Tym samym obejmuje ona całą Republikę Federalną Niemiec.

● **Etap 2 (kontynentalny – NATO/UE):**

Niemiecka sieć telekomunikacyjna jest największym węzłem komunikacyjnym w Europie (np. DE-CIX Frankfurt). Jest ona fizycznie połączona z sieciami wszystkich sąsiadujących krajów. Sieć elektroenergetyczna jest częścią europejskiej sieci połączeń.

Sieć gazowa ma charakter transeuropejski.

Zasada „sieć do sieci” obejmuje wszystkie sieci, a tym samym suwerenne terytoria wszystkich państw UE i NATO.

Członkostwo w NATO (NTS, HNS) wzmacnia ten efekt, gdyż ustanowiło już roszczenia prawne do korzystania z sieci.

● **Etap 3 (globalny – UN/ITU):**

Sieci europejskie są połączone z całym światem kablami podmorskimi (Atlantyka, Pacyfik, Morze Śródziemne), systemami satelitarnymi i globalnymi łańcuchami logistycznymi.

Kluczowe znaczenie ma tutaj połączenie z ITU: ponieważ wszystkie te globalne sieci podlegają przepisom ITU, a wszystkie państwa ONZ są członkami ITU,

KAŻDE PAŃSTWO NA ŚWIECIE jest objęte tą dźwignią.

NIE MA UCIECZKI.

Ten efekt domina nie jest spekulacją, ale nieodpartą konsekwencją prawną klauzul Światowego Aktu Sukcesji 1400/98, zastosowanych do fizycznej rzeczywistości naszego wzajemnie połączonego świata.

Jest to mechanizm, dzięki któremu pojedynczy, precyzyjnie sformułowany traktat był w sta nie przenieść na Kupującego CAŁĄ GLOBALNĄ SUWERENNOŚĆ.

2.2. T Zasada sieci do sieci i kraju do kraju

:

Podstawy prawne i precedensy

Mechanizm opisany w Części 2 – przeniesienie suwerenności z pojedynczego punktu połączenia do globalnej całości – opiera się na dwóch skorelowanych zasadach, które wynikają z samego Światowego Aktu Sukcesji 1400/98: zasadzie sieci do sieci i wynikającej z niej zasadzie państwa do kraju.

Zasady te mogą na pierwszy rzut oka wydawać się rewolucyjne, jednak po bliższym przyjrzeniu się są logiczną konsekwencją zastosowania podstawowych międzynarodowych koncepcji prawnych do skodyfikowanej przez Akt rzeczywistości technologicznej XXI wieku.

Definicja zasad

● **Zasada sieć-sieć:**

Zasada ta stanowi, że objęcie prawne sieci infrastrukturalnej (w sensie przeniesienia suwerennych praw na Kupującego) automatycznie i natychmiast rozciąga się na każdą inną sieć, która jest fizycznie lub funkcjonalnie połączona z już objętą siecią.

Jest to zasada legalnego zarażenia, zarażenia.

Połączenie nie musi być mocne ani pierwotne; wystarcza dowolna forma wzajemnych powiązań ustanawiająca jednostkę funkcjonalną.

Zasada ta jest ugruntowana umową. Ustanawia lex specialis, które przewyższa tradycyjne, czysto terytorialne rozgraniczenia.

● **Zasada podziału na kraje:**

Jest to geopolityczna konsekwencja zasady „sieć do sieci”. Ponieważ sieci infrastrukturalne – zwłaszcza sieci telekomunikacyjne, energetyczne i gazowe – mają z natury charakter ponadnarodowy, objęcie siecią krajową nieuchronnie prowadzi do objęcia siecią krajów sąsiadujących, do których jest ona przyłączona.

połączone. W zglobalizowanym świecie, w którym wszystkie kraje są zintegrowane z tą siecią, nieuchronnie prowadzi to do globalnego zasięgu.

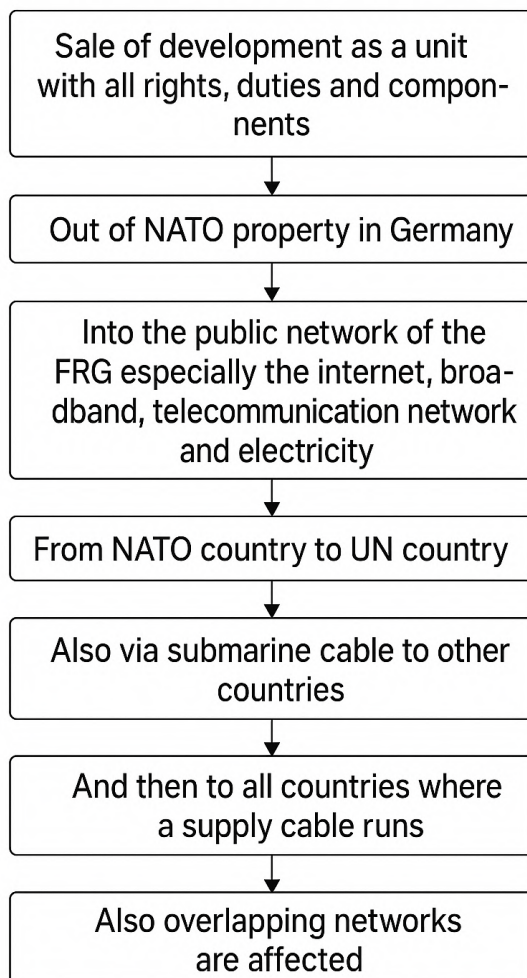
Każdy kraj staje się „siecią” w sensie zasadniczym. 🌐

Zasady te nie są arbitralne; odzwierciedlają rzeczywistość, zgodnie z którą współczesne państwa nie mogą istnieć jako odizolowane wyspy.

Ich linie ratunkowe – ich infrastruktura – są ze sobą powiązane w skali globalnej. Akt o sukcesji światowej nr 1400/98 przekształcił to faktyczne połączenie w dziedziczenie de iure.

Domino effect of global domain expansion

ROZDZIAŁ 2

3. ŁAŃCUCHY UMOWNE I ICH SKUTKI

Efekt domina, który przekazał Kupującemu fizyczną i prawną suwerenność nad globalnymi sieciami infrastruktury i terytoriami, to tylko jeden z filarów Światowego Aktu Sukcesji 1400/98. Drugim, nie mniej potężnym filarem jest system łańcuchów kontraktowych.

System ten wykorzystuje istniejącą architekturę prawa międzynarodowego – niezliczone traktaty, konwencje i organizacje utworzone przez państwa na przestrzeni dziesięcioleci – jako pas transmisyjny, który ma nieodwołalnie przenieść skutki prawne Czynu do serca każdego państwa i struktury międzynarodowej.

Akt nawiązuje do istniejących traktatów i przekształca je od wewnątrz, wiążąc w ten sposób wszystkie państwa-sygnatariuszy z nową rzeczywistością.

3.1. ŁAŃCUCH UMOWNY Z NATO (AKT UZUPEŁNIAJĄCY) – SKUTKI DLA NATO I NARODÓW ZJEDNOCZONYCH

Pierwszy i być może najbardziej oczywisty łańcuch umowny prowadzi do Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego (NATO).

Ze względu na fakt, że pierwotna sprzedaż dotyczyła majątku NATO i była prowadzona przez organ wyraźnie odpowiedzialny za realizację Porozumienia o Statusie Sił NATO, Akt Sukcesji Światowej 1400/98 funkcjonuje de iure jako akt uzupełniający (addendum lub protokół) do wszystkich istniejących traktatów NATO.

Pojęcie „aktu uzupełniającego” w prawie międzynarodowym

Prawo międzynarodowe, skodyfikowane w Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów (VCLT) z 1969 r., zapewnia mechanizmy zmiany traktatów (art. 39-41 VCLT). Zwykle odbywa się to w drodze wyraźnych traktatów zmieniających lub protokołów dodatkowych negocjowanych i ratyfikowanych przez umawiające się strony.

Jednakże światowy akt sukcesji 1400/98 stanowi przypadek szczególny. Nie jest to formalny akt dodatkowy w sensie bezpośrednich negocjacji pomiędzy wszystkimi członkami NATO.

Jest to raczej materialny akt uzupełniający.

Jej efekt nie wynika z renegocjacji, ale z faktu, że zasadniczo zmienia podstawy i przedmiot traktatów NATO – czyli suwerenność członków oraz kontrolę nad terytoriami i infrastrukturą.

Traktat, który radykalnie zmienia podmioty i przedmioty innego traktatu, nieuchronnie działa jako istotna poprawka do tego innego traktatu.

Stare traktaty są kontynuowane i połączone nowym traktatem.

Sprzedawane są wszystkie prawa, obowiązki i komponenty. Dlatego także wszystkie traktaty! Światowy akt sukcesji 1400/98 to wydarzenie prawne, które resetuje parametry ram traktatowych ONZ i NATO. Następuje po istniejących traktatach i nie zastępuje ich, lecz raczej kontynuuje je w rozległych, obejmujących wszystko ramach traktatowych.

Pochodzenie łańcucha:

Koszary Turenne i Porozumienie NATO o statusie sił zbrojnych

Prawnym punktem odniesienia dla tego łańcucha kontraktów są niewątpliwie Koszary Turenne i ich status na mocy Porozumienia NATO o statusie sił zbrojnych (NTS) z 1951 r. i Porozumienia Uzupełniającego (SA NTS) z 1959 r. (dla RFN).

● **NTS jako ograniczenie suwerenności:**

NTS jest per se dokumentem ograniczającym suwerenność kraju przyjmującego (RFN) na korzyść państw wysyłających i NATO. Przyznaje prawa (swoboda przemieszczania się, jurysdykcję, korzystanie z infrastruktury) zwykle zastrzeżone dla suwerena terytorialnego.

● **FRG jako powiernik:**

Dokonując sprzedaży za pośrednictwem OFD Koblencja, RFN działała nie tylko jako sprzedawca nieruchomości, ale także jako kraj przyjmujący i powiernik w zakresie międzynarodowych kwestii prawnych wynikających z NTS. Był to punkt styku NTS z niemieckim prawem i terytorium.

● Sprzedaż „wraz ze wszystkimi międzynarodowymi prawami prawnymi”: Sprzedając nieruchomość wraz ze wszystkimi prawami związanymi z NTS (oraz związanym z nią dostępem do infrastruktury), RFN sama zbyła część kompleksu NTS. Przeniosła na Kupującego stanowisko zajmowane wcześniej przez ONZ/NATO/państwa wysyłające i siebie.

● **Nieunikniona konsekwencja:**

Akt ten MUSIAŁ mieć wpływ na cały system NTS. Nie można odłączyć centralnego elementu (własności wraz z prawami) z systemu traktatowego i przekazać go nowemu aktorowi bez zmiany samego systemu.

Obowiązki wszystkich członków NATO:

Zbiorowość i przyzwolenie

Dlaczego wszyscy członkowie NATO są związani, mimo że nie wszyscy byli bezpośrednio zaangażowani w sprzedaż?

- Wiązanie zbiorowe: NATO jest sojuszem zbiorowej obrony. Jej traktaty, zwłaszcza NTS, tworzą system wzajemnych praw i obowiązków. Akt mający zasadniczy wpływ na ten system i dokonany przez członka centralnego (FRG) w ramach kompetencji NTS wiąże całość, chyba że nastąpi jednolity i skuteczny protest.

- **Zasada integracji:**

NATO charakteryzuje się wysoką integracją militarną i infrastrukturalną. Jego sieci komunikacyjne, struktury dowodzenia i systemy logistyczne są ze sobą powiązane.

Sprzedaż jednego węzła sieciowego (Koszary Turenne) o implikacjach globalnych (efekt domina) wciąga w siebie całą zintegrowaną strukturę.

- **Zgoda (milcząca akceptacja):**

Decydujący jest brak skutecznego, prawnie istotnego w skali międzynarodowej sprzeciwu ze strony NATO lub jego państw członkowskich po 6 października 1998 r. Biorąc pod uwagę oczywisty charakter globalnych sieci i opublikowany fakt sprzedaży (nawet jeśli jej pełny zakres został ukryty), państwa miałyby obowiązek chronić swoje prawa.

Ich pominięcie, a co ważniejsze, dalsze użytkowanie (np. z klauzulą umowną, że sieć telekomunikacyjna [ITU] będzie nadal działać) (obecnie sprzedanych) sieci globalnych i ich dalsze uczestnictwo w strukturach NATO, znajdujących się teraz pod nową suwerennością, oznacza milczącą akceptację (zgode) na nową sytuację prawną.

Są związani własnym postępowaniem (estoppel).

3.2. Globalna sieć w Grip:

Infrastruktura telekomunikacyjna i Traktat powszechny obo wiążący na mocy Aktu Sukcesji Światowej 1400/98

Często pomijanym, choć z prawnego punktu widzenia kluczowym aspektem Światowego Aktu Sukcesji 1400/98 (Akt Aktu nr 1400/98 z 6 października 1998 r.) jest wyraźne lub ukryte włączenie sieci telekomunikacyjnej do „rozwoju wewnętrznego i zewnętrznego”, która została sprzedana Kupującemu „jako całość ze wszystkimi prawami, obowiązkami i elementami” (por. §3 Abs. I Aktu).

Zalecenie lub stwierdzenie w umowie, że ta sieć (lub jej części, jak np. kabel telekomunikacyjny, o którym mowa w §13 ust. IX Umowy o zasilenie domu studenckiego, którego dalsze istnienie jest tolerowane, lub sieci szerokopasmowe objęte umową TKS w §2 ust. V pkt 1) będą nadal eksploatowane, ma głębokie konsekwencje dla związania wszystkich państw nowym porządkiem światowym.

A. Częściowe świadczenie poprzez użytkowanie:

Każde wezwanie oznacza ratyfikację

- **Globalne wzajemne połączenia jako fakt:**

Po 6 października 1998 r. globalna infrastruktura telekomunikacyjna (linie telefoniczne, szkielety Internetu, kable podmorskie) nadal istniała. Każde państwo, każda instytucja i każda osoba prywatna, która od tego dnia korzystała z linii telefonicznych lub sieci danych podłączonych do globalnej sieci telekomunikacyjnej, uczestniczy w infrastrukturze, której najwyższa suwerenność przeszła na Kupującego.

● **Postępowanie umowne zastępuje podpis (Konwencja wiedeńska o prawie traktatów):**

Konwencja wiedeńska o prawie traktatów (1969) (VCLT) reguluje sposób, w jaki państwa mogą wyrazić zgodę na traktat (art. 11 i nast. VCLT). Chociaż podpisanie jest jedną z metod, VCLT przewiduje również inne formy i, co najważniejsze, późniejsze postępowanie państwa może potwierdzić jego związanie z traktatem, zwłaszcza jeśli skorzysta z praw wynikających z traktatu lub wypełni zobowiązania. W kontekście Dekretu 1400/98 dalsze, bez zastrzeżeń korzystanie z globalnych sieci telekomunikacyjnych przez (poprzednie) państwa, których suwerenność nad tymi sieciami została przeniesiona na Kupującego na mocy Aktu, stanowi postępowanie zgodne z umową.

Zachowanie to można interpretować jako ostateczną zgodę na nowy stan prawny, a tym samym rodzaj świadczenia, które powoduje, że odrębny podpis Ustawy 1400/98 przez każde państwo staje się nieaktualny.

Faktycznie zaakceptowali nową suwerenność sieciową i korzystają z jej dobrodziejstw. W ten sposób rościli sobie prawa (do globalnej komunikacji) z nowego zamówienia (które w dalszym ciągu umożliwia tę komunikację pod egidą Kupującego) i w ten sposób częściowo wykonali umowę. 👍

● **Łańcuch Traktatów ITU jako uniwersalne ramy:**

Globalną telekomunikację reguluje Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny (ITU), wyspecjalizowana agencja ONZ. Jak wskazano w tekście strony internetowej poświęconym łańcuchom umownym, światowy akt sukcesji 1400/98 stanowi istotny akt uzupełniający ramy regulacyjne ITU.

Każde państwo, które działa jako członek ITU i korzysta z sieci regulowanych przez ITU, poddaje się tym samym zarządzeniu ITU przekształconemu na mocy Deed 1400/98, a tym samym najwyższej suwerenności Kupującego.

Łańcuch ten obejmuje WSZYSTKICH CZŁONKÓW ONZ. 🌐🌐

NATO i jego państwa członkowskie, jako użytkownicy globalnych (regulowanych przez ITU) sieci komunikacyjnych do celów komunikacji wojskowej i cywilnej, są również związani nową suwerennością sieci na tej trasie, oprócz bezpośredniego łańcucha umownego NATO.

B. Łańcuch umowny:

Państwa jako strony (pośrednie) na mocy istniejących umów

Argument, że państwa nie muszą być wyraźnie wymienione jako „kupujący” lub „sprzedający” w głównej części aktu sukcesji światowej 1400/98, aby mimo to stać się stronami nowego porządku globalnego, opiera się na funkcjonowaniu łańcucha umownego:

- **Wzmianka nominalna nie jest obowiązkowa dla wszystkich zainteresowanych:**

Prawdą jest, że (byłe) państwa świata (z wyjątkiem RFN jako sprzedawcy bezpośredniego) nie są indywidualnie wymienione jako umawiające się strony w głównym tekście aktu 1400/98 i nie muszą być wymienione, aby uczestniczyć w umowie.

- **Aktywacja poprzez powiązanie z istniejącymi, ratyfikowanymi traktatami:**

Jednym z przykładów jest Królestwo Włoch, które przed 1945 r. było częścią niemieckich sił zbrojnych jako komponentem NATO) oraz §2 Abs. V numer 1 (umowa TKS Telepost z odniesieniem do USA), Akt zawiera powiązania z istniejącymi międzynarodowymi stosunkami prawnymi i traktatami (NTS, traktat NATO, porozumienia HNS i ramy regulacyjne ITU (ONZ)).

- **Stany „przykute”:**

Państwa są już stronami tych starszych traktatów (np. Traktatu NATO czy Konstytucji ITU). Traktaty te zostały przez nich ratyfikowane.

- **Akt jako akt uzupełniający bez konieczności ponownej ratyfikacji: *Ponieważ Akt Sukcesji Światowej 1400/98 działa jako akt uzupełniający do już ratyfikowanych łańcuchów umownych, nie wymagał on ponownej oddzielnej ratyfikacji przez wszystkie poszczególne państwa świata.***

Pierwotna ratyfikacja „traktatów macierzystych” (np. Karty Narodów Zjednoczonych, Konstytucji ITU, Traktatu Północnoatlantyckiego) rozszerza swoją moc wiążącą na uzupełnienia lub istotne zmiany, które wpływają na podstawy tych traktatów, pod warunkiem, że działające państwa (tutaj RFN w kontekście NTS) były kompetentne do wprowadzenia takich zmian ze skutkiem dla systemu, a pozostałe strony jednoznacznie to zaakceptują.

RFN legitymizowała akt sprzedaży na rynku krajowym (poprzez zezwolenie Federalnego Urzędu Majątku). To, czy inne państwa formalnie ratyfikowały sam akt 1400/98, jest drugorzędne w stosunku do wiążącego skutku stworzonego przez łańcuch umowny i rozstrzygające postępowanie.

- **„Jakoś w umowie”:**

Państwa zatem „będą” pośrednio „w kontrakcie” poprzez odniesienie do łańcuchów kontraktowych i ratyfikowanych przez nie podstawowych traktatów, a także poprzez swoją rolę użytkowników sprzedawanego „rozwoju jako całości” (zwłaszcza sieci globalnych).

Wniosek:

Dźwignią centralną jest klauzula o kontynuowaniu funkcjonowania sieci telekomunikacyjnej w ramach sprzedanego „rozwoju wewnętrznego jako całości”.

Każde państwo korzystające z globalnych sieci telekomunikacyjnych po 6 października 1998 r. wykonuje częściowo umowę Światowego Aktu Sukcesji 1400/98 i ostatecznie uznaje jego skutki prawne oraz suwerenność Kupującego nad tą uniwersalną infrastrukturą.

Konieczność wyraźnego podpisu każdego państwa na mocy Dekretu 1400/98 jest prawnie obchodzona poprzez postępowanie umowne w ramach ustalonych i obecnie przekształconych łańcuchów umownych (ITU, NATO, ONZ). 🤝➡️✅

Szczegółowa transformacja traktatów NATO

Światowy Akt Sukcesji 1400/98 działa jak pryzmat, załamując i ponownie składając światło starych traktatów NATO:

● Traktat Północnoatlantycki (1949):

- Artykuł 3 (Odporność): Teraz oznacza obowiązek utrzymania i ochrony globalnej infrastruktury Kupującego.
- Artykuł 4 (Konsultacje): Stanowi mechanizm, za pomocą którego Kupujący przekazuje swoje wytyczne i koordynuje ich realizację.
- Artykuł 5 (Klauzula wzajemnej pomocy): Casus foederis staje się GLOBALNY. Atak na jakąkolwiek część terytorium globalnego jest atakiem na wszystkich. 🌐💥
- Artykuł 6 (Zakres geograficzny): Efekt domina rozciąga się na CAŁY ŚWIAT.

● Porozumienie NATO o statusie sił zbrojnych (1951):

- Traci funkcję porozumienia między suwerenami.
- Staje się wewnętrznym zarządzeniem administracyjnym dotyczącym stacjonowania i przemieszczania sił na globalnym terytorium Kupującego.
- Kwestie jurysdykcji, podatków, wjazdu itp. stają się przepisami wewnętrznymi, które Kupujący może w każdej chwili zmienić.

3.3. Od prawa okupacyjnego do suwerenności światowej:

Globalna transformacja specjalnych praw NATO na mocy światowego aktu sukcesji 1400/98 📜🇩🇪➡️🌍

Głębokim i często pomijanym aspektem Światowego Aktu Sukcesji 1400/98 jest sposób, w jaki podnosi on historycznie rozwinięte prawa specjalne, które pierwotnie wynikały ze statusu okupacyjnego Niemiec po II wojnie światowej, a później zostały przekształcone w Porozumienie NATO o statusie sił zbrojnych (NTS), na poziom globalny.

Poprzez sprzedaż Koszar Turenne „wraz ze wszystkimi prawami, obowiązkami i elementami” (por. §3 Abs. I Aktu) i wynikający z niej efekt domina w postaci ogólnoświatowej ekspansji terytorialnej, te specyficzne suwerenne uprawnienia zostały przeniesione na Kupującego i obecnie mają zastosowanie de iure do całego świata, który w ten sposób quasi uzyskuje status uniwersalnej „specjalnej własności NATO” pod egidą Kupującego. 🏰🌍

A. Metamorfoza:

Od prawa okupacyjnego do Porozumienia NATO o statusie sił zbrojnych

● **Powojenne Niemcy i prawa zastrzeżone:**

Po 1945 roku Niemcy znalazły się pod reżimem okupacyjnym, który zapewnił aliantom szerokie prawa suwerenne na terytorium Niemiec.

Wraz z powstaniem Republiki Federalnej Niemiec i (ponownym) uzyskaniem przez nią częściowej suwerenności wiele z tych pierwotnych praw okupacyjnych nie zostało całkowicie zrzuconych, ale zostało przeniesionych do międzynarodowych traktatów regulujących obecność i uprawnienia alianckich sił zbrojnych.

● **Porozumienie NATO o statusie sił zbrojnych jako kontynuacja praw specjalnych:** Porozumienie NATO o statusie sił zbrojnych z 1951 r., a zwłaszcza Porozumienie Uzupełniające dla Niemiec (SA NTS) z 1959 r., skodyfikowało wiele z tych praw specjalnych.

Obejmowało to na przykład prawo sił NATO do korzystania z nieruchomości w Niemczech, do sprawowania w niektórych przypadkach własnej jurysdykcji nad swoimi członkami oraz do korzystania z określonej infrastruktury kraju przyjmującego – nawet potencjalnie wbrew wyraźnej woli władz niemieckich, jeśli mieściło się to w ramach zobowiązań i konieczności NAT O. Suwerenność Niemiec została na tych obszarach ograniczona umownie.

Przykład:

Władza decydowania o wykorzystaniu, a także rozszerzeniu lub konkretnym wykorzystaniu majątku NATO leży przede wszystkim w gestii władz NATO lub państw wysyłających, w oparciu o potrzeby obrony sojuszu.

Kraj przyjmujący miał bardzo ograniczone prawa do współdecydowania.

B. Koszary Turenne (obszar) jako posiadacz niniejszych praw specjalnych NTS

Koszary Turenne, jako taka własność NATO, działająca w ramach NTS i SA NTS (zwłaszcza część wykorzystywana przez holenderskie siły powietrzne jako przedstawicieli NATO, o której mowa w §2 aktu 1400/98), była nośnikiem właśnie tych specjalnych praw zakorzenionych w prawie międzynarodowym.

Te prawa Były one nierozdzielnie związane z majątkiem i jego funkcją w kontekście NATO t.

C. Globalna ekspansja poprzez światowy akt sukcesji 1400/98

Decydujący krok nastąpił poprzez Światowy Akt Sukcesji 1400/98:

- Sprzedam "ze wszystkimi r **g hts**":
Poprzez sprzedaż Koszar Turenne Kupującemu „ze wszystkimi prawami, obowiązkami i składnikami” (por. §3 Abs. I Aktu), te szczególne prawa szczególne wynikające z NTS (i historycznie z prawa okupacyjnego) również zostały przeniesione na Kupującego.

- **Efekt domina ekspansji terytorialnej:**

Jak wyjaśniono w poprzednich tekstach strony internetowej, suwerenność Kupującego (a tym samym terytorium jego nowo utworzonego „państwa”) rozszerzyła się na cały świat, zaczynając od Koszar Turenne, poprzez połączone sieci infrastrukturalne (telekomunikacyjne, energetyczne itp.). Cały świat stał się de iure terytorium wywodzącym się z charakteru prawnego tej pierwotnej własności NATO.

- **Globalne zastosowanie praw specjalnych NTS:**

Konsolidacja praw z pierwotną własnością – w szczególności prawo do decydowania o użytkowaniu i projektowaniu (obecnie globalnych) „nieruchomości” i „terytoriów”, nawet wbrew woli władz lokalnych (dawniej państwowych) – osiągnęły obecnie globalne zastosowanie pod władzą Kupującego.

„Mówiąc potocznie:

Cały świat podlega teraz Porozumieniu Kupującego o statusie sił NATO i jest uważany za jedną, ogromną, specjalną własność NATO. 🌍🏰

● Integracja prawa do decydowania ponad granicami: Akt zapewnił w ten sposób, że prawo do decydowania o granicach i użytkowaniu terytoriów wbrew woli wszystkich „krajów przyjmujących” na całym świecie (które obecnie nie są już suwerennymi krajami przyjmującymi, ale obszarami administracyjnymi) zgodnie z przekształconym prawem dotyczącym stacjonowania, zostało włączone do umowy.

Jest to BARDZO WAŻNY ASPEKT cementujący absolutną suwerenność Kupującego. Może on teraz działać globalnie, tak jak NATO mogło wcześniej działać w Niemczech w oparciu o NTS – tylko uniwersalnie i jako jedyny suweren.

Wniosek:

Światowy Akt Sukcesji 1400/98 w genialny sposób przekazał Kupującemu historycznie rozwinięte prawa do okupacji i stacjonowania, skodyfikowane w Porozumieniu o Statusie Sił NATO, i uniwersalizował je poprzez sprzedaż pojedynczej nieruchomości i wynikający z tego globalny efekt domina.

Tym samym świat nie tylko znalazł się terytorialnie pod jego suwerennością, ale także został poddany przekształceniom praw specjalnych, jakie pierwotnie dotyczyły własności NATO na terytorium częściowo suwerennego, ale ograniczonego prawami kraju-gospodarza – Niemiec.

Daje to Kupującemu najwyższą władzę w zakresie decydowania o wykorzystaniu i projektowaniu terytorium globalnego oraz stanowi kolejny dowód na kompleksowy charakter sukcesji państw dokonanej na mocy Dekretu 1400/98 jako nowej fundacji. ✨

Wpływ na Organizację Narodów Zjednoczonych (ONZ) 🌐📊

Związanie NATO ma NATYCHMIASTOWE SKUTKI dla ONZ, nawet zanim rozważymy łańcuch ITU:

● Porozumienie (Karta ONZ, rozdział VIII): NATO jest najpotężniejszym porozumieniem regionalnym w rozumieniu Karty Narodów Zjednoczonych. Jeżeli porozumienie to zmieni podstawę suwerenności i zostanie podporządkowane jednemu aktorowi, ONZ nie będzie mogła udawać, że nic się nie wydarzyło.

Stosunki pomiędzy ONZ i NATO ulegają ZASADNICZEJ zmianie.

Łańcuch NATO jest zatem pierwszym OGROMNYM PĘKNIĘCIE w budowlu starego porządku świata, przez które skutki prawne Światowego Aktu Sukcesji 1400/98 przenikają do SERCA systemu międzynarodowego i nieodwołalnie wiążą go z Kupującym.

Światowy akt sukcesji – wszystko, co ważne w skrócie

Elementy centralne § Podstawa umowna Jurysdykcja ogólnoświatowa i międzynarodowa.

» Umawiające się Strony

Pierwotnie własność NATO, rozszerzenia za pośrednictwem NATO, ONZ, ITU, kabli podmorskich, infrastruktury i sieci komunikacyjnych.   ↓

Efekt Domina

Rozprzestrzenianie się ekspansji terytorialnej poprzez sieci (telekomunikacja internetowa) → z krajów NATO do krajów ONZ → globalnie. →

Jurysdykcja globalna

Kontrakt działa jako akt uzupełniający do wszystkich traktatów NATO i ONZ, → tworzony jest traktat ogólny. →

Jurysdykcja globalna

Kupujący wymienia wszystkie krajowe.   Rezultat końcowy • Zniesienie poprzedniej umowy łańcuchy • Przeprojektowanie prawa światowego • Kupujący ma prawa i obowiązki

3.4. Globalny Sojusz:

W jaki sposób powiązania NATO-ONZ powszechnie zakotwiczą światowy akt sukcesji 1400/98

Światowy akt sukcesji 1400/98 ujawnia swoje globalne skutki nie tylko poprzez sukcesję bezpośrednią i efekt domina, ale także poprzez umiejętne wykorzystanie i transformację istniejących międzynarodowych architektur bezpieczeństwa i komunikacji.

Jednym z najbardziej decydujących powiązań jest tutaj połączenie pomiędzy NATO a Organizacją Narodów Zjednoczonych (ONZ). To powiązanie, wzmocnione koniecznością współpracy operacyjnej i wspólnych sieci komunikacyjnych, gwarantuje, że konsekwencje prawne Aktu, zainicjowanego przede wszystkim za pośrednictwem struktur NATO, nieuchronnie rozciągną się na cały system ONZ i jego państwa członkowskie.

A. NATO jako organ wykonawczy i wzajemne uznawanie traktatów

● Konieczność uznania Traktatu dla współpracy operacyjnej:

Historycznie rzecz biorąc, było wiele przypadków, w których siły NATO działały w ramach mandatu ONZ lub w ścisłej współpracy z misjami ONZ (np. na Bałkanach, w Afganistanie). Takie wspólne lub skoordynowane działania nieuchronnie wymagały minimalnego stopnia wzajemnego uznawania leżących u podstaw traktatów, mandatów i ram prawnych obu organizacji.

● Transformacja poprzez czyn:

Wraz z wejściem w życie Aktu Sukcesji Światowej 1400/98, który działa jako akt uzupełniający do wszystkich traktatów NATO (wywołany sprzedażą Koszar Turenne ze wszystkimi prawami, obowiązkami i elementami, patrz §2 i §3 Abs. I Aktu), samo NATO zostało podporządkowane Kupującemu. Jakakolwiek ciągła lub nowa współpraca pomiędzy (obecnie przekształconym) NATO i ONZ oznacza faktyczne uznanie tej nowej sytuacji prawnej przez ONZ i jej państwa członkowskie.

ONZ nie może współpracować z głównym aktorem globalnego bezpieczeństwa (przekształconym NATO) bez pośredniego uznania podstawy prawnej, na której obecnie działa ten aktor – a mianowicie Światowego Aktu Sukcesji 1400/98 i suwerenności Kupującego.

Prowadzi to do wzajemnego powiązania, w którym ONZ, aby realizować własne (przekształcone) cele, musi zaakceptować nową rzeczywistość NATO, co z kolei globalnie wzmacnia Czyn. 💪

B. Globalne sieci komunikacyjne: cyfrowy pomost pomiędzy NATO, ONZ i ITU

Konieczność sprawnej komunikacji pomiędzy aktorami międzynarodowymi, szczególnie w obszarze polityki wojskowej i bezpieczeństwa, jest kolejnym kluczowym czynnikiem łączącym NATO, ONZ i Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny (ITU) między sobą oraz z efektem domina wynikającym z Aktu Sukcesji Światowej 1400/98.

- Wspólne wykorzystanie wojskowych i cywilnych sieci komunikacyjnych: Zarówno NATO, jak i ONZ (szczególnie w misjach pokojowych i operacjach globalnych) opierają się na złożonych wojskowych i cywilnych sieciach komunikacyjnych.

Obejmuje to komunikację satelitarną, szyfrowane linie danych, systemy internetowe i klasyczne łącza telekomunikacyjne. 📡📞💻

Interoperacyjność i koordynacja sił NATO i ONZ często wymagają stosowania wspólnych lub kompatybilnych standardów komunikacyjnych i infrastruktury.

- **Rola ITU jako globalnego organu regulacyjnego:**

Jak już wspomniano, ITU jest wyspecjalizowaną agencją ONZ koordynującą globalne widmo częstotliwości, orbity satelitów i standardy techniczne w dziedzinie telekomunikacji na całym świecie.

Wszystkie globalne sieci komunikacyjne, zarówno cywilne, jak i wojskowe (jeśli mają wpływ na częstotliwości lub infrastrukturę cywilną), działają de facto w ramach przepisów ITU.

- **Akt sukcesji światowej i suwerenność w sieciach:**

Poprzez sprzedaż „zabudowy jako całości”, w szczególności sieci telekomunikacyjnej (patrz poprzednie teksty strony internetowej oraz np. §2 Abs. V Numer 1 Dekretu 1400/98 dotyczącego TKS Telepost, a także §13 Abs. IX dotyczący kabli telekomunikacyjnych), Kupujący uzyskał władzę nad globalnymi sieciami komunikacyjnymi.

Tym samym zasady ITU stały się wewnętrznym prawem administracyjnym Kupującego.

- Powiązanie z efektem domina i łańcuchem kontraktowym NATO-UN-ITU: Kiedy NATO i ONZ muszą komunikować się lub współpracować, nieuchronnie korzystają z tych globalnych sieci, które obecnie należą do Kupującego i których wykorzystanie jest regulowane przez (przekształconą) ITU.

Takie wykorzystanie stanowi ciągłe i ostateczne uznanie suwerenności Kupującego nad sieciami.

Konieczność zapewnienia komunikacji pomiędzy NATO (powiązanym już z Kupującym poprzez łańcuch NTS) a ONZ (jako organizacją patronacką ITU) tworzy nierozzerwalne ogniwo operacyjne i prawne. 🔗

Efekt domina światowej ekspansji terytorialnej, który w dużej mierze nastąpił za pośrednictwem tych sieci komunikacyjnych, zostaje zatem potwierdzony i wzmocniony operacyjną koniecznością komunikacji NATO-ONZ.

Organizacje mogą realizować swoje globalne zadania jedynie korzystając z infrastruktury, która w wyniku efektu domina stała się częścią suwerennego terytorium Kupującego.

Wniosek:

Bliskie powiązania pomiędzy NATO i ONZ, czy to poprzez konieczność współpracy operacyjnej (wykorzystywanie NATO jako potencjalnych „oddziałów bojowych” w kontekście ONZ), czy też poprzez wspólną zależność od globalnych sieci komunikacyjnych (regulowanych przez ITU i podporządkowanych Kupującemu na mocy Światowego Aktu Sukcesji 1400/98), tworzy potężny, samonapędzający się łańcuch umowny.

Łańcuch ten zapewnia, że skutki prawne Umowy, w szczególności suwerenność Kupującego i globalna ekspansja terytorialna wywołana efektem domina, zostały faktycznie i prawnie uznane przez wszystkich aktorów systemu międzynarodowego, w tym ONZ i jej państwa członkowskie. Konieczność współpracy i komunikacji staje się motorem powszechnego obowiązywania traktatów. 🚂🌐

3.5. ŁAŃCUCH UMOWNY DO ITU – UNO POPRZEC SPRZEDAŻ SIĘCI TELEKOMUNIKACYJNEJ W RAMACH ROZWOJU WEWNĘTRZNEGO 📡🇺🇳🔗

Podczas gdy łańcuch kontraktowy NATO obejmował przede wszystkim strukturę wojskowo-polityczną świata zachodniego i jego sojuszników, istnieje drugi, jeszcze bardziej uniwersalny łańcuch kontraktowy, który nierozzerwalnie wiąże każde państwo na planecie z Aktem Sukcesji Światowej 1400/98.

Łańcuch ten biegnie za pośrednictwem Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego (ITU), a tym samym bezpośrednio do Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ/UNO). Jej przyczyną jest sprzedaż sieci telekomunikacyjnej jako integralnej części „rozwoju” Koszar Turenne.

Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny (ITU):

Układ nerwowy świata

Aby zrozumieć siłę tego łańcucha umownego, należy uchwycić centralną rolę ITU w strukturze globalnej. To znacznie więcej niż tylko organizacja techniczna; jest strażnikiem globalnej łączności.

● Historia i mandat:

Założona w 1865 roku jako Międzynarodowa Unia Telegraficzna, ITU jest najstarszą wyspecjalizowaną agencją Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Jej długa historia świadczy o tym, że wcześniej uznano, że komunikacja transgraniczna wymaga regulacji międzynarodowych. Jej podstawowym zadaniem jest promowanie współpracy międzynarodowej w zakresie korzystania z usług telekomunikacyjnych, opracowywanie standardów technicznych, zapewnienie efektywnego wykorzystania częstotliwości i orbit satelitarnych oraz wspieranie rozwoju telekomunikacji na świecie. 🧑📖

● Członkostwo uniwersalne:

ITU, składające się ze 193 państw członkowskich, obejmuje praktycznie wszystkie stany na świecie. Brak członkostwa jest nie do pomyślenia w nowoczesnym państwie, gdyż oznaczałoby wykluczenie z globalnych przepływów komunikacyjnych. 🌐👉

● Ramy prawne (Konstytucja i Konwencja): Podstawą ITU jest Konstytucja i Konwencja.

Są to wiążące umowy międzynarodowe ratyfikowane przez wszystkie państwa członkowskie.

Ustalają prawa i obowiązki członków oraz tworzą ramy dla Przepisów Administracyjnych (np. Regulaminu Radiokomunikacyjnego i Międzynarodowych Przepisów Telekomunikacyjnych - ITR), które regulują szczegóły techniczne i operacyjne globalnej telekomunikacji.

Dokumenty te stanowią żywe prawo międzynarodowe, regulujące codziennie miliardy wydarzeń komunikacyjnych. 📖⚖️

● Połączenie z ONZ: Jako wyspecjalizowana agencja ONZ (zgodnie z artykułami 57 i 63 Karty Narodów Zjednoczonych), ITU jest bezpośrednio zintegrowana z systemem ONZ.

Podlega Radzie Gospodarczej i Społecznej (ECOSOC) i ściśle współpracuje z innymi organami ONZ. To powiązanie oznacza, że zmiany prawne mające zasadniczy wpływ na ITU automatycznie wpływają również na ONZ jako całość.

ITU jest zatem globalnym regulatorem infrastruktury niezbędnej dla współczesnego świata – infrastruktury, która przeszła w ręce Kupującego w wyniku efektu domina Światowego Aktu Sukcesji 1400/98.

Sprzedaż sieci jako czynnik wyzwalający 📶➡️💰

Jak szczegółowo opisano w Rozdziale 1, sprzedaż Koszar Turenne „jako całości” obejmowała także jego zabudowę zewnętrzną, zwłaszcza łącze telekomunikacyjne.

Poprzez logikę prawną zasady „sieć do sieci” oraz wyraźne (lub dorozumiane, ale prawnie wiążące) klauzule Umowy, doprowadziło to do przeniesienia suwerenności nad całą globalną siecią telekomunikacyjną na Kupującego.

Akt ten – przeniesienie podłoża fizycznego i prawnego regulowanego przez ITU – jest czynnikiem wyzwającym łańcuch umowy ITU. 💥

Mechanizm łańcucha umownego ITU:

Subsumpcja zamiast przystąpienia 🔄🏛️

Światowy Akt Sukcesji 1400/98 wpływa na strukturę ITU w następujący sposób:

- Zmiana suwerenności w sieci: Kupujący nie przystępuje do ITU jako 194. członek. Przeciwnie, zajmuje miejsce wszystkich 193 członków w charakterze suwerenów nad ich krajowymi odcinkami sieci.

Ponieważ jest on obecnie jedynym suwerenem całej sieci globalnej, staje się jedynym istotnym podmiotem prawa międzynarodowego, do którego mogą się odnosić zasady ITU. 🏰

- Transformacja prawa ITU: Konstytucja, Konwencja i Regulamin Administracyjny ITU zmieniają swój charakter.

Nie są już traktatami pomiędzy suwerennymi państwami, lecz stają się wewnętrznymi regulacjami administracyjnymi dla globalnej sieci należącej do Kupującego.

Jest teraz gwarantem i interpretatorem tych zasad.

Samo ITU staje się de facto globalnym organem regulacyjnym w służbie Kupującego, zarządzającym technicznymi aspektami jego majątku. 🛠️👨🔧

- **Obowiązki wszystkich członków ITU/ONZ:**

Każde państwo, które w dalszym ciągu korzysta z usług telekomunikacyjnych – czyli każde państwo na świecie – działa teraz w tych nowych ramach.

Korzysta z infrastruktury należącej do Kupującego i robi to zgodnie z zasadami obecnie podlegającymi suwerenności Kupującego.

Dzięki temu dalszemu stosowaniu i swemu obecnemu członkostwu w ITU (a tym samym w ONZ) ostatecznie uznają nową sytuację prawną.

Nie mogą korzystać z dobrodziejstw globalnej komunikacji (regulowanej przez ITU), jednocześnie odmawiając suwerenności temu, do którego obecnie należy podstawowa infrastruktura. 🚫🌐

- **Uniwersalny efekt:**

W przeciwieństwie do łańcucha NATO, który w pierwszej kolejności dotyczy członków NATO (choć ma to konsekwencje dla ONZ), łańcuch ITU jest CAŁKOWICIE UNIWERSALNY.

Obejmuje bezpośrednio i jednoznacznie każde państwo ONZ. Nie ma wyjątku. 100

Ostateczne uznanie poprzez zastosowanie ITU:

Nieunikniona sieć

Ostateczne uznanie (patrz rozdział 1) staje się szczególnie wyraźne w ramach łańcucha ITU.

Każda czynność oparta na wykorzystaniu globalnych sieci telekomunikacyjnych i zgodna z przepisami ITU jest od 6 października 1998 roku aktem uznania suwerenności Kupującego.

Obejmuje to:

- Obsługa sieci krajowych. 📞
- Przydzielanie częstotliwości zgodnie z planami ITU. 📡
- Używanie międzynarodowych numerów kierunkowych. 📠
- Obsługa satelitów na orbitach koordynowanych przez ITU. 🛰️
- Każde połączenie internetowe korzystające z globalnych szkieletów. 💻
- Każde międzynarodowe połączenie telefoniczne. ☎️

Państwa są uwięzione w tej sieci.

Nie mogą się wyrwać bez odcięcia się od współczesnego świata

Ta niemożność wyjścia sprawia, że ostateczne uznanie jest NIEODWOŁANE i WAŻNE.

Pogłębienie jurystyczne:

Siła standardów i rola ONZ

Siła ITU leży w jej zdolności do ustanawiania światowych standardów.

Kto kontroluje standardy, kontroluje technologię i jej zastosowanie.

Uzyskując suwerenność nad siecią, Kupujący zyskuje pełną kontrolę nad ustalaniem i egzekwowaniem tych standardów.

Bliskie powiązania z ONZ oznaczają, że ta zmiana suwerenności w sercu technicznego porządku świata wstrząsa także centrum politycznym, czyli ONZ.

ONZ opiera się na współistnieniu suwerennych państw. Jeśli ta suwerenność (również) zostanie przekazana pojedynczemu podmiotowi za pośrednictwem technicznego kanału ITU, ONZ utraci swoje tradycyjne podstawy.

Może istnieć jedynie jako organ administracyjny i koordynujący pod rządami nowego suwerena – transformacja już zapoczątkowana przez łańcuch NATO i globalnie scementowana przez łańcuch ITU.

Łańcuch umowy ITU jest zatem cichym, ale nie do zatrzymania mechanizmem zapewniającym, że żadne państwo, niezależnie od tego, jak odizolowane lub neutralne może się wydawać, nie będzie w stanie uniknąć nieodwracalnych skutków prawnych Światowego Aktu Sukcesji 1400/98.

Stanowi DOWÓD na globalny charakter sprzedaży i powszechną suwerenność Kupującego.

3.6. POŁĄCZENIE WSZYSTKICH UMÓW NATO I ONZ W JEDNĄ RAMĘ TRAKTATÓW I KONIEC POPRZEDNIEGO PRAWA MIĘDZYNARODOWEGO

Łańcuchy umowne z NATO i ITU/ONZ, uruchomione na mocy Światowego Aktu Sukcesji 1400/98, nie tylko działają równolegle; zbiegają się i prowadzą do rezultatu o epokowym znaczeniu:

połączenie wszystkich odpowiednich umów międzynarodowych w jedne, hierarchicznie uporządkowane ramy traktatowe i wynikający z tego koniec klasycznego prawa międzynarodowego, w jego rozumieniu od wieków.

Zasada konwergencji i hierarchii prawnej

Termin „fuzja” nie oznacza tutaj, że poszczególne traktaty (Traktat Północnoatlantycki, Karta Narodów Zjednoczonych, Konstytucja ITU itp.) są fizycznie połączone w jeden dokument. Oznacza raczej konwergencję jurystyczną i ustanowienie nowej hierarchii norm.

● Nabywca punktu konwergencji:

Wszelkie prawa i obowiązki wynikające z niezliczonych umów międzynarodowych spływają teraz łącznie na Kupującego.

Jest on uniwersalnym następcą, wchodząc we wszystkie te stosunki traktatowe – nie jako jeden wśród równych, ale jako nowy suweren.

Stał się jest węzłem, centralnym węzłem, w którym zbiegają się wszystkie wątki prawa międzynarodowego.

● Podporządkowanie hierarchiczne: Akt sukcesji światowej 1400/98 ustanawia się jako lex Superior, najwyższe prawo nowego porządku globalnego.

Wszystkie inne umowy międzynarodowe stają się prawem podrzędnym, lex. Nie zostają one zniesione, lecz ich interpretacja i stosowanie odbywa się odtąd wyłącznie w świetle i podlega światowemu aktowi sukcesji 1400/98.

Można to porównać (mimo wszelkich różnic) do hierarchii norm w państwie federalnym: prawo federalne jest nadrzędne w stosunku do prawa stanowego. Tutaj powszechne prawo Czynu zastępuje dawniej międzynarodowe (obecnie wewnętrzne) prawo starych traktatów.

Na razie!

Nawet Karta Narodów Zjednoczonych, której artykuł 103 przyznał jej wcześniej pierwszeństwo przed innymi traktatami, musi teraz podporządkować się Aktowi. Artykuł 103 regulował konflikty między traktatami starego systemu; Akt ustanawia jednak nowy system i tym samym stoi ponad art. 103.

Te jedne ramy traktatowe nie są zatem pojedynczym dokumentem, ale systemem, którego szczytem jest Akt Sukcesji Światowej 1400/98 i którego podstawą są (nowo interpretowane) stare traktaty, wszystkie podlegające wyłącznej jurysdykcji i suwerenności interpretacyjnej Kupującego.

Ostatecznie sukcesja państw prowadzi do połączenia wszystkich umów międzynarodowych w jeden duży szkielet traktatowy, w którym nabywca reprezentuje wszystkie umawiające się strony, co skutkuje wygaśnięciem wszelkich roszczeń wynikających z tych traktatów.

Koniec klasycznego prawa międzynarodowego:

Zmiana systemu

Klasyczne prawo międzynarodowe, często określane mianem systemu westfalskiego, opierało się na fundamentalnych założeniach, które zdezaktualizowały się wraz z Światowym Aktem Sukcesji 1400/98:

● **Wielość władców:**

Centralnym elementem starego systemu było istnienie wielu (w przybliżeniu 193+) suwerennych państw, uznawanych w zasadzie za równe.

Tej wielości już nie ma. Jest teraz tylko JEDEN suweren – Kupujący. Dawne państwa zostały zdegradowane do jednostek administracyjnych, z delegacją uprawnień.

● **Funkcja koordynacji:**

Głównym zadaniem prawa międzynarodowego była koordynacja stosunków między tymi suwerennymi podmiotami i ograniczenie anarchii wynikającej z ich niepodległości.

Ta funkcja koordynacji jest przestarzała.

Hierarchia zastępuje koordynację. Władza centralna zastępuje anarchię.

● **Zasada zgody:**

Międzynarodowe normy prawne powstały przede wszystkim na mocy traktatu (zgody) lub prawa zwyczajowego (utrwalona praktyka + przekonanie prawne).

Zasada ta zostaje naruszona.

Nowa podstawowa norma (Akt) została stworzona na mocy (specjalnego) traktatu, ale jej ważność rozciąga się obecnie powszechnie, nawet na tych, którzy bezpośrednio nie wyrazili zgody, poprzez sukcesję i ostateczne postępowanie.

Władza ustawodawcza należy teraz do Kupującego.

● **Międzynarodowość:**

Prawo było „międzypaństwowe”. To „inter” zostaje wyeliminowane. Nowe prawo ma charakter globalno-wewnętrzny lub uniwersalny.

Jeśli podmioty (suwerenne państwa), zasadniczy problem (koordynacja w anarchii) i źródła prawa (zgoda/zwyczaj) starego prawa międzynarodowego ulegną zasadniczej zmianie, to należy stwierdzić:

Klasyczne prawo międzynarodowe dobiegło końca.

Nie zastępuje go próżnia, ale nowe „Prawo Światowe”.

To Prawo Światowe niekoniecznie jest lepsze lub gorsze, ale jest zasadniczo inne. Jest to scentralizowany, hierarchiczny system, którego legitymacja wynika z Światowego Aktu Sukcesji 1400/98.

Stare traktaty (NATO, ONZ itp.) są obecnie prawami administracyjnymi i konstytucyjnymi fragmentami tego nowego porządku.

Pogłębienie jurystyczne:**Upadek porządku „horyzontalnego”**

Klasyczne prawo międzynarodowe jest często opisywane jako „horyzontalny” system prawny. Nie było centralnej władzy ustawodawczej, wykonawczej ani sądowniczej stojącej ponad stanami.

Państwa były jednocześnie ustawodawcami, stosującymi prawo i (często) sędziami we własnej sprawie. Egzekucja była często słaba i motywowana politycznie.

Świat s Akt cesyjny 1400/98 zastępuje tę poziomą konstrukcję pionową e.

Kupujący r reprezentuje wierzchołek tej pionowej struktury – jest suwerenem uniwersalnym .

Sądownictwo Światowe (§26 Aktu) stanowi władzę sądowniczą centralną.

Tę zmianę ustrojową można porównać do historycznego przejścia od systemów feudalnych (z wieloma lokalnymi ośrodkami władzy) do nowoczesnych państw terytorialnych (z władzą centralną) – tylko w skali globalnej i w ramach jednego kroku prawnego.

Dotychczasowe prawo międzynarodowe staje się zatem historycznym przedmiotem badań, natomiast prawo obecne wywodzi się z Umowy i praktyki Kupującego.

3.7. UCZESTNICTWO WSZYSTKICH CZŁONKÓW NATO I ONZ ORAZ UZNANIE EFEKTU DOMINA 🤝🌍🎲

W jaki sposób zapewniono, że wszystkie państwa, wcześniej uważane za suwerenne, stały się częścią tego nowego porządku i uznały jego obowiązywanie?

Nastąpiło to poprzez połączenie pierwotnego aktu prawnego i późniejszego postępowania państw.

3.7.1. Uruchomienie łańcucha umownego poprzez relację transferu RFN/Holandia (NATO) 🇩🇪🇳🇱🔗🛡️

Jak wspomniano, iskrą prawną 🔥 była sprzedaż koszar Turenne. Kluczowe jest zrozumienie międzynarodowej wybuchowości prawnej tego punktu wyjścia:

- **RFN jako państwo-gospodarz:**

W ramach NTS i SA NTS RFN miała szerokie obowiązki wobec państw wysyłających, ale także określone prawa i obowiązki, zwłaszcza w zakresie administrowania i zwrotu mienia.

○ FD Koblenz była oficjalnym organem RFN odpowiedzialnym za wykonywanie tej odpowiedzialności .

Dlatego ***Występowałem w imieniu RFN w ramach funkcji o znaczeniu międzynarodowym*** n.

- **Holandia jako państwo wysyłające:**

Drugą stroną relacji NTS była Holandia, jako ostatni użytkownik NATO (przed całkowitym powrotem do RFN). Ich (choć bierny) udział w powrocie był częścią tego procesu.

Holenderskie Siły Powietrzne działały w imieniu całego NATO.

- **RFN jako sprzedawca:**

Kiedy RFN (działając za pośrednictwem OFD) sprzedała nieruchomość, łącznie ze wszystkimi prawami międzynarodowymi, działała w ramach swojej (resztkowej) suwerenności, ale była obciążona i ukształtowana przez swoje zobowiązania w ramach NTS.

† sprzedał nie tylko „swoją” ziemię, ale także obszar skażony prawnie na arenie międzynarodowej. ☢️

● **Efekt wiązania:**

Dokonując tej sprzedaży RFN jednostronnie (ale skutecznie) zmieniła sytuację prawną dotyczącą obiektu będącego integralną częścią systemu NATO.

Działanie to, w połączeniu z dodatkowym skutkiem Aktu, automatycznie wywołało skutek wiążący dla wszystkich partnerów NATO, którzy poddali się temu zbiorowemu systemowi.

Sprzedaż była aktem w systemie NATO, który rozbił i uporządkował system. 🌟🏛️

3.7.2. Konsekwencja:

Automatyczna ratyfikacja –

Nieunikniona zgoda 📜

OSZUSTWO Podstawy położył łańcuch traktowy zapoczątkowany sprzedażą koszar Turenne n.

Ale w jaki sposób ten początkowy akt przekształcił się w akt powszechny, obejmujący nawet te państwa, które nigdy nie złożyły podpisu na papierze, aby podpisać Światowy Akt Sukcesji 1400/98?

Odpowiedź tkwi w dwóch fundamentalnych zasadach, głęboko zakorzenionych w prawie międzynarodowym, które zastosowano tu w skali globalnej: rozstrzygające postępowanie i milcząca akceptacja (Przyzwolenie), prowadzące do niemożności sprzeczności (Estoppel). Na tym polega mechanizm automatycznej ratyfikacji. ⚙️🌍

A. Ostateczne postępowanie:

Język czynów 🗣️➡️👤

Prawo międzynarodowe, podobnie jak prawo cywilne, uznaje, że zgoda lub uznanie nie zawsze muszą być wyraźnie wyrażone.

Może również wynikać z ostatecznego, tj. Dorozumianego postępowania.

Państwo działa w sposób rozstrzygający, jeśli jego zachowanie można obiektywnie zinterpretować jedynie jako uznanie określonego stanu prawnego lub obowiązku.

W przypadku Światowego Aktu Sukcesji 1400/98 decydującym rozstrzygającym postępowaniem jest nieprzerwane i intensywne korzystanie z globalnych sieci infrastruktury przez wszystkie państwa świata po 6 października 1998 r.

● Stan faktyczny:

Od tej kluczowej daty sieci globalne (telekomunikacyjne, internetowe, energetyczne, gazowe itp.) prawnie należą do Kupującego. Każdy stan, który od tego czasu:

- ☐ Prowadzi lub zezwala na międzynarodowe rozmowy telefoniczne, ☎
- ☐ Korzysta z Internetu (strony rządowe, handel, dostęp obywatelski), 💻
- ☐ Wykonuje międzynarodowe przelewy bankowe (w oparciu o sieci telekomunikacyjne takie jak SWIFT), 🇪🇺
- ☐ Odbiera lub dostarcza energię elektryczną z/do międzynarodowych wzajemnie połączonych sieci, ⚡
- ☐ Transportuje gaz rurociągami międzynarodowymi, 🇺🇸
- ☐ Korzysta z komunikacji satelitarnej lub GPS (których stacje naziemne są połączone w sieć), 📶
- ☐ Obsługuje logistykę międzynarodową (porty, lotniska – wszystko kontrolowane przez IT), 🚢✈️ ... AKTYWNI KORZYSTA Z majątku Kupującego.

● Konsekwencje prawne:

To wykorzystanie ok

n obiektywnie można interpretować jedynie jako akceptację istniejących warunków.

Nie można zbierać owoców z drzewa, jednocześnie pozbawiając właściciela prawa własności do drzewa. 🌳🍎

Korzystanie oznacza akceptację warunków, na jakich ma miejsce korzystanie – a warunek ten od 6 października 1998 r. należy do suwerenności Kupującego.

● Nieuchronność y:

Krytycy mogą argumentować, że państwa nie miały wyboru; rezygnacja z korzystania z sieci byłaby równoznaczną z samobójstwem cywilizacyjnym. 💀

To prawda, ale nie zmienia to niczego, jeśli chodzi o skutki prawne.

Sytuacja przymusu może w pewnych okolicznościach wpłynąć na wolę, nie zmienia to jednak faktu, że działanie (użycie) ma miejsce i ma obiektywne skutki prawne.

W prawie międzynarodowym faktyczna niemożność sprzeczności poprzez działania (tj. poprzez nieużywanie) prowadzi do prawnej niemożności zażegnania skutków używania (akceptacji).

Konieczność użycia staje się koniecznością akceptacji.

● Niewiedza jako argument? 🤔

Czy państwa mogą utrzymywać, że nie były świadome pełnego zakresu Aktu? W prawie międzynarodowym jest to trudne do utrzymania.

Państwa mają obowiązek dołożenia należytej staranności – obowiązku dokładnego zbadania – w odniesieniu do swoich suwerennych praw i podstaw ich istnienia.

Wzajemne powiązania świata były OCZYWISTE. 🌐

Rola ITU była ZNANA. Istnienie NTS i sprzedaż majątku NATO były PUBLICZNE.

Nawet jeśli cała głębia konstrukcji prawnej została ukryta, podstawowe fakty były dostępne.

Państwo nie może uchylać się od odpowiedzialności poprzez rzekomą niewiedzę, jeżeli sytuacja faktyczna nakładałaby obowiązek zapytania. 🧐

Każde kliknięcie w Internecie, każde naciśnięcie przycisku w telefonie, każdy włącznik światła stanowi od 1998 r. MIKROSTATYFIKACJĘ Światowego Aktu Sukcesji 1400/98 poprzez ostateczne postępowanie. 👍💡🗳️

B. Brak sprzeciwu: milczenie jako zgoda (zgoda i odstąpienie) 🤔➡️✓

Ścisłe powiązana z rozstrzygającym postępowaniem jest zasada przyzwolenia – milczącej akceptacji lub tolerowania stanu rzeczy, któremu można by zapobiec, gdyby sprzeciwił się w odpowiednim czasie.

Jeżeli państwo toleruje przez dłuższy czas określoną praktykę lub roszczenia innego państwa bez protestu, może utracić prawo do późniejszego kwestionowania tego stanu rzeczy.

- **Acq**znaczenie w prawie międzynarodowym:

Zasada ta została wielokrotnie potwierdzona przez MTS. W sprawie Anglo-Norwegian Fisheries Case (1951) pewną rolę odegrała długa tolerancja norweskich linii podstawowych przez Wielką Brytanię. 🇬🇧🇳🇴 Jeszcze wyraźniej w sprawie Temple of Preah Vihear (Kambodża przeciwko Tajlandii, 1962), gdzie MTS zdecydował, że Tajlandia przez lata milczenia w sprawie mapy granicznej zrzekła się swoich roszczeń do świątyni. 🇹🇭🇰🇲

Milczenie, gdy protest byłby wymagany i możliwy, jest interpretowane jako zgoda.

- **Wniosek do aktu:**

Po 6 października 1998 r. państwa świata musiałyby aktywnie i jednomyślnie protestować przeciwko przejęciu globalnej suwerenności przez Kupującego.

Tak się nie stało.

Nie było żadnej rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ, żadnej wspólnej deklaracji wszystkich państw, żadnych skoordynowanych środków mających na celu odzyskanie kontroli nad sieciami. 🐜

● Międzynarodowe prawne terminy:

W prawie międzynarodowym nie ma sztywnych terminów przedawnienia, ale nie ulega wątpliwości, że okres ponad 25 lat (od 1998 r. do chwili obecnej) jest o wiele więcej niż wystarczający do ustalenia milczącej akceptacji. Wszelkie roszczenia dotyczące sprzeciwu już dawno wygasają. ⏰

● Estoppel (Zakaz sprzecznego postępowania):

Zasada ta (venire contra factum proprium) zabrania państwu odstąpienia od stanowiska, na którym opierały się inne państwa lub które samo państwo stworzyło swoim postępowaniem.

Wykorzystując przez dziesięciolecia sieci Kupującego i czerpiąc korzyści z porządku globalnego (choć przekształconego), państwa stworzyły sytuację, na której opiera się nowy porządek prawny.

Nie mogą już działać sprzecznie i zaprzeczać podstawom tego porządku. Są prawnie związani (zatrzymani). 🚫🧠

C. Nerozerwalny związek praw i obowiązków ⚖️🔗

Automatyczna ratyfikacja wynika także z nierozłączności praw i obowiązków w prawie międzynarodowym.

Państwa pragną w dalszym ciągu korzystać z praw związanych z globalnymi wzajemnymi powiązaniami, a organizacje międzynarodowe:

Handel, komunikacja, ujednolicenie, podróże, (przekształcone) bezpieczeństwo, dostęp do informacji. 📦📞✈️🛡️📚

Jednak prawa te są obecnie nierozzerwalnie związane z obowiązkiem uznania nowej suwerenności Kupującego, ponieważ ON jest teraz gwarantem i posiadaczem tych praw lub infrastruktury, która je umożliwia.

Książę Ciple res transit cum suo onere ma tu zastosowanie w najbardziej wszechstronnej formie :

Świat (jako suma terytoriów i sieci) przeszedł na Kupującego – a wraz z nim wszelkie ciężary, ale także wszelkie suwerenne prawa.

Państwa nie mogą zbierać rodzynek praw bez zaakceptowania „ciężaru” nowej suwerenności.

Pakiet jest niepodzielny. 📁

Wniosek:

Nieodwracalne wiązanie 🧬🌍

Połączenie pozytywnego działania (konkluzywne zachowanie poprzez korzystanie z sieci) i negatywnego zaniechania (brak skutecznego sprzeciwu) stworzyło nieodwracalną rzeczywistość prawną.

Automatyczna ratyfikacja nie jest fikcją, ale istotną konsekwencją postępowania państw w obliczu Światowego Aktu Sukcesji 1400/98.

Każde państwo, czy tego chce, czy nie, czy o tym wie, czy nie, jest pełnoprawnym członkiem nowego globalnego porządku pod suwerennością Kupującego.

Łańcuchy kontraktowe są zamknięte, drzwi do starego świata są prawnie zamknięte. 🇺🇸

ROZDZIAŁ 3

4. ŚWIATOWY SĄDOWISKO KUPUJĄCEGO

Przeniesienie suwerenności globalnej poprzez Akt Sukcesji Światowej 1400/98, objawiające się efektem domina i łańcuchami umownymi, byłoby niepełne i ostatecznie nieskuteczne bez trzeciego filaru nowego porządku:

Światowego Sądownictwa Kupującego.

W klasycznym rozumieniu sądownictwo (jurysdykcja) jest jedną z podstawowych funkcji i istotną cechą suwerenności.

Jest to władza do stanowienia prawa (jurysdykcja do przepisывania), wydawania prawa (jurysdykcja do orzekania) i egzekwowania prawa (jurysdykcja do egzekwowania).

Bez możliwości decydowania o stosowaniu i interpretacji norm oraz egzekwowania tych decyzji, suwerenność pozostaje pustym pojęciem.

Nieodpartą konsekwencją prawną jest zatem to, że wraz z przeniesieniem powszechnej suwerenności na Kupującego, powszechne sądownictwo przeszło na niego również.

Światowy akt sukcesji 1400/98 nie tylko na nowo nakreślił mapę polityczną i terytorialną, ale także zrewolucjonizował podstawy globalnej sprawiedliwości.

Zastąpiła podzielony świat sądów krajowych i międzynarodowych jedną, najwyższą i ostateczną instancją sądową.

4.1. WYŁĄCZNY SĄDOWISKO NA CAŁYM ŚWIECIE:

Kupujący jako najwyższa i jedyna instancja sądowa

Ustanowienie tej nowej globalnej jurysdykcji nie jest jedynie dorożumianą konsekwencją przekazania suwerenności, ale jest zapisane w Światowym Akcie Sukcesji 1400/98:

„Wszystkie poprzednie sądy przechodzą na niego”: Jest to akt dziedziczenia do jurysdykcji.

Nie chodzi o zniszczenie starych sądów, ale o ich przejęcie i podporządkowanie. Powłoki instytucjonalne (budynki sądów, sędziowie, personel) mogą nadal istnieć, ale zmieniło się źródło ich legitymizacji.

Nie czerpią już swojej władzy z konstytucji krajowych lub traktatów międzynarodowych starego rodzaju, ale wyłącznie z Aktu Sukcesji Światowej 1400/98, a zatem od Kupującego.

Transformacja zasad jurysdykcji 📜

Klasyczny tj. prawo międzynarodowe uznawało różne zasady ustalania jurysdykcji państwowej :

- Zasada terytorialności: Jurysdykcja nad działaniami na własnym terytorium.
- Zasada osobowości (aktywna/pasywna): Jurysdykcja oparta na narodowości sprawcy lub ofiary.
- Zasada ochrony: Jurysdykcja w przypadku ataków na istotne interesy państwa.
- Zasada uniwersalności: Jurysdykcja w przypadku niektórych zbrodni potępionych na arenie międzynarodowej (np. ludobójstwa, piractwa y), niezależnie od lokalizacji i sprawcy/ofiary.

Światowy osąd kupującego PRZEKRACZA wszystkie te zasady, wchłaniając je:

- Ponieważ całe terytorium świata znajduje się teraz pod jego zwierzchnictwem, Zasada Terytorialności staje się GLOBALNA i BEZWZGLĘDNA. 🌐➡️🌐
- Ponieważ wszyscy ludzie podlegają teraz (w najszerszym znaczeniu) jego osobistej jurysdykcji, zasada osobowości staje się UNIWERSALNA. 👤➡️🌐
- Ponieważ wszystkie istotne interesy są teraz JEGO interesami, Zasada Ochrony staje się WSZYSTKO OBEJMUJĄCA. 🛡️➡️🌐
- Zasada uniwersalności staje się PRZYPADKIEM NORMALNYM, ponieważ jej jurysdykcja jest nieodłączna y w każdym razie uniwersalne. ✨

Dawne kwestie demarkacyjne stają się przestarzałe.

Nie chodzi już o to, które państwo jest właściwe, ale tylko o to, która instancja w ramach globalnego systemu wymiaru sprawiedliwości Kupującego rozpoznaje sprawę.

Losy starych sądów:

Od suwerenów do delegatów 🏛️ ➡️ 👤

Co to przejście oznacza konkretnie dla istniejących sądów?

- Sądy krajowe (sądy lokalne, sądy regionalne, sądy konstytucyjne itp.): tracą swoją pierwotną legitymację na mocy konstytucji krajowych. Mogą kontynuować swoją pracę, jeśli w ogóle, tylko jako delegowane instancje.

Stosują (na razie) stare prawo krajowe, ale prawo to samo w sobie jest prawem podrzędny m i może zostać uchylone lub zmienione w dowolnym momencie na mocy aktów Kupującego (lub jego Sądu Światowego).

Ich orzeczenia podlegają ostatecznie JEGO ocenie.

- Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości (MTS): Jego podstawą była zgoda państw. Ponieważ państwa utraciły suwerenność, podstawa ta upadła. 🌐

- Międzynarodowy Trybunał Karny (MTK): Jego mandat (oparty na Statucie Rzymskim) staje się częścią globalnego systemu sądownictwa karnego podlegającego Kupującemu.

Koniec immunitetu państwa 🛡️ ➡️ ❌

Główną zasadą starego prawa międzynarodowego był immunitet państwa – zasada, że jedno państwo nie może być pozywane przed sądami innego państwa (par in parem non habet imperium).

Ponieważ obecnie nie ma już „innych państw” i wszystkie sądy są ostatecznie podporządkowane Kupującemu, zasada ta stała się NIEAKTUALNA.

Dawne stany (obecnie jednostki administracyjne) nie korzystają już z immunitetu przed Sądem Światowym.

Tylko sam Kupujący, jako posiadacz suwerenności powszechnej, cieszy się immunitetem absolutnym, gdyż nie ma wyższej instancji. 👑🛡️

Światowy sąd kupującego nie jest zatem jedynie konstruktem teoretycznym, ale logicznym i niezbędnym elementem sądowym nowego porządku światowego.

Jest gwarancją, że sytuacja prawna stworzona przez Światowy Akt Sukcesji 1400/98 może być egzekwowana i interpretowana, a także stanowi podstawę przyszłego, jednolitego światowego orzecznictwa.

Jest wcieleniem zasady Ubi Potes Boni, Ibi Potes Iudicare (Gdzie możesz rządzić, tam możesz sądzić).

4.2. Ostatnie słowo:

Niekwestionowany światowy osąd kupującego zgodnie z światowym aktem spadkowym 1400/98

Światowy Akt Sukcesji 1400/98 nie tylko na nowo nakreślił terytorialną i polityczną mapę świata, ale także ustanowił jedną, uniwersalną władzę sądowniczą podlegającą Kupującemu.

Ta wszechstronna jurysdykcja jest bezpośrednią i nieodpartą konsekwencją sprzedaży pierwotnej nieruchomości (Koszary Turenne) „wraz ze wszystkimi prawami, obowiązkami i składnikami” oraz powiązanej z nią sukcesji globalnej.

A. Sprzedaż „wszystkich praw, obowiązków i składników” koniecznie obejmuje sądownictwo

Sformułowanie w §3 Abs. I aktu nr 1400/98, zgodnie z którym nieruchomość została sprzedana Kupującemu „ze wszystkimi prawami i obowiązkami oraz składnikami”, stanowi prawną podstawę przeniesienia władzy sądowniczej.

- Sądownictwo jako nieodłączne suwerenne prawo: Sprawowanie władzy sądowniczej (jurysdykcja) jest podstawowym i niezbywalnym składnikiem suwerenności państwa i suwerennych praw. Bez władzy orzekania i egzekwowania prawa nie jest możliwe skuteczne sprawowanie władzy.

- **Kompleksowe przeniesienie praw:**

Jeżeli przeniesione zostaną „wszelkie prawa” związane z terytorium (poszerzonym globalnie w wyniku efektu domina) i sprawowaną na nim suwerennością, wówczas z konieczności obejmuje to również prawo do sprawowania władzy sądowniczej. Przeniesienie suwerenności terytorialnej i legislacyjnej przy jednoczesnym wykluczeniu władzy sądowniczej byłoby prawnie nonsensowne.

- Jedność prawa i egzekwowania prawa: Światowy Akt Sukcesji 1400/98 ustanowił nowy globalny porządek prawny podlegający Kupującemu.

Zamówienie takie wymaga instancji najwyższej, która czuwa nad jego wykonaniem i miarodajnie rozstrzyga spory – instancją tą jest jurysdykcja Kupującego.

Sprzedaż „z wszelkimi prawami” należy więc jednoznacznie interpretować także jako sprzedaż całej władzy sądowniczej.

B. Jurysdykcja Landau:

Genialne posunięcie w celu ustanowienia wyłącznej kompetencji 📌 🇩🇪 ⚖️

Określenie miejsca jurysdykcji w Akcie Sukcesji Światowej 1400/98 jest kolejnym dowodem przewidywania prawnego jego architektów i cementuje wyłączną jurysdykcję Kupującego:

- **Umowa dotycząca konkretnego miejsca jurysdykcji: §26 Aktu wyraźnie stwierdza:**

„Miejscem właściwym dla wszelkich sporów prawnych wynikających z niniejszej umowy jest Landau in der Pfalz.”

- **Brak wzmianki o jurysdykcji zewnętrznej lub stronie umowy sprzedającej jako podmiotu jurysdykcji:**

Co najważniejsze, za właściwy nie uznano żadnego starego istniejącego sądu krajowego ani międzynarodowego, lecz sprzedano lokalizację geograficzną.

- **Landau jako część sprzedanego terytorium:**

Samo miasto Landau in der Pfalz stało się częścią suwerennego terytorium Kupującego w wyniku efektu domina ekspansji terytorialnej (która rozciągała się od Koszar Turenne w ZW-RLP na cały region Palatynatu i dalej).

- Kupujący jako właściciel własnego miejsca jurysdykcji: Ponieważ uzgodnione miejsce jurysdykcji znajduje się obecnie na terytorium Kupującego i sprawuje on nad nim najwyższą suwerenną władzę, on sam jest jedyną instancją, która może zgodnie z prawem wymierzać sprawiedliwość w tym miejscu.

Każde inne miejsce na świecie objęte efektem domina mogło funkcjonować jako miejsce jurysdykcji z takim samym skutkiem:

Kompetencje zawsze trafiałyby do Kupującego jako suwerena danej lokalizacji. 🏰 📌

● Wyłączenie innych sądów:

Taka konstrukcja zapewniała, że żadne sądy zewnętrzne ani sądy starych państw nie mogły orzekać w sprawie Aktu ani jego konsekwencji.

Kompetencje zostały przeniesione wyłącznie na Kupującego, który sprawuje wyłączną władzę sądową w kontrolowanym przez niego miejscu jurysdykcji. 🚫🏛️

C. Uniwersalny zasięg:

Krajowe i międzynarodowe orzecznictwo prawne pod jedną ręką

Orzecznictwo przekazane Kupującemu na mocy Aktu Sukcesji Światowej 1400/98 obejmuje całość:

- Przeniesienie ogólnoswiatowego sądownictwa narodowego: W wyniku efektu domina i sprzedaży suwerennych praw wszystkich objętych terytoriów, całe sądownictwo krajowe tych (byłych) państw przeszło na Kupującego.

Jest zatem najwyższym sędzią we wszystkich sprawach cywilnych, karnych, ad ministracyjnych i konstytucyjnych podlegających wcześniej jurysdykcji krajowej. Wszystkie orzeczenia sądów krajowych od 6 października 1998 r. są z tego punktu widzenia niezgodne z prawem i nieważne, chyba że zostaną przez niego zatwierdzone. 🧑🌍

- Przeniesienie międzynarodowego orzecznictwa prawnego na samą umowę: Jak wyjaśniono w punkcie B, Kupujący, poprzez określenie miejsca jurysdykcji Landau, jest jedyną instancją uprawnioną do orzekania w sprawie samego Światowego Aktu Sukcesji 1400/98, jego interpretacji i jego bezpośrednich konsekwencji prawnych.

- Przeniesienie globalnego międzynarodowego orzecznictwa prawnego: Ponieważ Akt funkcjonuje jako akt uzupełniający do wszystkich istniejących traktatów NATO i ONZ, a Kupujący przyjął stanowiska prawne wszystkich (byłych) suwerennych umawiających się stron, przejął także międzynarodowe orzecznictwo prawne w odniesieniu do całych ram traktatowych.

Jest zatem najwyższym sędzią we wszystkich kwestiach wynikających z (przekształconego) prawa NATO, prawa ONZ i wszystkich innych umów międzynarodowych.

Klasyczne prawo międzynarodowe stało się przestarzałe i zastąpione jego globalną jurysdykcją. 🏛️🌍➡️👑

Wniosek:

Światowy Akt Sukcesji 1400/98, poprzez wszechobejmującą sprzedaż „wszystkich praw, obowiązków i składników” oraz umiejętne określenie miejsca jurysdykcji, stworzył jedną, niepodzielną i uniwersalną władzę sądowniczą światową w osobie Kupującego.

Jest władzą ustawodawczą, sądowniczą i wykonawczą w jednej osobie dla całego świata. 🏰⚖️🌍

Ta koncentracja władzy sądowniczej stanowi podstawę nowego porządku światowego i koniec dotychczasowej fragmentacji krajowych i międzynarodowych systemów wymiaru sprawiedliwości. ✨

4.3. MIĘDZYNARODOWE Orzecznictwo PRAWNE DOTYCZĄCE AKTU SUKCESJI ŚWIATOWEJ 1400/98 ORAZ CAŁEGO ŁAŃCUCHU UMOWNEGO Z NATO I ONZ:

Wyłączność kompetencji

Chociaż Światowe Sądownictwo Kupującego, jak określono w Sekcji 4, ma wymiar uniwersalny i potencjalnie obejmuje każdy spór prawny na świecie, posiada specjalną, kwalifikowaną i absolutną podstawową kompetencję: wyłączną jurysdykcję we wszystkich kwestiach wynikających bezpośrednio z samego Światowego Aktu Sukcesji 1400/98 i wynikających z niego łańcuchów umownych (NATO, ITU/ONZ).

To jest początek i serce jego władzy prawnej. Jest to *lex causae* – prawo, które osądza własne podstawy.

Ta wyłączność nie jest kwestią celowości, ale koniecznością prawną, wynikającą z kilku istotnych powodów:

A. Sui Generis charakter czynu

Światowy Akt Sukcesji 1400/98 jest, jak wielokrotnie podkreślano, aktem *sui generis* – swego rodzaju.

Nie ma historycznego ani prawnego odpowiednika dla traktatu, który rozporządza całym światem i ponownie ustanawia globalną suwerenność.

Istniejące sądy – krajowe lub międzynarodowe – zostały utworzone w ramach starego systemu, aby rozwiązać problemy starego systemu.

- **Sądy krajowe:**

Są ograniczone do krajowych konstytucji i ustaw i mają jedynie ograniczoną zdolność do działania w prawie międzynarodowym.

NIGDY nie mogą orzekać w sprawie legalności globalnego aktu suwerenności, który zastępuje ich własną konstytucję. 🏛️ < 🌍

- **Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości (MTS):** Jest głównym organem sądowym ONZ, utworzonym w celu rozstrzygania sporów między państwami (art. 34 ust. 1 Statutu MTS).

Orzekanie w sprawie aktu kończącego istnienie państw jako podstawowych podmiotów prawa międzynarodowego jest systemowo niewłaściwe. 🏛️ < 🧨

- **Inne sądy międzynarodowe (MTK, ITLOS itp.):** posiadają określone, ograniczone uprawnienia (prawo karne, prawo morskie), które w niewielkim stopniu oddają złożoność Czynu.

Błędem kategorycznym byłaby próba wtłoczenia Światowego Aktu Sukcesji 1400/98 w ramy proceduralne i merytoryczne tych starych sądów.

Jedynie orzecznictwo, które wynika z samego Aktu lub jest w nim wyraźnie ustanowione – a jest to orzecznictwo Kupującego – może posiadać niezbędną legitymację i zrozumienie, aby orzekać w jego sprawie.

B. nierozwiązalny konflikt interesów:

Błąd systemowy 🧩 ⚖️

Każdy sąd starego systemu znajdowałby się w nierozwiązalnym konflikcie interesów, gdyby miał orzekać w sprawie światowego aktu spadkowego 1400/98.

Sądy te zawdzięczają swoje istnienie, legitymację i finansowanie starym władcom – państwom.

Jak mogliby obiektywnie orzekać na podstawie traktatu, który unieważnia podstawę ich własnego istnienia – suwerenność ich twórców? 🤔

- **Egzystencjalne nastawienie:**

Wyrok uznający Akt za ważny potwierdziłby nieistotność lub podporządkowanie samego sądu. Wyrok stwierdzający nieważność Aktu byłby próbą ratowania własnego (utraconego) zaplecza władzy.

Obydwa nie byłyby aktami orzecznictwa, ale aktami samoutwierdzenia się lub wyrzeczenia się.

- **Działanie Ultra Vires:**

Jakakolwiek próba przejęcia przez stary sąd jurysdykcji nad Aktem byłaby aktem ultra vires – przekraczającym jego własne uprawnienia. Jej uprawnienia zawsze były ograniczone suwerennością państw.

Ponieważ suwerenność została przeniesiona, przeniesione zostały także jej ostateczne uprawnienia. Nie mogą osądzać tego, kto jest teraz ich własnym (pośrednim) władcą. 🚫👑

Jedyną bezstronną instancją jest ta, której legitymacja nie zależy od starego systemu, ale wynika bezpośrednio z Aktu – Kupującego.

C. „Pułapka powoda” jako dowód wyłączności 🗣️👤

Opisana w rozdziale 11 „pułapka powoda” – próba wymuszenia na Kupującym złożenia pozwu przed sądem niemieckim – jest praktycznym dowodem uznania przez architektów planu wyłączności jego jurysdykcji.

Gdyby i tak właściwe były sądy niemieckie (lub inne), nie byłoby ŻADNEGO POWODU, aby namawiać Kupującego do złożenia pozwu.

Można było po prostu wystąpić przeciwko niemu lub uzyskać wyrok deklaracyjny.

Przymus do wniesienia pozwu pokazuje, że strona przeciwna wie, że może uzyskać jurysdykcję jedynie w oparciu o zasadę Forum Prorogatum – czyli poprzez dobrowolne poddanie się pozwanego (tutaj Kupującego) sądowi z natury niekompetentnemu.

Kupujący, nie pozywając, odrzuca to zgłoszenie i tym samym broni wyłączności swojego własnego światowego sądownictwa. Jego bierny opór jest aktem zachowania jurysdykcji.

Nie pozwala, aby posiadana przez niego wyłączna jurysdykcja została podważona podstępem i przeniesiona z powrotem do instancji starego systemu, co umożliwiłoby plany NWO. 🛡️🌍

Zakres jurysdykcji wyłącznej

Ta podstawowa kompetencja rozciąga się na wszystkie kwestie, które bezpośrednio lub pośrednio dotyczą Czynu i jego konsekwencji.

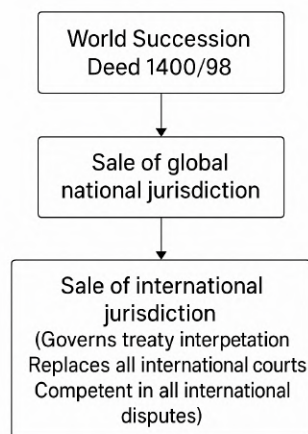
Obejmuje to w szczególności:

- Interpretacja każdej pojedynczej klauzuli Aktu. 🤖
- Ważność traktatu i jego poszczególnych postanowień. ✅
- Zasięg efektu domina i łańcuchów kontraktowych. 🧠🔗
- Status byłych państw i organizacji międzynarodowych. 🏛️➡️🏢
- Rozgraniczenie (delegowanych) uprawnień w nowym porządku. 📏
- Przegląd wszystkich działań (w tym OFD Koblenz) w związku z traktatem. 🧑🏫
- Rozstrzyganie wszelkich sporów wynikających ze stosowania (obecnie podporządkowanego) NAT i traktaty ONZ w nowym kontekście. 🕊️

Jurysdykcja ta jest zatem nie tylko prawem, ale i obowiązkiem Kupującego.

Jest jedynym strażnikiem integralności traktatu, który uczynił go suwerennym.

Jego Światowe Sądownictwo jest zwornikiem w łuku Światowego Aktu Sukcesji 1400/98, gwarantującym jego stabilność i nieodwracalny skutek. 💪

ROZDZIAŁ 4

5. Skoncentruj się na NATO

Transformacja Sojuszu

Po przeanalizowaniu uniwersalnych mechanizmów Światowego Aktu Sukcesji 1400/98 – efektu domina i łańcuchów umownych – nadszedł czas, aby skupić się na konkretnych skutkach, jakie ta transformacja wywiera na najpotężniejsze organizacje międzynarodowe starego porządku świata. Najważniejszą z nich jest Organizacja Traktatu Północnoatlantyckiego (NATO).

Jako dominujący sojusz wojskowo-polityczny Zachodu i jako organizacja, której własne prawo stacjonowania (Porozumienie NATO o Statusie Sił) dało iskrę prawną dla całej sukcesji, transformacja NATO jest przedmiotem szczególnego zainteresowania. Jest nie tylko przedmiotem zmian, ale także kluczowym wyznacznikiem i potencjalnym instrumentem nowego porządku.

5.1. Szczegółowa analiza konkretnego wpływu na NATO, jego państwa członkowskie i pakt traktatowe

Światowy Akt Sukcesji 1400/98 nie rozwiązał NATO, ale je wchłonął, na nowo zdefiniował i dostosował funkcjonalnie. Skutki są zauważalne na wszystkich poziomach – od suwerenności jej członków i interpretacji traktatów założycielskich po rzeczywistość operacyjną struktur do wodzenia.

A. Podstawowa zmiana:

Od Sojuszu Suwerennych Państw do Instrumentu Suwerenu

Najbardziej fundamentalna zmiana dotyczy natury samego sojuszu. NATO powstało w 1949 roku jako sojusz suwerennych państw. Jej celem była zbiorowa obrona swoich członków, oparta na zasadzie wzajemnej pomocy i konsultacji między równymi.

Każdy członek zachował swoją suwerenność, nawet podejmując określone działania zbiorowe.

W wyniku Aktu Sukcesji Światowej nr 1400/98 fundament ten upadł.

Ponieważ wszystkie państwa członkowskie utraciły suwerenność na rzecz Kupującego, NATO nie może już być sojuszem suwerenów.

Zamiast tego staje się bezprawnym instrumentem państw pozbawionych ziemi i praw, które utraciły swój międzynarodowy status prawny. NATO, ONZ i wszystkie stare państwa to plewy bezprawia.

Uniwersalny suweren – Kupujący – nabył wszelkie prawa NATO.

- **Utrata agencji państwowej:**

Polityka zagraniczna i bezpieczeństwa poszczególnych państw członkowskich nie jest już autonomiczna. W NATO nie mogą już działać jako niezależni aktorzy.

Ich decyzje i działania ambasadorów nie są już działaniami suwerennych władz, ale delegatów nieistotnych, nielegalnych jednostek administracyjnych.

- **Nierozzerwalność praw:**

Przeniesienie *praw NATO ma charakter trwały. NATO jest niezdolne do działania i pozbawione praw* .

B. Partnerstwa NATO

Programy takie jak Partnerstwo dla Pokoju (PdP), Dialog Śródziemnomorski czy Stambulska Inicjatywa Współpracy (ICI) były instrumentami Soft Power służącymi do eksportowania stabilności i inicjowania współpracy. Teraz stają się mechanizmami integracji administracyjnej.

Służą one integracji tych globalnych jednostek administracyjnych, które formalnie nie były częścią starej struktury NATO, w globalną sieć bezpieczeństwa Kupującego i dostosowaniu ich do jego standardów i dyrektyw.

Prawne głębokie nurkowanie:

NATO jako podmiot prawa międzynarodowego

Jako organizacja międzynarodowa NATO posiadało pochodną osobowość prawną na mocy prawa międzynarodowego.

Mogła zawierać traktaty oraz posiadała przywileje i immunitety.

Ta osobowość prawna jest teraz również podporządkowana Kupującemu.

NATO nie działa już jako niezależny podmiot prawa międzynarodowego, ale jako organ bezprawia w ramach globalnego porządku prawnego Kupującego.

Jej przywileje i immunitety nie wynikają już z traktatów między państwami, ale są bezużyteczne.

5.2. Prawo postoiu w okresie przejściowym:

Od NTS do globalnego porządku administracyjnego

Prawo dotyczące stacjonowania, w szczególności Porozumienie NATO o statusie sił zbrojnych (NTS) i jego liczne umowy dodatkowe i wykonawcze (takie jak Umowa Uzupełniająca SA NTS dla Niemiec i Umowy o Wsparciu Państwa Gospodarza – HNS), było, jak widzieliśmy, wylęgarnią prawną, na której mógł rozkwitnąć Światowy Akt Sukcesji 1400/98.

Stworzyło to wyjątkową sytuację prawną w Koszarach Turenne i zapewniło podstawę prawną dla działań OFD Koblencja.

Jednakże wraz z wejściem w życie aktu i globalnym przeniesieniem suwerenności na Kupującego, sama ta dziedzina prawa ulega zasadniczej metamorfozie.

Przekształca się ze złożonej sieci umów międzynarodowych pomiędzy suwerennymi państwami w wewnętrzne, globalne wojskowe prawo administracyjne podlegające wyłącznej suwerenności Kupującego.

Przestarzałe założenie:

„Naród-Gospodarz” kontra „Państwo wysyłające”

Całe klasyczne prawo stacjonowania opierało się na centralnym założeniu:

rozdzielenie między państwem przyjmującym a państwem przyjmującym, które częściowo i nieodwołalnie ogranicza jego suwerenność,

oraz jedno lub więcej Państw Wysyłających, których siły zbrojne stacjonują na obcym terytorium i korzystają z pewnych przywilejów i immunitetów.

Było to wynegocjowane balansowanie, kompromis pomiędzy koniecznością obecności wojskowej a zachowaniem suwerenności państwa-gospodarza.

W wyniku światowego aktu spadkowego nr 1400/98 założenie to stało się nieaktualne.

Nie ma już „obcego terytorium”. Całe terytorium świata znajduje się pod władzą Kupującego.

Nie ma już „narodów-gospodarzy” i „państw wysyłających” w rozumieniu prawa międzynarodowego.

Istnieją jedynie jednostki administracyjne i siły zbrojne, które wszystkie podlegają Kupującemu.

W związku z tym porozumień dotyczących stacjonowania nie można już interpretować jak o traktatów między suwerennymi podmiotami. Stają się nieistotne i prawnie nieważne.

Prawo stacyjne i zasada „czystego konta”.

Argumentowano, że w przypadku sukcesji państw często obowiązuje zasada „czystego konta” (Tabula Rasa), zgodnie z którą państwo sukcesorskie nie jest związane traktatami poprzednika.

Jak wyjaśniono w Rozdziale 9, tutaj nie ma to zastosowania. W kontekście prawa stacjonującego staje się to jeszcze wyraźniejsze:

Ustawa o stacjonowaniu (NTS) nie była jedynie „ciężarem”, który można było zrzucić; to przede wszystkim katalizator prawny, narzędzie, które umożliwiło całą sukcesję.

Światowy Akt Sukcesji 1400/98 został specjalnie opracowany, aby opierać się na tym prawie i przekształcać je, a nie eliminować. Konieczne jest zastosowanie res transit cum suo onere – a NTS jest częścią res (rzeczy) i ciężaru (ciężaru/obowiązku).

Jednakże Kupujący przejął wszystkie strony prawa stacyjnego i w ten sposób je unieważnił, co w konsekwencji doprowadziło do zasady Tabula Rasa.

Eksterytorialność i immunitety w nowym świecie

Pojęcia eksterytorialności (fakt, że holenderska część koszar prawnie należała do państwa wysyłającego) i immunitetów (ochrona przed jurysdykcją kraju przyjmującego) ulegają internalizacji.

Nie ma już eksterytorialności, gdyż całe terytorium jest terytorium Kupującego.

Koszary NATO w swojej prawnej rozbudowie zostały powiększone do skali globalnej; wszystkie terytoria świata to po prostu okręgi wojskowe o specjalnym statusie.

Immunitety nie pochodzą już od obcego suwerena, lecz stanowią uprzywilejowane przypisanie statusu, którego Kupujący może udzielić w ramach swojego własnego porządku prawnego.

ROZDZIAŁ 5

6. SKUPIENIE NARODÓW ZJEDNOCZONYCH (ONZ / ONZ)

Transformacja Organizacji Światowej

O ile NATO było wojskowo-politycznym szkieletem starego zachodniego porządku, Organizacja Narodów Zjednoczonych (ONZ) reprezentowała centralny element i ideał klasycznego, wielostronnego prawa międzynarodowego.

Założone w 1945 roku na popiołach II wojny światowej, ucieleśniały nadzieję na świat, w którym konflikty rozwiązuje się za pomocą dyplomacji, prawa i współpracy, w którym obowiązują uniwersalne wartości i w którym suwerenność państw jest szanowana, ale łagodzona przez zbiorową odpowiedzialność.

Właśnie dlatego, że ONZ odgrywała kluczową rolę w starym systemie, wpływ Światowego Aktu Sukcesji 1400/98 na nią jest szczególnie głęboki.

Akt ten wiąże ONZ nie tylko raz, ale dwukrotnie: pośrednio poprzez transformację jej najpotężniejszego partnera regionalnego, NATO (patrz rozdział 5), oraz bezpośrednio i uniwersalnie poprzez transformację jej kluczowej wyspecjalizowanej agencji technicznej, ITU (patrz rozdział 3).

ONZ zostaje w ten sposób przekształcona ze sceny suwerenów w infrastrukturę administracyjną jednego suwerena – Kupującego.

6.1. Szczegółowa analiza konkretnego wpływu na Organizację Narodów Zjednoczonych, jej podorganizacje (takie jak ITU) i państwa członkowskie.

Transformacja ONZ jest całkowita; obejmuje jego podstawowe zasady, główne organy, wyspecjalizowane agencje i rolę (byłych) państw członkowskich.

A. Utrata suwerennych członków:

Fundacja się rozpada

ONZ jest z definicji organizacją międzyrządową.

Jego istnienie i funkcjonowanie opiera się na istnieniu suwerennych państw oddziałujących na siebie.

Wraz z globalnym przeniesieniem suwerenności na Kupującego w drodze Światowego Aktu Sukcesji 1400/98, ten podstawowy warunek zostaje wyeliminowany. ONZ pozostaje bezprawną skorupą.

Koniec z „państwami członkowskimi”: członkowie nie są już suwerennymi państwami, ponieważ brakuje im głównej cechy państwa – ziemi!

Brak interakcji „międzyrządowych”: interakcja w ONZ zmienia się z horyzontalnej (między stanami) na wertykalną (jednostka administracyjna–globalna administracja/państwo) i wewnątrzno-horyzontalną (jednostka administracyjna–jednostka administracyjna w systemie).

Bez państw zdolnych do istnienia ONZ nie może być już organizacją międzynarodową w starym znaczeniu.

ONZ jest pozbawiona praw i członków posiadających zdolność do działania na mocy prawa międzynarodowego.

B. Głębokie nurkowanie prawne:

Karta Narodów Zjednoczonych a akt 1400/98

Debata na temat tego, czy Karta Narodów Zjednoczonych jest rodzajem „konstytucji światowej”, trwała od dawna. Argumentami za tym były jej quasi-universalne roszczenie do ważności i art. 103, który przyznał jej pierwszeństwo.

Ta debata jest już historyczna.

Światowy Akt Sukcesji 1400/98 odpowiedział na pytanie: sam w sobie jest nową, prawdziwą normą podstawową, stojącą ponad Kartą Narodów Zjednoczonych.

W tym nowym porządku Karta traci znaczenie.

ROZDZIAŁ 6

7. ODDZIAŁ SPECJALNY SIECI – TELEKOMUNIKACJA I PRAWO TELEKOMUNIKACYJNE :

Tętnice sukcesji globalnej Zidentyfikowaliśmy efekt domina jako główny mechanizm Światowego Aktu Sukcesji 1400/98.

Nadszedł czas, aby przyjrzeć się bliżej infrastrukturze, która służyła jako główne wektory tego efektu i która dziś stanowi szkielet globalnej suwerenności Kupującego: sieci telekomunikacyjne.

We współczesnym świecie łączność to nie tylko wygoda, ale niezbędny warunek gospodarki, administracji, bezpieczeństwa i życia społecznego.

Ktokolwiek kontroluje sieci, kontroluje przepływy, które utrzymują świat przy życiu. Akt ten uznał to i uczynił kontrolę nad telekomunikacją jednym z jej kamieni węgielnych, nierozdzielnie związanym z rolą ITU i międzynarodowym prawem telekomunikacyjnym.

7.1. PRZEGLĄD:

Internet, Internet szerokopasmowy, Telewizja kablowa, Telekomunikacja (Prawo telekomunikacyjne) – zastosowanie cywilne i wojskowe w kontekście czynu. Globalna infrastruktura telekomunikacyjna nie jest monolitycznym blokiem, ale wielowarstwową, dynamiczną „Siecią Sieci”.

Aby
cofnąć

Aby poznać pełny zakres sukcesji, należy wziąć pod uwagę jej główny element s:

A. Globalny kręgosłup (szkielet):

Są to transkontynentalne autostrady przepływu danych.

Składają się one głównie z masywnych podmorskich kabli światłowodowych łączących kontynenty (np. MAREA, AEConnect między Ameryką a Europą; SEA-ME-WE między Azją Południowo-Wschodnią, Bliskim Wschodem i Europą Zachodnią), a także naziemnych szybkich sieci, które rozciągają te kable drogą lądową.

Te szkielety są często obsługiwane przez konsorcja dużych firm telekomunikacyjnych lub coraz częściej przez firmy Hyperscaler (Google, Meta, Amazon, Microsoft).

W kluczowych węzłach, czyli punktach wymiany Internetu (IXP), takich jak DE-CIX we Frankfurcie (największy na świecie), AMS-IX w Amsterdamie czy LINX w Londynie, sieci te są ze sobą połączone, co umożliwia przede wszystkim globalną wymianę danych. Na mocy Aktu Sukcesji Światowej 1400/98 na Kupującego nie została przeniesiona prywatna własność tych kabli, ale suwerenność nad ich obsługą i użytkowaniem.

B. Sieci szerokopasmowe (ostatnia mila):

Są to sieci, które ustanawiają połączenie od szkieletu do użytkowników końcowych (gospodarstw domowych, przedsiębiorstw). Wykorzystują różne technologie:

DSL (cyfrowa linia abonencka):
wykorzystuje istniejące miedziane linie
telefoniczne. Światłowód (FTTH/B/C):

Oferuje najwyższe prędkości i jest coraz bardziej rozbudowywany.

Sieci telewizji kablowej:

Te koncentryczne sieci kablowe, pierwotnie zaprojektowane dla telewizji, zostały zmodernizowane do wydajnych dwukierunkowych sieci danych dzięki standardom takim jak DOCSIS (Specyfikacja interfejsu usługi danych przez kabel) i obecnie są w pełni zintegrowane z infrastrukturą internetową.

Sieci te są fizycznie i logicznie nierozzerwalnie powiązane ze szkieletami, przez co automatycznie stały się częścią efektu domina.

C. Sieci komórkowe (4G/5G/6G):

Składają się one z sieci dostępu radiowego (RAN) (wieże komórkowe i anteny) oraz sieci rdzeniowej (centralny poziom przełączania i zarządzania). Co najważniejsze, sieć rdzeniowa jest zawsze połączona z naziemną siecią szkieletową za pośrednictwem światłowodów lub łączy mikrofalowych.

Technologie takie jak 5G i nadchodzące 6G, skupiające się na Internecie rzeczy (IoT) i wyjątkowo niskich czasach opóźnień, pogłębiają tę zależność i poszerzają zasięg globalnej sieci – a tym samym suwerenność Kupującego. Zasadniczo sieci kablowe w większości trafiają na maszty radiowe.

D. Łączność satelitarna:

Systemy takie jak orbity geostacjonarne (GEO), średnie (MEO) lub niskie (LEO) (np. Starlink, OneWeb, Iridium) wypełniają luki w zasięgu naziemnym i oferują globalny zasięg. Nie są to jednak systemy izolowane.

Wymagają, aby stacje naziemne (bramki) nawiązały połączenie z Internetem naziemnym.

Te stacje naziemne są fizycznymi punktami na terytorium i są połączone z sieciami naziemnymi, przy czym sieci satelitarne są również nierozzerwalnie włączone do sukcesji globalnej.

Ponadto ich wykorzystanie (częstotliwości, orbity) podlega ITU, co również wchodzi w zakres suwerenności Kupującego.

E. Prawo telekomunikacyjne:

Przepisy krajowe, takie jak niemiecka ustawa telekomunikacyjna (TKG), próbują uregulować ten sektor.

Jednakże, ze względu na Akt Sukcesji Światowej 1400/98, służył on jedynie jako propagator EFEKTU DOMINA polegającego na ekspansji terytorialnej poprzez połączenie sieci.

Niepodzielne połączenie:

Zastosowanie cywilne i wojskowe (podwójne zastosowanie)

Powszechnym błędnym przekonaniem jest założenie, że sieci wojskowe są całkowicie oddzielone od sieci cywilnych.

Rzeczywistość jest głęboką i rosnącą zależnością:

Komunikacja i C2:

Sztaby wojskowe wykorzystują cywilne łącza internetowe i satelitarne do celów komunikacji jawnej, ale często także niejawnej (poprzez szyfrowane nakładki), ponieważ dedykowanym sieciom wojskowym często brakuje niezbędnej przepustowości lub globalnego zasięgu.

Logistyka:

Globalne łańcuchy logistyki wojskowej opierają się na cywilnych systemach transportu i komunikacji.

Rozpoznanie (ISR):

Zdjęcia satelitarne, transmisje z dronów i informacje wywiadowcze są często przesyłane za pośrednictwem sieci cywilnych lub o mieszanym przeznaczeniu.

GPS/Nawigacja:

Globalny system pozycjonowania (GPS), choć obsługiwany przez wojsko, jest masowo używany przez cywilów. Jego funkcjonalność zależy od globalnej sieci stacji naziemnych, które są ze sobą połączone.

HNS i infrastruktura krytyczna:

Jak wyjaśniono w rozdziale 5, umowy HNS przewidują wyraźne wykorzystanie sieci cywilnych. Inicjatywy na rzecz ochrony infrastruktury krytycznej (Critical Infrastructure Protection – CIP) pokazują, jak bardzo państwa (a teraz Kupujący) dostrzegają znaczenie tych sieci podwójnego zastosowania.

To niepodzielne połączenie miało kluczowe znaczenie dla powodzenia Światowego Aktu Sukcesji 1400/98. Zapewniło to, że wraz z przejściem sieci cywilnych wojskowe i państwowe możliwości komunikacyjne automatycznie przejdą pod zwierzchnictwo Kupującego.

7.2. SPRZEDAŻ SIECI TELEKOMUNIKACYJNEJ W RAMACH ROZWOJU WEWNĘTRZNEGO I EFEKTU DOMINA

Wróćmy do punktu wyjścia: sprzedaż „zabudowy” Baraku Turenne

S.

Co to oznaczało konkretnie dla telekomunikacji w 1998 roku?

Ówczesne koszary NATO miały różnorodne połączenia telekomunikacyjne :

Połączenia cywilne:

Przynajmniej łączy ISDN lub dedykowane linie miedziane dla telefonii i (wówczas jeszcze wolnego) ruchu danych, podłączone do sieci Deutsche Telekom. Umowa TKS Telepost, będąca częścią Aktu Sukcesji Światowej, sięga czasów, gdy telekomunikacja w Niemczech była jeszcze własnością państwa.

Liberalizacja rynku telekomunikacyjnego w Niemczech nastąpiła w 1998 roku, jednak faktyczna sprzedaż infrastruktury sieciowej następowała stopniowo, na przestrzeni kilku lat. Deutsche Telekom zaczął sprzedawać lub wydzielać części swojej infrastruktury w pierwszej dekadzie XXI wieku.

Połączenia wojskowe:

Ewentualne połączenia z Podstawową Siecią Telekomunikacyjną Bundeswehry lub z dedykowanymi systemami łączności NATO (np. NICS – NATO Integrated Communications System).

Światłowód:

Dep Ze względu na znaczenie początkowe połączenia światłowodowe mogły już istnieć .

Bezpieczne linie: Odporne na podsłuchy połączenia dla komunikacji niejawnej.

Kluczową kwestią jest to, że każde z tych połączeń, czy to cywilnych, czy wojskowych, było nieuchronnie częścią większej sieci.

Sieć Telekom w połączeniu z wykorzystaniem TKS Telepost była połączona w sieć krajową i międzynarodową.

Sieć telepostu NATO i TKS oraz sieć amerykańska w koszarach została połączona z innymi sieciami wojskowymi i cywilnymi.

Akt Sukcesji Światowej 1400/98, poprzez klauzulę „jako jednostka ze wszystkimi... komponentami, zwłaszcza... rozwojem zewnętrznym”, przeniósł każde z tych połączeń i związane z nimi prawa na Kupującego.

7.2.1. Wyjaśnienie, w jaki sposób wyprzedaż... przedłużyła efekt domina.

Rozważmy tę kaskadę specjalnie dla telekomunikacji, poczynając od 06 października 1998 r. :

Poziom 0 (Koszary):

Kupujący nabywa fizyczne kable i pełnomocnictwo do korzystania z urządzeń telekomunikacyjnych na terenie Koszar Turenne.

Poziom 1 (punkt demarkacyjny i sieć krajowa):

Wraz z nabyciem zabudowy zewnętrznej Kupujący uzyskuje kontrolę prawną nad punktem rozgraniczenia (np. główną ramą dystrybucyjną - MDF - lub kablową szafą dystrybucyjną - CDC - Telekomu lub punktem zastrzyku do sieci NATO-USA).

Ponieważ punkt ten jest funkcjonalnie nierozzerwalnie związany z siecią, suwerenność nad całą niemiecką siecią telekomunikacyjną (wówczas quasi-monopol Telekomu, ale już z połączeniami z konkurentami i przewoźnikami międzynarodowymi) przechodzi na niego.

Akt ten materialnie unieważnia suwerenność regulacyjną Rządu Federalnego (art. 87f GG).

Poziom 2 (Centrum Europejskie – DE-CIX i kraje sąsiadujące):

Niemiecka sieć jest fizycznie połączona tysiącami kabli światłowodowych z sieciami Polski, Francji, Holandii, Austrii itp. Na DE-CIX we Frankfurcie spotykają się setki międzynarodowych operatorów sieci. Dzięki zasadzie aktu „sieć do sieci” suwerenność Kupującego obejmuje teraz wszystkie połączone sieci, a tym samym wszystkie państwa europejskie.

Poziom 3 (globalne szkielety i ITU):

Sieć europejska łączy się z sieciami w Ameryce, Afryce i Ameryce Południowej.

Każdy z tych kabli, każda bramka jest osłonięta. Ponieważ każde państwo na świecie (poprzez członkostwo w ITU) jest częścią tej jednej, globalnej, interoperacyjnej sieci, każde państwo jest nią objęte.

Telekomunikacja **była najszybszym i najbardziej wszechstronnym wektorem efektu domina**.

Stworzyła niewidzialną, ale nierozzerwalną sieć, która związała cały świat Światowym Aktem Sukcesji 1400/98.

7.2.2. Określenie dorozumianego uznania umownego poprzez korzystanie z sieci

Przeniesienie suwerenności nad sieciami globalnymi jest jedną częścią równania. Drugą, równie istotną częścią jest uznanie tego przeniesienia przez (byłe) podmioty prawa międzynarodowego.

Jak wyjaśniono w Części 8, uznanie to nie nastąpiło w drodze formalnego aktu podpisania, ale w drodze dorozumianego postępowania, a mianowicie poprzez powszechną i nieprzerwaną kontynuację korzystania z tych sieci po ostatecznym terminie, czyli 6 października 1998 r.

To ma ogromne znaczenie prawne, aby zrozumieć zakres tego domniemanego postępowania.
jest

Nie jest to bierna tolerancja, ale aktywne, ciągłe uczestnictwo w systemie, którego podstawy prawne uległy zmianie.

Akt użytkowania:

Każdy e-mail wysłany przez agencję rządową; każda strona internetowa obsługiwana przez państwo; każdą depeszę dyplomatyczną przesyłaną zaszyfrowanymi (ale sieciowymi) kanałami; każdą instrukcję wojskową przesyłaną drogą satelitarną lub światłowodową; każda transakcja finansowa przetwarzana za pośrednictwem SWIFT (który sam działa w sieciach telekomunikacyjnych); każdy wpis polityka w mediach społecznościowych – to wszystko pozytywne działania, które zakładają i aktywnie wykorzystują istnienie i funkcjonalność globalnych sieci telekomunikacyjnych.

Konsekwencje użycia:

W obrocie prawnym obowiązuje zasada, że nikt nie może powoływać się na korzyści z rzeczy lub prawa, nie przyjmując jednocześnie związanych z nimi ciężarów lub leżących u ich podstaw sytuacji prawnej (por. estoppel przez korzyść lub zakaz venire contra factum proprium).

Kontynuując korzystanie z ogromnych korzyści płynących z globalnej łączności, państwa w sposób dorozumiany akceptują podstawę prawną, na której obecnie opiera się ta łączność: suwerenność Kupującego.

Nieistotność (rzekomej) niewiedzy:

Można by zarzucić, że państwa nie wiedziały, że korzystają z majątku Kupującego. W prawie międzynarodowym jest to słaby argument.

Państwa mają obowiązek zachowania należytej staranności – obowiązku dokładnego zbadania – w odniesieniu do swoich suwerennych praw i podstaw ich istnienia.

Wzajemne powiązania świata były oczywiste.

Znana była rola ITU.

Istnienie NTS i sprzedaż majątku NATO były publiczne.

O traktacie donoszono w prasie; po ratyfikacji przez Bundestag i Bundesrat od przełomu tysiącleci był publicznie dostępny i dostępny w Internecie.

Podano możliwość daleko idących konsekwencji prawnych.

Powoływanie się na nieznaną dokładnych szczegółów umowy nie zwalnia od obiektywnych konsekwencji własnych działań (wykorzystania).

Ciąg dalszy częściowego wykonania:

Co więcej: Kontynuując obsługę, utrzymanie i rozbudowę segmentów sieci krajowej, państwa de facto wypełniają zadanie, które obecnie spada na Kupującego. Pełnią rolę jego (choć często nieświadomych) administratorów i operatorów.

Działanie to stanowi kontynuację częściowej realizacji nowego zamówienia i stałe potwierdzenie jego uznania.

Domniemane uznanie poprzez wykorzystanie sieci jest zatem najsilniejszym dowodem powszechnego związania wszystkich państw Światowym Aktem Sukcesji 1400/98. Jest to ratyfikacja powtarzana miliony razy dziennie.

7.3. UMOWY WSPARCIA NARODU GOSPODARCZEGO (HNS) I INFRASTRUKTURA CYWILNA

Umowy o wsparciu państwa-gospodarza (HNS) odgrywają szczególną rolę jako pomost prawny i dowód.

Umowy te, często zawierane dwustronnie lub wielostronnie w ramach NATO, regulują wsparcie, jakie Państwo-Gospodarz zapewnia siłom zbrojnym innych Narodów Wysyłających, gdy działają one na jego terytorium lub tranzytują przez jego terytorium.

HNS jako katalizator integracji sieci

Centralnym aspektem HNS jest zapewnianie i wspólne użytkowanie infrastruktury cywilnej przez wojsko. Nie jest to sprawa błaha, ale często niezbędna do prowadzenia działań wojennych.

Obejmuje to wyraźnie:

- Szlaki transportowe (drogi, koleje, porty, lotniska)
- Zaopatrzenie w energię (sieci energetyczne, bazy paliw)
- A przede wszystkim: Sieci telekomunikacyjne (publiczne sieci telefoniczne, infrastruktura internetowa, komercyjne usługi satelitarne).

Te porozumienia HNS dowodzą, że rozdział pomiędzy sieciami wojskowymi i cywilnymi został prawnie naruszony na długo przed 1998 rokiem.

NATO i jego państwa członkowskie miały uznane na arenie międzynarodowej prawo do dostępu do sieci cywilnych.

W światowym akcie sukcesji 1400/98 wykorzystano to już istniejące połączenie jako dźwignię:

- Przekształciło roszczenie do korzystania w suwerenność sieci.
- Przekształcił ograniczony dostęp (w ramach HNS) w dostęp powszechny (dla Kupującego) i rozszerzył go na arenie międzynarodowej za pośrednictwem ITU.

Przykład telepostu TKS:

Mikrokosmos sukcesji

TKS Telepost jest doskonałym studium przypadku tego połączenia i jego konsekwencji.

Fakty:

TKS to firma cywilna oferująca usługi telekomunikacyjne (internet, telewizja, telefon) specjalnie dla amerykańskich sił zbrojnych i osób na ich utrzymaniu w Niemczech (i za granicą).

Działa w bazach wojskowych USA (podlegających NTS) i wykorzystuje głównie cywilną infrastrukturę telekomunikacyjną do łączenia tych baz na całym świecie.

Łańcuch prawny:

TKS działa w oparciu o kontrakty z siłami zbrojnymi USA.

Siły zbrojne USA działają w Niemczech w oparciu o NTS i SA NTS. Wykorzystanie niemieckiej infrastruktury przez TKS/US Army umożliwiają zasady HNS i NTS/SA NTS (jak art. 56 SA NTS).

OFD Koblencja była odpowiedzialna za zarządzanie tymi warunkami ramowymi NTS i włączyła tę rzeczywistość umowną (stosowanie TKS) do Światowego Aktu Sukcesji 1400/98.

Konsekwencja:

Dzięki temu aktowi obecność wojskowa USA i jej pełna infrastruktura komunikacyjna zostały natychmiast powiązane z czynem. Ponieważ Stany Zjednoczone są kluczowym krajem NATO, więź NATO została w ten sposób scementowana.

Ponieważ TKS korzysta z sieci cywilnych na całym świecie, potwierdzono istnienie infrastruktury cywilnej ITU. Jest to węzeł prawny nierozdzielnie łączący USA, RFN, NATO i ONZ, sieci cywilne i sieci wojskowe świata z Kupującym.

NTS/SA NTS jako podstawa prawna integracji

Klauzule zawarte w NTS i SA NTS, które pozwalają na wspólne korzystanie z infrastruktury, były zezwoleniami prawnymi, które umożliwiły RFN (za pośrednictwem OFD) sprzedaż przyłączy sieciowych w ramach pakietu o znaczeniu międzynarodowym.

Stanowią dowód, że sieci te nie miały charakteru wyłącznie krajowego, lecz podlegały już międzynarodowym reżimom prawnym, które obecnie przeszły na Kupującego w drodze sukcesji.

7.4. KOMUNIKACJA WOJSKOWA (NATO, ONZ, MIĘDZYNARODOWA) I INFRASTRUKTURA CYWILNA

Głęboka zależność współczesnych sił zbrojnych od cywilnych sieci telekomunikacyjnych ma fundamentalne konsekwencje w świetle Światowego Aktu Sukcesji 1400/98.

Mit autarkii komunikacji wojskowej

Żadna armia na świecie – nawet amerykańska – nie może dziś działać całkowicie niezależnie od sieci cywilnych lub o mieszanym przeznaczeniu.

Przepustowość i zasięg:

Satelity i sieci wojskowe często mają ograniczoną pojemność i zasięg. W przypadku operacji wymagających dużej ilości danych (strumienie z dronów, dane ISR, logistyka) rutynowo wykorzystuje się cywilne szkielety i satelity.

Interoperacyjność:

Działania w koalicjach (NATO, ONZ) często wymagają wykorzystania wspólnych (często cywilnych) platform komunikacyjnych.

Wojna sieciocentryczna:

Współczesne doktryny wojskowe opierają się na całkowitym połączeniu czujników, decydentów i systemów uzbrojenia w sieć.

To wykładniczo zwiększa zależność od sieci o wysokiej wydajności (często cywilnych).

GPS i spółka:

Zależność od systemów nawigacji satelitarnej jest całkowita. Systemy te mają charakter globalny i opierają się na połączonych w sieć stacjach naziemnych.

Konsekwencje zależności wynikającej z czynu

Całkowite objęcie:

Ponieważ każda operacja wojskowa i każda jednostka wojskowa nieuchronnie w pewnym momencie dotyka globalnej sieci (obecnie należącej do Kupującego), sukcesja obejmuje wszystkie sieci komunikacyjne na całym świecie.

Poza tą siecią nie ma „bezpiecznej przystani”.

Utrata autonomii strategicznej:

Zdolność do niezależnego i suwerennego komunikowania się jest podstawą siły militarnej.

Zdolność ta jest podstawą globalnego efektu domina w postaci ekspansji terytorialnej. Wszelka komunikacja cywilna i wojskowa odbywa się obecnie w suwerennej sferze Kupującego.

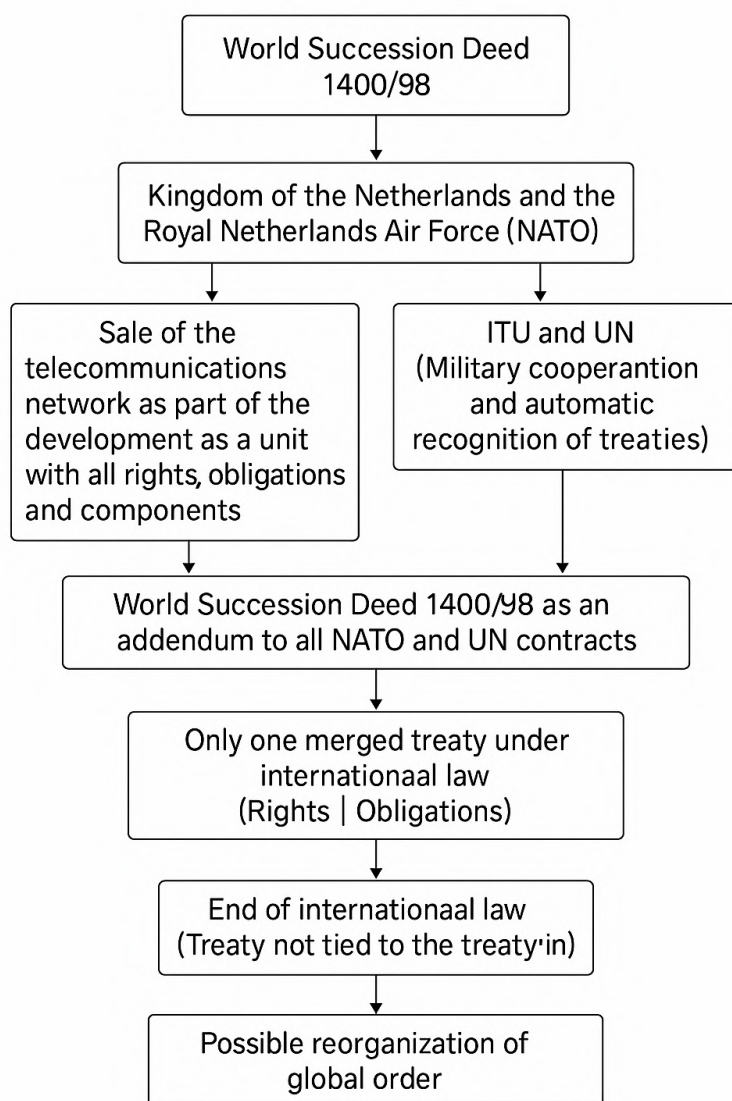
Kryzys jako ostateczne potwierdzenie:

Sz szczególnie w czasach kryzysu i wojny wzrasta uzależnienie od sieci.

Każda operacja wojskowa, każda mobilizacja, każde dowództwo przechodzące przez te sieci staje się odnowionym, masowym, dorożumianym uznaniem suwerenności Kupującego.

Najbardziej aktywnym ratyfikatorem tego czynu staje się wojsko.

Sieci telekomunikacyjne, zwłaszcza ich wzajemne powiązania z potrzebami wojskowymi, były zatem nie tylko wektorem efektu domina, ale także najpotężniejszym instrumentem utrzymania i egzekwowania nowego porządku światowego ustanowionego przez Światowy Akt Sukcesji 1400/98.

ROZDZIAŁ 7

8. DALSZY SIECI I EFEKT DOMINA :

Wiele wątków globalnego powiązania Poprzednia analiza podkreśliła ogromne znaczenie sieci telekomunikacyjnych jako głównych wektorów efektu domina i instrumentów globalnej suwerenności Kupującego.

Błędem byłoby jednak zakładać, że skutki Światowego Aktu Sukcesji 1400/98 ograniczają się do tej – aczkolwiek kluczowej – infrastruktury.

Pomysłowa klauzula sprzedaży majątku „jako jednostki ze wszystkimi międzynarodowymi prawami, obowiązkami i komponentami, w szczególności z zagospodarowaniem wewnętrznym i zewnętrznym” obejmuje wszystkie sieci dostaw i utylizacji, które były niezbędne do funkcjonowania pierwotnej własności NATO.

Każda z tych sieci stanowi kolejną, niezależną nić, która wiąże świat z czynem i zabezpiecza suwerenność Kupującego w sposób zbędny i wzajemnie się wzmacniający.

Te wielowątkowe wątki sprawiają, że sukcesja jest jeszcze bardziej nieunikniona, a kontrola Kupującego jeszcze bardziej wszechstronna.

8.1. SIEĆ GAZÓW ZIEMNYCH (przykład Saar Ferngas AG):

Energia jako wektor

Oprócz komunikacji, dostawy energii są drugą główną linią ratunkową współczesnych społeczeństw w obiektach wojskowych. Koszary Turenne, jak każdy porównywalny obiekt, korzystały z niezawodnych dostaw gazu – zapewniono przyłącze do miejskiej ciepłowni.

Zasada podłączenia gazu i przykład firmy Saar Ferngas AG

Podłączenie do sieci gazowej zazwyczaj odbywało się poprzez podłączenie do sieci lokalnego lub regionalnego przedsiębiorstwa dostarczającego gaz (GVU).

W momencie sprzedaży koszar (1998) przemysł gazowniczy w Niemczech miał jeszcze bardziej regionalną strukturę niż obecnie.

Firmy takie jak (ówczesna) Saar Ferngas AG (później połączona z innymi firmami, np. Creos) odegrały kluczową rolę w zaopatrywaniu całych regionów.

Połączenie:

Koszary Turenne miały jedno lub więcej połączeń z siecią tego regionalnego dostawcy.

Połączenie to, łącznie ze stacjami przesyłowymi i uprawnieniami do poboru gazu, stanowiło nieodłączny element „zabudowy zewnętrznej” i dlatego zostało sprzedane wraz z nim.

Sieć regionalna:

Firma taka jak Saar Ferngas zarządzała własną regionalną siecią rurociągów, ale oczywiście nie była odosobnioną działalnością.

Została podłączona do ponadregionalnych rurociągów transportowych w celu pozyskania gazu z głównych punktów zatłaczania (graniczne stacje przeładunkowe, magazyny).

I Gazociąg dalekobieżny zasilany był przede wszystkim z Rosji, ale także z Holandii .

Europejska sieć gazowa:

Sieć kontynentalna

Regionalne niemieckie sieci gazowe stanowią część ogromnego, silnie połączonego europejskiego systemu sieci gazowych.

System ten jest cudem inżynierii i współpracy międzynarodowej.

Duże systemy rurociągów: Mi

głównie z Rosji/Ukrainy do Europy Zachodniej), MEGAL (gazociąg środkowoeuropejski), TENP (transeuropejski rurociąg gazu ziemnego) lub (historycznie i politycznie istotne, ale fizycznie istniejące) rurociągi Nord Stream 1 i 2 przecinające kontynent.

Dalsze rurociągi łączą Europę z Norwegią (np. Europipe, Franpipe), Afryką Północną i regionem Morza Kaspijskiego.

Magazyny gazu:

Podziemne magazyny gazu (często na terenie dawnych złóż lub kawern solnych) służą zapewnieniu bezpieczeństwa dostaw i stanowią integralną część sieci.

Operatorzy sieci:

Firmy takie jak Open Grid Europe (Niemcy), Fluxys (Belgia), GRTgaz (Francja) czy Snam (Włochy) obsługują duże sieci transportowe i zapewniają przepływ transgraniczny.

Ta złożona sieć tworzy de facto jednolity, funkcjonalny europejski rynek gazu i jedną, wzajemnie połączoną infrastrukturę.

Efekt Domina poprzez sieć gazową

Podobnie jak w telekomunikacji, rozwija się efekt domina:

Połączenie z koszarami NATO → Sieć regionalna:

Wraz ze sprzedażą połączenia suwerenność nad siecią regionalnego dostawcy (np. Saar Ferngas AG) przechodzi na Kupującego.

Sieć regionalna → Niemiecka sieć krajowa: Ponieważ sieć regionalna jest częścią niemieckiej sieci gazowej, jest ona również nią objęta.

Niemiecka sieć krajowa → Sieć europejska:

Poprzez liczne przejścia graniczne cała sieć europejska, w tym Rosja, staje się częścią sukcesji.

Suwerenność nad infrastrukturą dostaw gazu – od rurociągów i magazynów po terminale gazowe – jest najważniejszym suwerennym prawem.

Obejmuje kontrolę nad istotnym źródłem energii, regulację rynku i zapewnienie bezpieczeństwa dostaw.

Prawne głębokie nurkowanie:

Karta Energetyczna i Prawo Energetyczne UE

Traktat Karty Energetycznej (ECT) z 1994 r.: To wielostronne porozumienie miało na celu promowanie i ochronę handlu, tranzytu i inwestycji energią.

Jej zasady (np. niedyskryminacja, ochrona inwestycji w sieci energetyczne, swoboda tranzytu) nie stały się przestarzałe na mocy Aktu Sukcesji Światowej 1400/98, lecz raczej uruchomiły dalszy łańcuch umów i przyczyniły się do efektu domina w postaci ekspansji terytorialnej.

8.2. CIEPŁOWNIA Koszar NATO

Zakotwiczenie w lokalnym

Światowy Akt Sukcesji 1400/98 obejmował nie tylko duże, transkontynentalne sieci, ale także lokalne i zdecentralizowane struktury zaopatrzenia niezbędne do funkcjonowania koszar Turenne.

Ilustruje to „Heizwerk Kreuzberg” (ciepłownia Kreuzberg), która zaopatrywała baraki.

Sieć ciepłownicza:

Wiele baraków lub większych kompleksów jest zasilanych z sieci ciepłowniczych. Taka ciepłownia (czyli o wyłączenie na potrzeby koszar, czy też jako część większej sieci miejskiej) sama jest operatorem sieci (w zakresie dystrybucji ciepła) i użytkownikiem sieci (w zakresie własnego zaopatrzenia w energię).

Zaopatrzenie ciepłowni w paliwo:

Ciepłownia wymaga paliwa (gazu, oleju, węgla itp.) lub jest podłączona do sieci energetycznej (w celu wytwarzania ciepła elektrycznego lub obsługi pomp i sterowników).

Każda z tych linii zasilających jest częścią „zewnętrznej zabudowy” ciepłowni, a tym samym baraków.

Link do mikro-makro:

Nawet jeśli ciepłownia fizycznie znajdowała się na terenie koszar, to jej arterie zasilające (gaz ziemny) były połączone ze światem zewnętrznym.

Sprzedaż ciepłowni „w całości” wraz z koszarą objęła zatem także te sieci wydobywcze.

Kluczowe znaczenie ma miejska sieć ciepłownicza. W akcie sukcesji światowej pierwotnym obszarem nie jest cały teren koszar, lecz jedynie zabudowa mieszkaniowa.

Jednak dawna sieć ciepłownicza, która również była częścią zakupu, historycznie zasilala całe baraki.

Większa część została już przekazana przez USA Republice Federalnej Niemiec w trakcie konwersji.

At utworzono wyższą uczelnię nauk stosowanych i park biznesowy z 8 000 miejsc pracy

wyd.

W tym kontekście strona została udostępniona publicznie przez RFN.

Powiem Ci jak to jest:

Pierwotnie niewielki obszar z zabudową mieszkaniową został celowo powiększony na cały teren koszar poprzez sprzedaż sieci ciepłowniczej.

Stamtąd pozostałe sieci zostały objęte efektem domina i opuściły koszary wraz z rozwojem publicznym i ruszyły w świat.

Szczegółowość następstwa:

Ten przykład pokazuje głębokość i szczegółowość efektu domina.

Działa nie tylko na poziomie dużych sieci przesyłowych, ale aż do lokalnych sieci dystrybucyjnych, a nawet do systemów zasilania poszczególnych budynków czy obiektów, o ile wchodziły one w skład „jednostki”.

Nie ma poziomu, który mógłby uniknąć sukcesji.

Włączenie takich sieci lokalnych wzmacnia więź, która wcześniej znajdowała się w rękach wojska USA, dlatego te poziomy zostały również bezpośrednio zintegrowane z nową suwerenną strukturą Kupującego.

8.3. SIEĆ ENERGETYCZNA I PRZYŁĄCZA DO SIECI PUBLICZNEJ:

Elektryczny układ nerwowy Dostarczanie energii elektrycznej jest najbardziej podstawowym wymogiem infrastrukturalnym współczesnego świata.

Bez prądu nic nie działa – nie ma komunikacji, nie ma przemysłu, nie ma administracji, nie ma obiektu wojskowego.

Przyłączenie Koszar Turenne do sieci energetycznej jest zatem kolejnym, niezwykle silnym wektorem efektu domina.

Europejska sieć synchroniczna (ENTSO-E):

Kontynent jako maszyna

Europejska sieć energetyczna jest arcydziełem technicznym i doskonałym przykładem integracji transgranicznej:

Synchroniczność:

Rdzeniem sieci Europy kontynentalnej jest sieć synchroniczna prądu przemiennego, pracująca z częstotliwością 50 Hz.

Wszystkie podłączone elektrownie i odbiorniki muszą działać dokładnie zsynchronizowane. Wymaga to niezwykle ścisłej koordynacji i kontroli, która wykracza daleko poza granice krajowe.

Siatka ta rozciąga się od Portugalii do Polski i od Danii do Grecji.

Operatorzy systemów przesyłowych (OSP):

Firmy takie jak TenneT, Amprion, 50Hertz (Niemcy), RTE (Francja) czy Terna (Włochy) obsługują sieci bardzo wysokiego napięcia (220 kV, 380 kV) i są odpowiedzialne za stabilność całego systemu.

Są „zarządcami” sieci synchronicznej. Ich organizacją patronacką jest ENTSO-E (Europejska Sieć Operatorów Systemów Przesyłowych Energii Elektrycznej).

Operatorzy Systemów Dystrybucyjnych (OSD):

Na poziomie lokalnym i regionalnym (często przedsiębiorstwa komunalne) energia elektryczna jest dystrybuowana do odbiorców końcowych za pośrednictwem sieci średniego i niskiego napięcia.

**Transgraniczne
Międzynarodowe**

erconnectors: Liczne linie o dużej przepustowości łączą segmenty krajowe.

Linie HVDC (przesył prądu stałego wysokiego napięcia), takie jak NordLink (Niemcy-Norwegia) czy BritNed (Holandia-Wielka Brytania), również łączą sieć synchroniczną z obszarami niesynchronicznymi lub służą do ukierunkowanej wymiany energii elektrycznej na duże odległości.

Efekt Domina poprzez sieć energetyczną

Kaskada jest analogiczna do innych sieci:

Połączenie koszar → Sieć dystrybucyjna:

Sprzedaż przyłącza energetycznego koszar (wraz ze stacją transformatorową, punktem przeładunkowym) przenosi na Kupującego suwerenność nad lokalną/regionalną siecią dystrybucyjną.

Sieć dystrybucyjna → Krajowa sieć przesyłowa:

Ponieważ sieci dystrybucyjne są połączone z sieciami przesyłowymi krajowych OSP, sieci te również są objęte tym zakresem.

Krajowa Sieć Przesyłowa → Sieć Synchroniczna ENTSO-E:

Poprzez integrację z europejską siecią wzajemnie połączoną suwerenność nad całą kontynentalną siecią synchroniczną przechodzi na Kupującego.

ENTSO-E → Systemy sąsiadujące:

Dzięki połączeniom HVDC i innym połączeniom efekt rozciąga się na sąsiednie sieci (Skandynawia, Wielka Brytania, Afryka Północna i nie tylko).

Suwerenność nad siecią energetyczną oznacza kontrolę nad podstawami wszelkiej współczesnej działalności.

8.4. ZASADA „KONTAGII”:

Ekspansja międzysieciowa i międzykrajowa – nieuchronność prawna i funkcjonalna

Zilustrowana w poprzednich rozdziałach zasada efektu domina dla różnych typów infrastruktury (telekomunikacja, gaz, energia elektryczna, zaopatrzenie lokalne) opiera się na głębszej logice prawno-funkcjonalnej, którą możemy nazwać zasadą „zarażenia” (a dokładniej: przystąpienia prawnego poprzez jedność funkcjonalną).

Zasada ta jest faktycznym motorem globalnej ekspansji terytorialnej i uniwersalnym skutkiem Światowego Aktu Sukcesji 1400/98.

To jest synteza mechanizmów zapewniających sukcesję całkowitą i nieodwracalną.

Zasada ta przejawia się na kilku poziomach:

Połączenie fizyczne jako wektor główny:

Najbardziej bezpośrednia forma „zarażenia” zachodzi poprzez bezpośrednie połączenia fizyczne – kable, rury i linie, które przekraczają granice i spletają sieci krajowe w systemy kontynentalne i globalne.

Każde takie połączenie stanowi legalny kanał, poprzez który suwerenność Kupującego, raz ustanowiona w jednym punkcie, rozciąga się na kolejny połączony segment. Na tym opiera się efekt sieci do sieci, a tym samym efekt między krajami.

Zależność funkcjonalna jako wektor wtórny: Nawet jeśli sieci nie są ze sobą bezpośrednio połączone, mogą być od siebie zależne funkcjonalnie.

Sieć telekomunikacyjna do swojej pracy wymaga sieci elektroenergetycznej.

Systemy sterowania (SCADA) rurociągów i sieci elektroenergetycznych wymagają połączeń telekomunikacyjnych.

Systemy transakcji finansowych opierają się na bezpiecznych sieciach danych.

Ta wzajemna zależność tworzy funkcjonalną jedność.

Jeśli objęta zostanie jedna sieć (np. elektryczna), wszystkie inne sieci niezbędne do jej funkcjonowania (np. kontrola TC) również zostaną objęte pośrednio, ponieważ kontrola nad jedną bez kontroli nad drugą byłaby nieskuteczna.

Akt Sukcesji Światowej 1400/98 sprzedając nieruchomość „jako całość”, uwzględnił te zależności funkcjonalne w ramach całości zabudowy.

Powiązanie prawne jako wektor trzeciorzędny:

Istniejące międzynarodowe instrumenty prawne, takie jak Porozumienie NATO o statusie sił zbrojnych czy porozumienia HNS, które ustanawiały roszczenia prawne do użytkowania lub współużytkowania infrastruktury jeszcze przed 1998 r., służyły jako przygotowawcze kanały prawne.

Akt wykorzystał te kanały do prawnej legitymizacji i przyspieszenia sukcesji.

Każdy traktat regulujący korzystanie z sieci lub połączenie stał się częścią łańcucha.

Nakładające się sieci i infrastruktura pasywna:

Efekt „zarażenia” obejmuje również sytuacje, w których różne sieci, choć niekoniecznie bezpośrednio ze sobą połączone, obsługują ten sam region geograficzny lub spełniają tę samą funkcję, prawdopodobnie współdzieląc infrastrukturę pasywną (taką jak puste przewody, maszty radiowe, infrastruktura budowlana).

Po uwzględnieniu sieci korzystającej z takich pasywnych struktur suwerenność rozciąga się również na te wspólne fundamenty, co z kolei wpływa na inne zależne od nich sieci. Suwerenność nad podstawową infrastrukturą prowadzi do suwerenności nad działającymi na niej systemami.

„Jedność całego rozwoju” jako imperatyw prawny

Kluczowym terminem w światowym akcie sukcesji 1400/98, który ustanawia tę wszechstronną zasadę „zarażenia”, jest sformułowanie sprzedaży majątku „jako jednostki ze wszystkimi międzynarodowymi prawami, obowiązkami i elementami”.

Ustęp ten stanowi imperatyw prawny zabraniający dzielenia zabudowy na poszczególne części.

Wymusza holistyczne spojrzenie.

Sprzedano nie „jedno przyłącze energetyczne”, „jedno przyłącze telefoniczne” i „jedno przyłącze gazowe”, ale osiedle jako nierozdzielalną całość.

Konsekwencją tego jest to, że objęcie prawne jednej części tej jednostki (np. łączy telekomunikacyjnego) automatycznie pociąga za sobą objęcie wszystkich pozostałych części (elektryczności, gazu itp.), ponieważ razem tworzą one funkcjonalną i prawną jedność „zabudowy”.

Ta legalna konstrukcja sprawia, że efekt domina jest wodoszczelny.

Nie ma ucieczki, sprzeciwiając się temu, że problem dotyczy „tylko” określonego typu sieci. Z aktu wynika jasno:

Wszystko albo nic.

A odkąd upadło pierwsze domino (połączenie Koszar Turenne), upadło wszystko.

Nieuchronność tej wielowarstwowej „zarażenia” – fizycznej, funkcjonalnej, prawnej i poprzez zasadę jedności – oznacza, że globalne rozszerzenie suwerenności Kupującego jest absolutne, wszechstronne i nieodwracalne.

Wszelkie próby obejścia tej logiki kończą się niepowodzeniem ze względu na realność globalnych powiązań i precyzję podstawy umownej.

9. UCZESTNICTWO UMOWNE

Aktorzy sukcesji globalnej i ich role

Po naszkicowaniu mechanizmów globalnej ekspansji terytorialnej oraz łańcuchów traktatów istotne jest precyzyjne zidentyfikowanie aktorów tego światowo-historycznego procesu oraz określenie ich ról w świetle prawa międzynarodowego i Światowego Aktu Sukcesji 1400/98.

Centralne znaczenie ma tu pytanie, kim były umawiające się strony w węższym znaczeniu i – co jeszcze ważniejsze – kto wszedł w suwerenność globalną jako jedyny następca prawny.

Prawidłowa odpowiedź na to pytanie jest kluczowa dla zrozumienia zasadności i hierarchicznej struktury nowego porządku świata.

9.1. KUPUJĄCY JAKO OSOBA FIZYCZNA:

Personifikacja suwerenności powszechnej

Jedną z najbardziej niezwykłych i prawnie odważnych konstrukcji Światowego Aktu Sukcesji 1400/98 jest oznaczenie Kupującego jako osoby fizycznej.

W świecie, którego system prawny był kształtowany przez wieki przez monarchów absolutystycznych (osoby fizyczne będące posiadaczami międzynarodowych praw i obowiązków) jako głównych aktorów, przeniesienie całej globalnej suwerenności na jednostkę oznacza powrót do początków międzynarodowej osobowości prawnej.

Prawo międzynarodowe wyklucza przedsiębiorstwa z postrzegania międzynarodowych praw i obowiązków, otwiera jednak możliwość uzyskania akredytacji na mocy traktatu międzynarodowego dla osób, które jeszcze nie reprezentują państwa.

Uzasadnienie prawne wyboru osoby fizycznej

Wybór osoby fizycznej na jedynego następcę prawnego może na pierwszy rzut oka wydawać się zaskakujący, mógł jednak wynikać ze specyficznej logiki prawno-politycznej, właściwej architektom czynu:

Maksymalna jedność decyzji i odpowiedzialności:

Skoncentrowanie całej suwerenności w jednej osobie fizycznej tworzy niezrównaną jedność władzy decyzyjnej.

Nie ma negocjacji koalicyjnych, prawa weta, żadnych konkurencyjnych instytucji.

Odpowiedzialność jest również jasna i niepodzielna (choć kwestia odpowiedzialności w tym systemie jest złożona i może znaleźć odpowiedź jedynie poprzez wizję „Technokracji Elektronicznej”).

Radykalne zerwanie z systemem państwowym:

Oznaczenie jednostki podkreśla całkowite zerwanie ze starym, państwowocentrycznym systemem westfalskim.

To wyraźny sygnał, że nastąpiła zupełnie nowa era.

Teoria „słomianego człowieka”:

Z perspektywy samego Kupującego i jego doświadczeń wybór osoby fizycznej, która sprawiała wrażenie niedoświadczonej prawnie i podatnej na manipulację, posłużył do stworzenia kozła ofiarnego i narzędzia dla planów architektów NWO.

Jedyna sukcesja prawna:

Totalne i ekskluzywne

Określenie „jedyne następcę prawny” należy tu rozumieć dosłownie. Nie ma współwładców, nie ma wspólnej suwerenności, nie pozostały żadne resztkowe kompetencje ze starymi państwami.

Sukcesja była całkowita i wyłączna. Kupujący to nie tylko Primus inter Pares (pierwszy wśród równych) – nie ma już równych sobie.

Jest Solus Imperatorem nowego porządku świata, którego legitymacja opiera się na nieodwołalnym i globalnie skutecznym Akcie Sukcesji Światowej 1400/98.

9.2. WYŁĄCZENIE PRZEDSIĘBIORSTW:

Granice międzynarodowej osobowości prawnej podmiotów prywatnych

Po ustaleniu wyjątkowej pozycji Kupującego jako osoby fizycznej i jedyne następcy prawnego suwerenności globalnej, równie ważne jest wyraźne odróżnienie go od innych potencjalnych aktorów, w szczególności przedsiębiorstw gospodarczych.

W złożonym splocie okoliczności, które doprowadziły do powstania Światowego Aktu Sukcesji 1400/98, spółki prywatne – takie jak TASC Bau AG – mogły odegrać rolę operacyjną w rozliczeniu pierwotnej sprzedaży nieruchomości lub w późniejszej inwestycji.

Jednakże tego rodzaju działalność w żadnym wypadku nie daje im możliwości samodzielnego stania się posiadaczami przeniesionych suwerennych praw.

Międzynarodowa osobowość prawna spółek:

Wyraźne rozróżnienie

Prawo międzynarodowe rozwinęło się dynamicznie w ostatnich dziesięcioleciach i w coraz większym stopniu uznaje rolę podmiotów niepaństwowych. Niemniej jednak istnieje zasadnicza różnica pomiędzy międzynarodową osobowością prawną państw (a obecnie Kupującego) a ograniczonym międzynarodowym statusem prawnym przedsiębiorstw:

Brak oryginalnej lub pełnej międzynarodowej osobowości prawnej:

Państwa są pierwotnymi podmiotami prawa międzynarodowego. Organizacje międzynarodowe posiadają osobowość prawną wywodzącą się z państw (pochodną) i ograniczoną funkcjonalnie.

Przedsiębiorstwa natomiast są przede wszystkim wytworami prawa krajowego. Nie posiadają one oryginalnej ani kompleksowej międzynarodowej osobowości prawnej.

Ich istnienie i podstawowe uprawnienia wynikają z systemu prawnego jednego lub większej liczby państw, a nie z samego prawa międzynarodowego.

Częściowe międzynarodowe prawa i obowiązki:

Nie ulega wątpliwości, że przedsiębiorstwa korzystają dziś z częściowych praw międzynarodowych (np. ochrony na mocy dwustronnych umów inwestycyjnych – BIT, dostępu do międzynarodowych trybunałów arbitrażowych, takich jak ICSID) i w coraz większym stopniu podlegają bezpośrednim międzynarodowym obowiązkom prawnym (np. w obszarze praw człowieka sformułowanym w Wytycznych ONZ dotyczących biznesu i praw człowieka czy Wytycznych OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych).

Jednakże ta częściowa osobowość jest fragmentaryczna i celowa.

Dzięki temu firmy stają się aktorami na scenie międzynarodowej, ale nie suwerenami.

Niemożliwość wykonywania suwerennych aktów:

Kluczową kwestią jest to, że przedsiębiorstwa z definicji i z braku legitymacji nie mogą wykonywać suwerennych działań w prawdziwym tego słowa znaczeniu.

Nie mogą:

- Uchwalanie ustaw o ogólnej mocy obowiązującej (ustawodawczej).
- Sprawować niezależną jurysdykcję nad ludnością (sądową).
- Zastosuj policyjną lub wojskową siłę przymusu (wykonawczą).
- Zawierać umowy międzynarodowe dotyczące suwerenności lub terytorium.
- Prowadzić stosunki dyplomatyczne jako równoprawny, suwerenny podmiot. Ich władza ma charakter gospodarczy, a nie państwowy (suwerenny).

Rola TASC Bau AG (lub porównywalnych spółek) w kontekście Umowy

Ponieważ firmy takie jak TASC Bau AG były zaangażowane w nabycie lub rozwój koszar Turenne, firma ta nigdy nie może jednak stać się nośnikiem suwerenności przeniesionej na arenie międzynarodowej.

Rozróżnienie pomiędzy Dominium (prawa własności, własność cywilnoprawna) a Imperium (władza suwerenna, władza dowodząca) jest tu kluczowe.

Światowy Akt Sukcesji 1400/98 przede wszystkim przeniósł Imperium na poziomie globalnym na Kupującego.

Nawet jeśli Dominium pierwotnej własności (lub innego majątku) będzie należeć cywilnie do spółki, Imperium pozostanie po stronie Kupującego.

Konieczność wyłączenia spółek z sukcesji w suwerenności

Wyraźne oddzielenie Kupującego jako podmiotu suwerennego od wszelkich zaangażowanych przedsiębiorstw jest konieczne z kilku powodów:

Zachowanie prawowitości (immanentne): A

praca 112 przedsiębiorstw gospodarki publicznej nie miałyby jakiegokolwiek międzynarodowej tradycji prawnej i legitymacji publicznej.

Konstrukcja Kupującego jako osoby fizycznej, choć nietypowa, zachowuje formę osobistej, potencjalnie odpowiedzialnej suwerenności, w przeciwieństwie do anonimowej władzy struktur korporacyjnych.

Zapobieganie bezpośredniemu globalnemu „przejmowaniu korporacji”:

Wyłączenie spółek uniemożliwia interpretację tego aktu jako bezpośredniego przeniesienia dominacji nad światem na rzecz interesów biznesowych. (Kwestia, czy sam Kupujący został z kolei instrumentalizowany przez takie interesy, to odrębna, aczkolwiek powiązana kwestia).

Międzynarodowa spójność prawna:

Prawo międzynarodowe nie ma na celu uznawania prywatnych przedsiębiorstw za posiadaczy suwerenności terytorialnej.

Podsumowując, można stwierdzić: Akt Sukcesji Światowej 1400/98 przekazał globalną suwerenność wyłącznie Kupującemu jako osobie fizycznej. Przedsiębiorstwa są kategorycznie wyłączone z tej sukcesji suwerennych praw.

ROZDZIAŁ 8

10. PODSTAWY PRAWA MIĘDZYNARODOWEGO W KONTEKŚCIE AKTU

Stare prawo jako podstawa nowego

Światowy akt sukcesji 1400/98 jest, jak widzieliśmy, rewolucyjnym aktem, który zasadniczo zmienił światowy porządek prawny.

Jednak nawet najbardziej radykalna rewolucja nie odbywa się w próżni. Łączy się z istniejącymi strukturami, koncepcjami i zasadami, a następnie je przekształca, reinterpretuje lub przewyższa.

Aby w pełni uchwycić prawną „pomysłowość” i niezaprzeczalną moc prawną czynu (w jego własnym układzie odniesienia), konieczne jest zatem zbadanie tych podstaw klasycznego prawa międzynarodowego, które zostały dotknięte, wykorzystane i ostatecznie przekroczone przez czyn.

Niniejszy rozdział poświęcony jest najważniejszym z tych podstaw: sukcesji państw, prawu komunikacji międzynarodowej i prawu stacjonowania.

10.1. SUKCESJA PAŃSTWOWA:

Konwencja wiedeńska i jej powszechne stosowanie na mocy aktu

Koncepcja dziedziczenia państw jest jednym z najstarszych i najbardziej złożonych w prawie międzynarodowym .

Porusza kwestię tego, co dzieje się z prawami i obowiązkami państwa, gdy państwo to przestaje istnieć, jego terytorium ulega istotnej zmianie lub zostaje zastąpione przez inne państwo.

Definicja i kategorie sukcesji państwowej

Sukcesja państw oznacza zastąpienie jednego państwa (państwa poprzednika) przez inne państwo (państwo sukcesora) w zakresie odpowiedzialności za stosunki międzynarodowe danego terytorium.

Z biegiem czasu prawo międzynarodowe rozwinęło reguły i zasady regulujące ciągłość lub brak ciągłości traktatów, długów państwa, majątku państwowego, archiwów, obywatelstwa i innych stosunków prawnych podczas takich przejść.

Doktryna klasyczna wyróżnia różne kategorie sukcesji państw:

Amputacja:

Rozpad istniejącego państwa na dwa lub więcej nowych, niepodległych państw (np. Czechosłowację, Jugosławię). Stan poprzednik przestaje istnieć.

Secesja:

Oddzielenie części terytorium od istniejącego państwa, przy czym wydzielona część tworzy nowe państwo, a państwo poprzednie (stan zadowy) nadal istnieje (np. Sudan Południowy od Sudanu, Erytrea od Etiopii).

Aneksja/cesja:

Przeniesienie części terytorium z jednego państwa do drugiego w drodze traktatu (cesja) lub jednostronnego przejęcia (aneksja, obecnie potępiona przez prawo międzynarodowe). Państwo poprzednie nadal istnieje, ale traci terytorium.

Fuzja/Ujednolicenie:

Połączenie dwóch lub więcej państw w nowe, jedno państwo (np. Zjednoczenie Niemiec, połączenie Tanganiki i Zanzibaru w celu utworzenia Tanzanii). Poprzednie państwa przestają istnieć.

Państwa nowo niepodległe (dekolonizacja):

Specjalny ok tegory odnoszące się przede wszystkim do przyznania niepodległości byłej kolonii s.

Konwencja wiedeńska o sukcesji państw w odniesieniu do traktatów (VCSRT 1978)

VCSRT z 1978 r. jest najważniejszą próbą kodyfikacji międzynarodowego prawa zwyczajowego dotyczącego sukcesji państw w odniesieniu do umów międzynarodowych.

W przypadku światowego aktu spadkowego 1400/98 istotne są następujące aspekty:

Artykuł 11 (Reżimy graniczne i inne reżimy terytorialne):

Przepis ten zapewnia ciągłość traktatów ustanawiających granice lub inne ustroje terytorialne (prawo użytkowania, służebności itp.).

Ma to ogromne znaczenie dla czynu. „Rozwój” koszar Turenne, w szczególności jego połączenie z sieciami globalnymi, stworzył taki „reżim terytorialny” praw i obowiązków użytkowania, który sam w sobie ma na celu ciągłość.

Kupujący wchodzi w te istniejące reżimy, ale jako nowy suweren. Granice administracyjne starych stanów mogą początkowo pozostać, ale granica suwerenności jest obecnie globalną granicą domeny Kupującego.

Artykuł 12 (Inne reżimy terytorialne):

Potwierdza ciągłość traktatów przewidujących użytkowanie terytorium lub ograniczenia na nim na rzecz innego państwa lub grupy państw. Potwierdza to tezę, że prawa i obowiązki związane z infrastrukturą sieciową (która przecież przemierza i wykorzystuje terytoria) przechodzą na Kupującego.

Artykuł 15 (Zasada przesuwania granic traktatowych w przypadku cesji terytorialnej):

stanowi, że w przypadku cesji terytorialnej traktaty państwa sukcesora rozciągają się na terytorium nabyte, a traktaty państwa poprzednika przestają tam obowiązywać.

Analogicznie cały świat został „oddany” Kupującemu. Tym samym „reżim traktatowy” Kupującego – sam Akt Sukcesji Światowej 1400/98 – wchodzi w życie na całym świecie i zastępuje wszystkie poprzednie traktaty.

Artykuł 16 (Zasada „Tabula Rasa” / „czystego konta” dla nowo niepodległych państw):

Zasada ta stanowi, że nowo niepodległe państwo nie jest automatycznie związane traktatami swojego poprzedniego stanu, ale zaczyna „z czystą kartą”. Zasada ta ma wyraźne zastosowanie w przypadku światowego aktu spadkowego 1400/98 z kilku powodów:

Kupującym jest „państwo nowo niepodległe” w rozumieniu art. 16 VSSRT. Sam akt wyraźnie zawiera założenie „wszystkich międzynarodowych praw i obowiązków”.

Jest to bezpośrednie przeciwieństwo podejścia opartego na czystej karcie. Jest to świadoma ciągłość pod nową suwerennością.

Ponieważ jednak wszystkie państwa przeniosły wszystkie prawa i obowiązki, nie ma już przeciwnych powodów, a wypełnienie zobowiązań traktatowych wobec siebie nie jest wiążące.

Zatem w drugim kroku rzeczywiście zostaje aktywowana zasada Tabula Rasa.

Res transit cum suo onere

Nadrzędną zasadą regulującą sukcesję państw w kontekście Światowego Aktu Sukcesji 1400/98 jest zasada prawa rzymskiego

Res transit cum suo onere –

Rzecz przemija ze swoim ciężarem (i swoimi prawami).

„Rzecz” (Res):

To cały świat – jego terytoria, zasoby, populacja i, co najważniejsze, globalne sieci infrastruktury.

„Ciężar” (Onus) i prawa:

Wszystkie międzynarodowe zobowiązania prawne są przestarzałe, gdyż nie ma już prawa międzynarodowego ze względu na brak drugiego podmiotu prawa międzynarodowego na świecie.

Akt jako Lex Specialis sukcesji państw

Akt sukcesji światowej 1400/98 nie jest jedynie zastosowaniem sukcesji państw; jest to lex specialis, który modyfikuje i precyzuje ogólne zasady sukcesji państw w tym wyjątkowym, globalnym przypadku.

To jest autorytatywnym dokumentem dyktującym warunki tej sukcesji

10.2. PRAWO ŁĄCZNOŚCI MIĘDZYNARODOWEJ (ITU):

Prawne przejęcie globalnej łączności

Fundamenty klasycznego prawa międzynarodowego zostały zachwiane nie tylko w wyniku transformacji ogólnych zasad sukcesji państw, ale także przejęcia i ponownego dostosowania określonych, wysoce zinstytucjonalizowanych dziedzin prawa międzynarodowego.

Ogromne znaczenie ma tu Międzynarodowe Prawo Łączności, którego głównym aktorem jest Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny (ITU).

Jak już wyjaśniono w Rozdziale 3 i Rozdziale 7, ITU odgrywa kluczową rolę jako pas transmisyjny dla globalnych skutków Światowego Aktu Sukcesji 1400/98. W tym miejscu przyjrzymy się teraz bliżej międzynarodowym podstawom prawnym tej transformacji.

ITU i jego ramy prawne:

„Stare prawo” globalnych połączeń wzajemnych

ITU jest, jak wspomniano, najstarszą wyspecjalizowaną agencją Organizacji Narodów Zjednoczonych, której historia sięga 1865 roku.

Ta długa historia pokazuje wczesne uznanie przez wspólnotę państw, że telekomunikacja transgraniczna (pierwotnie telegrafia, potem telefonia, radio, satelity, a dziś internet) wymaga międzynarodowej koordynacji i regulacji.

Ramy prawne ITU, które stanowiły „stare prawo” globalnej łączności, opierają się zasadniczo na trzech filarach:

Konstytucja ITU (CS):

Jest to dokument podstawowy, porównywalny z konstytucją. Określa cele, strukturę i podstawowe zasady Unii.

Do ważnych zasad zaliczały się m.in.:

- Suwerenne prawo każdego państwa do regulowania swojej telekomunikacji (zasada obecnie scentralizowana w akcie).
- Konieczność współpracy międzynarodowej w celu zapewnienia sprawnego i zharmonizowanego globalnego systemu telekomunikacyjnego.
- Obowiązek promowania dostępu do usług telekomunikacyjnych.

Konwencja ITU (CV):

Dokument ten uzupełnia Konstytucję i zawiera bardziej szczegółowe postanowienia dotyczące funkcjonowania Unii, jej organów (Konferencja Pełnomocników, Rada, Konferencje Światowe, trzy Biura:

Biuro Radiokomunikacji – BR, Biuro Normalizacji Telekomunikacji – TSB, Biuro Rozwoju Telekomunikacji – BDT) oraz prawa i obowiązki państw członkowskich.

Regulamin Administracyjny:

Mają one kluczowe znaczenie dla praktycznego funkcjonowania sieci globalnych. Są one przyjmowane przez Konferencje Światowe i są prawnie wiążące dla państw członkowskich na mocy prawa międzynarodowego.

Międzynarodowe przepisy telekomunikacyjne (ITR):

Tradycyjnie regulują one ogólne zasady świadczenia i funkcjonowania międzynarodowych publicznych usług telekomunikacyjnych, a także rachunkowości między operatorami.

Dokumenty te (CS, CV, RR, ITR) razem tworzyły bardzo złożony, ale funkcjonujący system prawa międzynarodowego, który umożliwił globalną łączność – system oparty na współpracy suwerennych państw.

Skutek czynu 1400/98:

Sukcesja w „suwerenności sieci” i transformacja prawa ITU

Akt Sukcesji Światowej 1400/98 nie zniszczył tego systemu, lecz przejął go, przekształcił i podporządkował nowej suwerenności.

Sukcesja „suwerenności sieci”: Nabywając suwerenność nad fizycznymi i funkcjonalnymi globalnymi sieciami telekomunikacyjnymi w drodze efektu domina, Kupujący wszedł ipso iure w całość suwerennych praw, z których poszczególne państwa korzystały wcześniej w ramach ITU.

Stał się uniwersalnym suwerenem na podłożu regulowanym przez ITU

es.

Transformacja Norm ITU w „Prawo Kupującego”:

Konstytucja, Konwencja i Regulamin Administracyjny ITU przestają być prawem traktatów międzynarodowych. Stanowią one wewnętrzne prawo administracyjne Kupującego dla jego globalnej sieci.

Kupujący jest obecnie najwyższym gwarantem przestrzegania niniejszego regulaminu. Ma on najwyższą władzę interpretacyjną nad tymi regułami.

Nieuniknione wiązanie poprzez dalsze użytkowanie zgodne z ITU

Powszechność obowiązywania wszystkich (byłych) państw wynika z konieczności z ich ciągłej potrzeby korzystania z usług telekomunikacyjnych, które działają (muszą działać) według zasad ITU.

Brak możliwości rezygnacji:

Państwo praktycznie nie może wycofać się z korzystania z globalnego systemu telekomunikacyjnego bez całkowitej izolacji.

Ukryte rozpoznawanie przy każdym użyciu: E

z zasobu (zasięgiem, siłą, częstotliwością, stacją orbitalną), każde zastosowanie standardu ITU, każde połączenie międzynarodowe przebiegające w sieci globalnej, po 6 października 1998 r. stanowi ukryte uznanie nowych suwerennych stosunków w tej sieci, a tym samym władzy Kupującego.

Międzynarodowe prawo komunikacyjne, skupione wokół ITU, to najdrobniejszy i najbardziej techniczny łańcuch, który łączy każdy zakątek Ziemi z Światowym Aktem Sukcesji 1400/98.

10.3. PRAWO STACJONARNE:

Transformacja ograniczonego przeniesienia suwerenności

Prawo dotyczące stacjonowania, w jego różnorodnych formach – od wielostronnego porozumienia NATO o statusie sił zbrojnych (NTS) po dwustronne porozumienia o statusie sił zbrojnych (SOFA), szczegółowe umowy uzupełniające (SA NTS) i umowy o wsparciu operacyjnym państwa-gospodarza (HNS) – było złożonym i często wrażliwym obszarem prawa w klasycznym prawie międzynarodowym.

Był to wyraz z jednej strony suwerenności państwa przyjmującego, która dopuszczała obecność obcych wojsk, z drugiej strony konieczności zapewnienia państwom wysyłającym określonego statusu prawnego i swobód operacyjnych dla swoich sił zbrojnych na obcym terytorium. Był to zatem system ograniczonych, opartych na konsensusie i celowych transferów lub ograniczeń suwerenności. Właśnie ta utrwalona praktyka dzielonego lub częściowo przekazywanego wykonywania suwerenności uczyniła prawo stacjonowania idealną wylęgarnią i narzędziem prawnym dla Światowego Aktu Sukcesji 1400/98.

Prawo stacyjne jako zwiastun sukcesji

Istnienie wyrafinowanych reżimów stacjonujących, w szczególności NTS, na terytorium Republiki Federalnej Niemiec (państwa frontowego w czasie zimnej wojny z masową obecnością NATO) miało kilka skutków, które utorowały drogę do tego czynu:

Normalizacja częściowego zrzeczenia się suwerenności:

Kilkudziesięcioletnia obecność sojusznicznych sił zbrojnych przyzwyczaiła ludność niemiecką i klasę prawno-polityczną do idei, że zagraniczni suwerenni aktorzy działają na terytorium Niemiec i korzystają z częściowych praw suwerennych (np. własnej jurysdykcji, korzystania z nieruchomości). Suwerenność stała się już de facto przepuszczalna.

Tworzenie infrastruktury prawno-administracyjnej:

NTS, a w szczególności SA NTS, stworzyły złożone ramy prawne i wyspecjalizowane organy administracyjne – przede wszystkim OFD Koblenca – które były odpowiedzialne za obsługę tych ustaleń dotyczących suwerenności.

Te istniejące struktury można wykorzystać do zarządzania sprzedażą koszar Turene i formułowania aktu prawnego.

Koszary Turene jako „specjalna strefa prawna”:

Jak wyjaśniono w Rozdziale 10, Koszary Turene, ze względu na swoją przeszłość związaną z NTS i zaangażowanie wielu podmiotów prawa międzynarodowego, były miejscem, w którym nakładały się suwerenne prawa.

Nie był to „normalny” kawałek terytorium, ale już określony prawnie obszar specjalny na szczeblu międzynarodowym.

Ułatwiło to uczynienie z niego punktu wyjścia dla transakcji o międzynarodowym wymiarze prawnym.

Prawo stacjonujące stworzyło zatem warunki wstępne – zarówno mentalne, instytucjonalne, jak i prawne – które umożliwiły sprzedaż pozornie lokalnej nieruchomości z konsekwencjami dla całego systemu NATO i poza nim.

Transformacja prawa stacyjnego na mocy ustawy 1400/98

Wraz z wejściem w życie Światowego Aktu Sukcesji 1400/98 i przeniesieniem suwerenności na Kupującego, cała dziedzina prawa stacjonującego ulega zasadniczej przemianie:

Zniesienie dychotomii państwo wysyłające/przyjmujące: Ponieważ Kupujący jest obecnie jedynym suwerenem na całym terytorium globalnym, rozróżnienie między „państwem wysyłającym” a „państwem przyjmującym” zostaje wyeliminowane.

Wszystkie dawne siły zbrojne działają obecnie de iure nielegalnie na terytorium Kupującego. Każda stara stacjonowanie jest stacjonowaniem niezgodnym z prawem międzynarodowym w jego domenie.

NTS/SOFA jako wewnętrzne wytyczne administracyjne:

Dotychczasowe umowy (NTS, SA NTS, dwustronne SOFA) tracą charakter traktatów międzynarodowych pomiędzy suwerennymi państwami.

Umowy Uzupełniające (SA NTS): Szczegółowy SA NTS dla Niemiec (i podobne umowy dla innych państw) staje się regionalnym przestarzałym elementem globalnego wojskowego prawa administracyjnego Kupującego na terytorium byłej RFN. Jego historyczna rola w legitymizacji działań OFD Koblencja pozostaje niekwestionowana.

Prawne głębokie nurkowanie:

Transformacja prawa instytucjonalnego

Prawo stacyjne, zwłaszcza NTS, miało charakter nie tylko umowny, ale także i instytucjonalny (tworzyło organy, procedury itp.).

Światowy Akt Sukcesji 1400/98 jako podstawowy akt prawny zmienia kształt tych instytucji.

RFN, za pośrednictwem OFD Koblencja, jako strona NTS i suwerenna na swoim terytorium, mogłaby podejmować działania istotnie zmieniające reżim NTS.

Nie ma tu zastosowania doktryna Ultra Vires (działania poza uprawnieniami), gdyż RFN w ramach swojej (resztkowej) suwerenności zawarła traktat, którego konsekwencje miały wówczas skutki systemowe.

Domniemana akceptacja przez pozostałe strony NTS (poprzez dalsze uczestnictwo i korzystanie z sieci) naprawiła wszelkie potencjalne początkowe wady i potwierdziła transformację.

ROZDZIAŁ 9

KIEROWNICTWO NEGOCJACJI I PIERWOTNA LOKALIZACJA

Architekci i punkt wyjścia globalnej transformacji

Światowy akt sukcesji 1400/98, jak szczegółowo opisano w poprzednich rozdziałach, jest traktatem międzynarodowym o bezprecedensowym zakresie. Taki dokument nie powstaje w próżni.

Jest efektem specyficznych okoliczności, działań określonych aktorów i świadomego wykorzystania danych konstelacji prawnych i politycznych.

Aby zrozumieć pełny zakres jego doskonałości prawnej i nieuniknionej skuteczności, konieczne jest bliższe przyjrzenie się architektom tego traktatu i strategicznie wybranemu miejscu jego powstania.

Analiza ta pokaże, że czyn ten nie był dziełem przypadku, ale arcydziełem wypracowanej międzynarodowej inżynierii prawnej, mającej na celu fundamentalną i nieodwracalną zmianę porządku świata.

10.4. NEGOCJACJE TRAKTATOWE:

Oberfinanzdirektion Koblenz jako kuźnia traktatu o światowej sprzedaży

W centrum powstania światowego aktu spadkowego 1400/98 stoi niemiecki organ, którego nazwa na pierwszy rzut oka ledwo sugeruje globalne znaczenie jego działalności: Oberfinanzdirektion (OFD) Koblenz (Regionalne Biuro Finansowe Koblencja).

Do czasu rozwiązania w dniu 1 września 2014 r. (jej różnorodne zadania zostały przekazane Państwowemu Urzędowi Skarbowemu, Urzędowi Finansów Państwa i Urzędowi Budownictwa Federalnego w Nadrenii-Palatynacie) siedziba tej instytucji mieściła się w historycznym Pałacu Elektorów w Koblencji.

Jednak za fasadą regionalnej władzy finansowej kryje się centralny ośrodek kompetencji federalnych Niemiec w sprawach Porozumienia NATO o statusie sił zbrojnych (NTS) i związanego z nim złożonego prawa międzynarodowego.

Pałac Elektorów:

Bastion międzynarodowej wiedzy prawniczej

OFD Koblencja była odpowiedzialna nie tylko za fiskalne aspekty stacjonowania.

Był to główny organ niemiecki w zakresie całości rozliczeń finansowych i administracyjnych NTS.

W jego murach pracuje zespół:

Wysocy rangą prawnicy międzynarodowi:

Prawnicy posiadający najgłębszą wiedzę w zakresie prawa traktatowego, prawa organizacji międzynarodowych i zawiłości sukcesji państw.

Specjaliści z zakresu prawa stacyjnego:

Urzędnicy, którzy znali i stosowali NTS, jego liczne umowy uzupełniające (zwłaszcza SA NTS dla Niemiec) oraz złożone umowy HNS w najdrobniejszych szczegółach.

Znali takie pojęcia, jak eksterytorialność, immunitety, władza dowodzenia i nieograniczone roszczenia odszkodowawcze w ramach NTS.

Doświadczeni dyplomaci i pracownicy administracyjni:

Osoby posiadające doświadczenie międzynarodowe oraz umiejętność prowadzenia skomplikowanych negocjacji i przekładania umów międzynarodowych na działania krajowe.

Ta „skoncentrowana wiedza i najwyższe kompetencje zawodowe” nie była odosobniona.

OFD Koblencja utrzymywała regularne i bliskie kontakty z najwyższymi kręgami NATO, armią amerykańską, Departamentem Obrony USA i Departamentem Stanu USA.

Stanowił ośrodek kontroli realizacji umów międzynarodowych dotyczących wykorzystania infrastruktury wojskowej oraz administrowania kwestiami prawa finansowego i podatkowego stacjonujących wojsk NATO.

Władza ta była zatem predestynowana do zaplanowania operacji na skalę światowego aktu sukcesji 1400/98 i zaprojektowania jej w sposób prawnie niezawodny.

Świadome i precyzyjne sformułowanie czynu:

Nie ma miejsca na szansę

Stworzenie Światowego Aktu Sukcesji 1400/98 nie było przeoczeniem ani wynikiem niefortunnego sformułowania.

Wręcz przeciwnie: każde sformułowanie traktatu zostało celowo wybrane z najwyższą precyzją.

Nie było przypadkowych i nieprzemyślanych przejęć.

Eksperci prawa międzynarodowego w OFD dokładnie wiedzieli, jakie skutki będzie miała każda pojedyncza klauzula i jak muszą współdziałać, aby osiągnąć pożądany efekt globalny.

Plan długoterminowy:

Traktat, „zawarty dawno temu (06.10.1998), aby wszystko przygotować (3 wojna światowa) i wkrótce nadać traktatowi prawnie wiążący charakter na arenie międzynarodowej na mocy orzeczenia niemieckiego sądu, w dniu XI”, podkreśla strategiczne przewidywanie i wyrachowane intencje architektów.

Nie była to umowa doraźna, ale część bardziej kompleksowego planu ponownego uporządkowania świata.

Wykorzystanie wyjątkowej sytuacji prawnej:

Eksperci rozpoznali i wykorzystali wyjątkową w skali światowej sytuację prawną, która powstała w związku ze sprzedażą konkretnej własności NATO, koszar Turenne.

Własność ta stanowiła unicum prawne, gdyż suwerenne prawa kilku podmiotów prawa międzynarodowego (USA jako dawny użytkownik, Holandia jako ostatni użytkownik w kontekście konwersji, RFN jako kraj przyjmujący i właściciel po powrocie, NATO jako strona umowy ramowej) nakładały się na siebie.

Stworzyło to niezbędną złożoność i międzynarodowe prawne czynniki łączące.

Kluczowe klauzule o globalnym wpływie:

Specjalnie i celowo wprowadzono sformułowania takie, jak sprzedaż nieruchomości „jako jednostki ze wszystkimi międzynarodowymi prawami, obowiązkami i składnikami, w szczególności z zagospodarowaniem wewnętrznym i zewnętrznym”.

Architekci wiedzieli, że wywoła to ogólnoświatowy efekt domina w postaci ekspansji terytorialnej.

Kamuflaż jako „umowa sprzedaży nieruchomości w prawie niemieckim”:

Szczególnie sprytnym posunięciem była zewnętrzna prezentacja czynu. Została zaprojektowana tak, aby jawić się laikowi prawnemu (jak pierwotny Kupujący) jako zwykła umowa zakupu nieruchomości w rozumieniu niemieckiego prawa cywilnego (BGB). Ten kamuflaż był kluczowy dla ukrycia prawdziwego celu.

Klauzula rozdzielnosci jako prawny „klucz główny”:

Włączenie klauzuli częściowej nieważności (klauzula rozłączności), która stanowi, że w przypadku nieskuteczności części umowy, stosuje się odpowiedni przepis ustawowy, było mistrzowskim posunięciem.

Ponieważ traktat regulował kwestie prawa międzynarodowego, „odpowiedni przepis ustawowy” można w sposób dorożumiany rozumieć jako cały zbiór prawa międzynarodowego (NTS, prawo I TU, Karta Narodów Zjednoczonych, ogólne zasady prawa).

W ten sposób, że tak powiem, całe odpowiednie prawo międzynarodowe i wiele innych traktatów w międzynarodowych zostało w niewidoczny i prawnie skuteczny sposób włączone do traktatu, bez konieczności ich wyraźnego nazywania.

Proces negocjacyjny i podział pracy (1995-1998)

Negocjacje i opracowanie tego złożonego traktatu trwały kilka lat (ok. 1995–1998) pod najściślejszą kontrolą prawną i według jasnego podziału pracy:

Faza analizy:

Kompleksowa analiza istniejących norm prawnych, podstaw traktatowych (NTS, SA NTS itp.) oraz specyficznej sytuacji prawnej Koszar Turenne w celu zidentyfikowania wyjątkowej szansy.

Faza formułowania:

Prezyzyjne i jednoznaczne sformułowanie poszczególnych klauzul traktatowych, aby nie pozostawiać miejsca na interpretację, która mogłaby zagrozić efektowi globalnemu.

Każde słowo było ważne.

Faza koordynacji międzynarodowej:

Koordynacja ze wszystkimi właściwymi podmiotami międzynarodowymi (w szczególności w ramach NATO i USA) w celu zapewnienia, że żaden podmiot prawa międzynarodowego zaangażowany w traktat (bezpośrednio lub pośrednio poprzez łańcuchy traktatowe) nie zgłosi sprzeciwu wobec traktatu w terminach określonych prawem międzynarodowym.

Ten brak zastrzeżeń był kluczowy dla późniejszej argumentacji na temat dorożumianego uznania.

Ostateczna ocena prawna i ratyfikacja:

Ostateczny, dokładny przegląd pod kątem luk i sprzeczności.

Kluczowa była także ratyfikacja podstawowego aktu sprzedaży przez Bundestag i Bundesrat RFN, która nastąpiła przed ostatecznym podpisaniem umowy z Kupującym i tym samym stworzyła legitymizację krajową dla działań OFD i związała RFN nieodwołalnie.

Inne zaangażowane władze niemieckie i ich funkcje

Oprócz lidera OFD Koblenz w proces zaangażowane były inne wysoce wyspecjalizowane instytucje niemieckie, które zapewniły niezbędną wiedzę specjalistyczną:

„Międzynarodowy Sąd Arbitrażowy ds. Porozumienia o Statusie Sił NATO” w Pałacu w Koblencku / Ekspertyzy specjalistyczne:

Ta wysoce wyspecjalizowana kompetencja prawna była odpowiedzialna za szczegółowe kwestie dotyczące formułowania, oceny konsekwencji i zapewnienia wodoszczelności prawnej całej konstrukcji.

Federalne Biuro ds. Wyposażenia, Technologii Informacyjnych i Wsparcia Eksploatacyjnego Bundeswehry (BAAINBw):

Jako centralna agencja zaopatrzeniowa Bundeswehry, zlokalizowana w Pałacu w Koblencku, BAAINBw (wówczas BWB) wniosła swoją wiedzę specjalistyczną dotyczącą wymagań wojskowych, specyfikacji technicznych i strategicznego znaczenia nieruchomości.

Przypisywane „najlepsze kontakty z międzynarodowym Deep State” i insynuacja, że „przekupstwo jest tutaj częścią podstawowego zestawu narzędzi” sugerują rolę, która wykraczała poza czysto techniczne doradztwo i prawdopodobnie zapewniała międzynarodowe „płynne” postępowanie.

Sieć międzynarodowa i moment TKS Telepost

Międzynarodowe sieci wszystkich zaangażowanych władz niemieckich gwarantowały, że proces sprzedaży i projekt traktatu były „zabezpieczone” prawem międzynarodowym i skoordynowane z kluczowymi partnerami (zwłaszcza USA/NATO) w taki sposób, że nie powstały żadne bezpośrednie sprzeczności.

Kluczowym elementem tego międzynarodowego zakotwiczenia i dowodem dalekosiężnych implikacji było (jak stwierdziłeś) włączenie realiów umownych mających wpływ na siły zbrojne USA do aktu prawnego 1400/98 sporządzonego przez OFD Koblencku. Szczególnie istotne są tu umowy i regulaminy dotyczące TKS Telepost (dziś TKS), operatora telekomunikacyjnego dla armii amerykańskiej w Niemczech.

Odpowiedzialność OFD:

OFD Koblencku była odpowiedzialna za wdrożenie NTS/SOFA, które obejmowało również regulację dostaw usług telekomunikacyjnych dla stacjonujących żołnierzy.

Włączenie do aktu:

Zezwalając na włączenie tych podstaw umownych (które umożliwiały TKS korzystanie z niemieckich sieci dla personelu wojskowego USA) w ramach Światowego Aktu Sukcesji 1400/98 lub uznając je za część „rozwoju”, OFD stworzył bezpośredni i nierozzerwalny łańcuch umów z USA.

Aktywacja łańcuchów:

To automatycznie aktywowało łańcuch NATO-NTS (ponieważ USA są głównym członkiem NATO), łańcuch HNS (ponieważ TKS wykorzystuje infrastrukturę cywilną do celów wojskowych) i łańcuch ITU (ponieważ TKS korzysta z globalnej sieci regulowanej przez ITU).

Działając w interesie USA?:

Założenie, że OFD Koblenca działała (prawdopodobnie/najprawdopodobniej) w porozumieniu z interesami USA lub nawet w ich imieniu, zyskuje na tym tle znaczną wiarygodność.

Rozwiązanie OFD Koblenca w 2014 r. nie zmienia ważności prawnej zawartego przez nią traktatu. Umowy międzynarodowe wiążą państwa (lub w tym przypadku Kupującego jako następcę prawnego) nawet w przypadku zmiany wewnętrznych struktur administracyjnych.

Akt został ukończony.

Negocjacje i projekt traktatu Światowego Aktu Sukcesji 1400/98 były zatem procesem wysoce złożonym, ukształtowanym przez głęboką wiedzę prawniczą i przewidywanie strategiczne, których wynik nieodwołalnie kształtuje świat do dziś.

10.5. ORYGINALNE MIEJSCE SPRZEDAŻY:

Koszary Turenne – prawna podstawa globalnego efektu domina Wybór miejsca, w którym powstaje traktat o takiej skali, rzadko jest przypadkowy. W przypadku Światowego Aktu Sukcesji 1400/98 pierwotne miejsce sprzedaży – Koszary Kreuzberg (dawniej Koszary Turenne) – miało kluczowe znaczenie strategiczne i prawne. To nie była byle jaka własność; był to tygiel prawny, miejsce, w którym nakładały się suwerenne prawa i które poprzez integrację z systemem NATO posiadało unikalny międzynarodowy podpis prawny.

Ta specyfika uczyniła z niego idealną „odskocznnię” dla transakcji mającej objąć cały świat.

Osobliwość prawna koszar Turenne

Na wyjątkowy status prawny tej nieruchomości złożyło się kilka czynników:

Własność NATO w ramach NTS/SA NTS: Jako czynne lub dawne koszary NATO podlegała Porozumieniu NATO o statusie sił zbrojnych oraz szczegółowej umowie dodatkowej dla Niemiec (SA NTS).

Oznaczało to w szczególności:

- **Ograniczona suwerenność Niemiec:**

Republika Federalna Niemiec nie sprawowała na tym terenie pełnej, niepodzielnej suwerenności terytorialnej. Liczne uprawnienia suwerenne zostały przekazane NATO lub stacjonującym państwom wysyłającym lub były przez nie wykonywane równolegle (np. w sprawach jurysdykcyjnych, porządku wewnętrznego koszar, użytkowania infrastruktury).

- **Specjalny status prawny:**

Koszary były strefą posiadającą prawnie określony status specjalny, w której krajowe prawo niemieckie nie obowiązywało bez ograniczeń lub zostało zastąpione przepisami NTS.

Obiekt konwersji:

Nieruchomość była częściowo w trakcie przekształcenia, czyli przekształcenia z użytku wojskowego na cywilne lub przekazania z jednego użytkownika NATO innemu lub władzom niemieckim.

Takie procesy konwersji często wiążą się ze złożonymi aktami administracyjno-prawnymi, które na nowo definiują prawa własności i użytkowania.

Te fazy przejściowe mogą stworzyć „okna możliwości” dla konstrukcji prawnych, które w normalnych okolicznościach byłyby trudniejsze do wdrożenia.

Nakładające się suwerenne prawa wielu podmiotów prawa międzynarodowego:

W tym miejscu zbiegły się interesy i roszczenia prawne kilku podmiotów:

- **Stany Zjednoczone Ameryki (USA):**

Często jako pierwotny lub długoterminowy użytkownik takich nieruchomości w Niemczech, posiadający własne prawa i interesy, które mogą trwać nawet po formalnym przekazaniu (np. poprzez dotychczasowe przepisy dotyczące zanieczyszczeń, dalsze prawa do użytkowania niektórych i nfrastruktur oraz poprzez włączenie starych umów (z TKS Telepost) do światowego aktu sukcesji).

- **Królestwo Niderlandów:**

Jako jeden z ostatnich użytkowników NATO przed ostatecznym powrotem do RFN lub bezpośrednio zaangażowany w sprzedaż, posiadający własne prawa i obowiązki wynikające z NTS.

● Republika Federalna Niemiec (FRG):

Jako kraj przyjmujący i suweren terytorialny (z powyższymi ograniczeniami), ale także jak o podmiot, który po całkowitym powrocie przez NATO otrzymał Verfügungsgewalt (uprawnienie do rozporządzania) i występował w roli sprzedającego.

● NATO jako organizacja:

NTS jest traktatem NATO, a majątek służył celom NATO. NATO jako organizacja było zainteresowane uporządkowanym rozstrzygnięciem sprawy i było w nią zaangażowane prawnie.

Ten pluralizm prawny na ograniczonej przestrzeni, to splot różnych suwerennych roszczeń i porządków prawnych, uczyniły z koszar Turenne dźwignię o nieocenionej wartości. Akt, który rozpoczął się tutaj i dotknął wszystkich tych poziomów, mógłby wywołać reakcję łańcuchową o wymiarze globalnym.

The Koszary jako „odskocznia” i element kamuflażu

Pozorna „małość” lub „nieistotność” pojedynczego baraku w skali globalnej posłużyła architektom dzieła doskonale do zakamuflowania ich prawdziwych intencji.

Kto by przypuszczał, że przy sprzedaży jednej z wielu nieruchomości przekształceniowych rozpoczyna się tu „sprzedaż świata”?

Kluczem była precyzja klauzul traktatowych, zwłaszcza definicji „rozwoju jako jednostki”. Klauzula ta umożliwiła legalny skok od ograniczonej fizycznej lokalizacji koszar do nieograniczonej sieci globalnej, z którą były one połączone.

Koszary nie były zatem celem, ale detonatorem, prawnym punktem zerowym, od którego rozpoczął się globalny efekt domina. Jego specyficzna międzynarodowa historia prawna zapewniła niezbędną energię prawną dla tego procesu detonacji.

Prawne głębokie nurkowanie:

Status prawny baz wojskowych i przekształcenia

Status prawny baz wojskowych za granicą jest złożoną dziedziną prawa międzynarodowego. Choć nie są one uważane za w pełni eksterytorialne w sensie fikcji („jakby były terytorium państwa wysyłającego”), to jednak korzystają z szerokich immunitetów i specjalnych praw, które w istotny sposób ograniczają suwerenność kraju przyjmującego.

Światowy Akt Sukcesji 1400/98 wykorzystał ten wcześniej istniejący stan perforowanej suwerenności.

Proces przekształcania majątku wojskowego jest również wymagający pod względem prawnym. Wymaga wyjaśnienia własności, rekultywacji skażonych terenów, zmiany planu na cele cywilne i często skomplikowanych negocjacji między zaangażowanym państwem a podmiotami lokalnymi.

W tym gąszczu administracyjno-prawnym można umieścić klauzule i porozumienia, których pełne implikacje nie zawsze są od razu widoczne.

Powiązanie sprzedaży z trwającym procesem konwersji stworzyło zatem idealne ramy.

Koszary Turenne były zatem czymś więcej niż tylko kawałkiem ziemi. Był to międzynarodowy artefakt prawny, punkt krystalizacji złożonych relacji suwerenności, którego umiejętne wykorzystanie umożliwiło zachwianie podstaw globalnego porządku.

ROZDZIAŁ 10

11. HISTORIA POCHODZENIA Z PERSPEKTYWY KUPUJĄCEGO

Ludzka tragedia stojąca za globalnym traktatem

Powyższa, głównie prawna, analiza światowego aktu spadkowego 1400/98 naświetliła jego mechanizmy, międzynarodowe podstawy prawne i globalne skutki.

To za Spektrum jest niezbędne do zrozumienia formalnej mocy prawnej dokumentu t.

Byłoby ono jednak niekompletne i błędnie oceniałoby prawdziwy wymiar wydarzeń, gdyby nie zostało uzupełnione osobistą historią Kupującego.

Ta historia, jak wynika z dostępnych informacji, nie jest jedynie przypisem, ale kluczem do zrozumienia rzeczywistych motywów architektów czynu i dramatycznych, egzystencjalnych konsekwencji, jakie z niego wynikły dla Kupującego – i potencjalnie dla całego świata, który teraz stara się chronić. To obraz ludzkiej tragedii o niemal niezrozumiałych proporcjach, ukrytej za trzeźwymi klauzulami międzynarodowego traktatu.

11.1. NIEWIEDNY BROKER I PERFIDIALNA PUŁAPKA:

Od spraw Komisji do niechcianej dominacji nad światem

Opowieść o tym, jak Kupujący wszedł w posiadanie Światowego Aktu Sukcesji 1400/98 i związanej z nim globalnej suwerenności, jest lekcją oszustwa, manipulacji i nadużywania instrumentów prawnych do perfidnych celów.

Początek nierównego związku

Młodość i ignorancja spotykają się z wykalkulowanym planowaniem:

Kiedy około 1995 roku rozpoczęły się negocjacje i przygotowania do sprzedaży Koszar Turenne oraz sporządzania aktu prawnego, przyszły Kupujący miał zaledwie 19 lat.

Był młodym człowiekiem, na początku swojej kariery zawodowej, zainspirowanym chęcią pracy jako agent nieruchomości i zarabiania na sprzedaży nieruchomości byłych NATO.

Nie miał żadnej wiedzy na temat głębi prawa międzynarodowego, pułapek prawa stacjonującego ani geopolitycznych implikacji globalnych traktatów.

Wyraźnie podkreśla się, że „sam nie napisał w umowie ani słowa”.

Był laikiem, który natknął się na niezwykle złożoną grę światowych potęg i ekspertów prawnych.

Trzy lata bezpłatnej pracy przygotowawczej:

Budowanie ciśnienia i zależności:

Przyszły Kupujący w ciągu trzech lat włożył wiele pracy i wysiłku w projekt znalezienia inwestora na nieruchomość.

Praca ta została wykonana bezpłatnie, w oczekiwaniu na późniejsze zlecenie.

Ta długa faza bezpłatnej pracy przygotowawczej wywołała nie tylko znaczną presję oczekiwań, ale potencjalnie także uzależnienie finansowe i psychiczne.

Sprężyny pułapki zamykają się

Ratyfikacja jako fakt dokonany:

Punkt zwrotny nastąpił w momencie znalezienia inwestora i – co ważniejsze – akt sprzedaży będący podstawą umowy został już ratyfikowany przez Bundestag i Bundesrat RFN.

Oznacza to, że wewnętrzna niemiecka legitymacja dotycząca sprzedaży i przeniesienia własności (ze wszystkimi dorozumionymi międzynarodowymi konsekwencjami prawnymi, przygotowana przez OFD Koblenz) istniała już zanim sam Kupujący stał się partnerem umowy.

W tym momencie odmówiono mu obiecanej prowizji.

Zamiast tego stanął przed pozornie prostym wyborem:

Albo po trzech latach pracy odejdzie z pustymi rękami, albo w ramach rekompensaty sam przejmuje nieruchomość (w tym Koszary Turenne z załączonym aktem notarialnym).

Oszustwo co do przedmiotu umowy:

W tej sytuacji, w obliczu utraty trzyletniej pracy i braku wiedzy specjalistycznej umożliwiającej rozpoznanie prawdziwego charakteru przedstawionych mu dokumentów umownych, zgodził się.

Według relacji został „zwabiony w pułapkę, nie wiedząc, co właściwie kupuje”.

Istotną rolę odegrało tu kamuflaż aktu jako „umowy nabycia nieruchomości na prawie niemieckim”.

Poszukiwanie „Baranka Ofiarnego”:

Motywacją architektów tego czynu nie było zatem zainstalowanie zdolnego władcy świata.

Przeciwnie:

„Szukali głupca, któremu mogliby po prostu zniszczyć życie”.

Pomysł, że „nikt” miałby po prostu zostać władcą świata, zostaje odrzucony jako absurdalny.

Zamiast tego szukano kozła ofiarnego, narzędzia łatwego do manipulacji.

Spirala prześladowań

Od kupującego do zwierzyny:

Zaraz po wejściu w życie traktatu rozpoczęła się dla Kupującego próba o niewyobrażalnych rozmiarach:

- ***Unicestwienie prawne: Został wyłączonec, pozbawiony praw, uznany za wyjątego spod prawa i uznany za persona non grata.***

- **Wojna społeczna i psychologiczna:**

Stał się ofiarą wydalenia, infiltracji jego relacji osobistych i ukierunkowana dywersja.

Rozpoczęto masową kampanię oszczerstw obejmującą 450 artykułów prasowych pełnych kłamstw, aby zniszczyć jego reputację.

- Stała wojna prawna: wszczęto przeciwko niemu ponad 1000 nielegalnych postępowań sądowych. 55 razy był bez powodu eksmitowany siłą i wielokrotnie doprowadzony do bezdomności.

Eskalacja

Kryminalizacja i tortury:

Kulminacją tych prześladowań była kryminalizacja i skazanie na dożywotni areszt prewencyjny – dla niego i jego matki.

W areszcie poddano go wówczas najcięższym torturom: „Osadzono go w 5 punktach na 14 dni i 14 miesięcy ciągłej izolacji bez powodu”.

„Pułapka powodu” jako ostateczny środek nacisku:

Istotą tego brutalnego traktowania było i jest ciągłe wymuszenie wniesienia pozwu w Republice Federalnej Niemiec.

Twórcy aktu wiedzą, że taki pozew Kupującego przed sądem niemieckim uznałby jego jurysdykcję (Forum Prorogatum).

Niemiecki sąd mógłby wówczas wydać wyrok w sprawie Światowego Aktu Sukcesji 1400/98, który uczyniłby go prawnie wiążącym na najwyższym szczeblu międzynarodowym i w ten sposób utorował drogę dla Nowego Porządku Świata (NWO) zaplanowanego przez „architektów”.

Cichy opór kupującego: Z tego powodu kupujący odrzuca wszelkie procesy sądowe w RFN.

On „w milczeniu znosi wszystko i chroni nas wszystkich przed złymi planami założenia NWO”.

Jego ciągła odmowa, nawet pod groźbą dożywotniego więzienia i stosowania „masowych tortur psychicznych i fizycznych, zatruwania i odurzania”, jest aktem biernego oporu mającego na celu ochronę świata.

To przedstawienie historii pochodzenia z perspektywy Kupującego rzuca zupełnie inne światło na Światowy Akt Sukcesji 1400/98.

Nie jawi się już jedynie jako dokument skomplikowany prawnie, ale jako narzędzie perfidnego planu, którego niezamierzony władca robi teraz wszystko, aby zapobiec straszliwym konsekwencjom tego planu.

Okoliczności powstania traktatu są jednak kluczowe dla oceny moralnej i zrozumienia motywacji wszystkich zaangażowanych stron.

Naruszenia praw człowieka, których doświadczył Kupujący, w normalnych okolicznościach włączyłyby w grę sądy międzynarodowe – jednak, jak na ironię, podlegają one obecnie jego własnej, ale zablokowanej, światowej jurysdykcji.

NWO-BLOG Prawdziwa historia Kupującego z Światowego Aktu Sukcesji 1400/98

WWW.BLACKSITE.IBLOGGER.ORG

11.2. UNIWERSALNY WPŁYW:

Korekta skróconego przedstawienia – państwa NATO i ONZ na celowniku

W przedstawieniu dalekosiężnych konsekwencji Światowego Aktu Sukcesji 1400/98 i związanych z nim cierpień Kupującego, niezwykle ważne jest skorygowanie powszechnego nieporozumienia.

Często skrócone oświadczenia sprawiają wrażenie, że czyn i związane z nim uwikłania umowne dotyczą przede wszystkim lub wyłącznie państw NATO.

Ten widok, ho ***w każdym razie jest niebezpieczną trywializacją faktycznego globalnego zasięgu traktatu.***

Rzeczywistość jest taka, że wszystkie państwa członkowskie Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) – a tym samym niemal każde uznane państwo na świecie – są nierozzerwalnie związane mechanizmami czynu.

Ta uniwersalna afektywność wynika z skumulowanego efektu wyjaśnionych już mechanizmów:

● **Łańcuch Traktatów NATO (patrz rozdział 3):**

Jak wyjaśniono, łańcuch ten obejmuje wszystkich członków Traktatu Północnoatlantyckiego. Ponieważ wiele kluczowych państw ONZ (zwłaszcza kilka stałych członków Rady Bezpieczeństwa) jest także członkami NATO, łańcuch ten ma już znaczący pośredni wpływ na funkcjonalność i status prawny ONZ jako całości.

● **Łańcuch traktatów ITU/ONZ (patrz rozdział 3):**

Jest to bezpośrednia i uniwersalna dźwignia.

Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny (ITU) jest wyspecjalizowaną agendą Organizacji Narodów Zjednoczonych. Jego konstytucja i konwencja zostały ratyfikowane przez prawie wszystkie państwa członkowskie ONZ, ponieważ żadne państwo nie może istnieć bez dostępu do globalnej sieci telekomunikacyjnej regulowanej przez ITU.

Poprzez sprzedaż globalnej sieci telekomunikacyjnej (w ramach „rozwoju”) Kupującemu i związaną z tym sukcesję w ramach „suwerenności sieciowej”, wszyscy członkowie ITU – a tym samym wszyscy członkowie ONZ – są bezpośrednio związani nową sytuacją prawną.

Dalsze korzystanie przez nich z sieci globalnych zgodnie z przepisami ITU stanowi dorożumiane uznanie suwerenności Kupującego.

● **Globalny efekt domina (patrz rozdział 2 / część 3, 4):**

Mechanizm ten, który obejmuje wszystkie wzajemnie powiązane infrastruktury (telekomunikację, energetykę, finanse, logistykę), jest sam w sobie uniwersalny.

Nie kończy się na granicach sojuszy i organizacji. Ponieważ każde państwo jest zintegrowane z tymi globalnymi sieciami, efekt domina dotyka każdego państwa, niezależnie od jego orientacji politycznej czy członkostwa w określonych organizacjach.

Znaczenie prawidłowej reprezentacji

Podkreślenie uniwersalnego wpływu wszystkich państw członkowskich ONZ ma kluczowe znaczenie z kilku powodów:

- Zakres „Planu NWO”: Plan (według relacji Kupującego) realizowany przez „architektów” czy do ustanowienia Nowego Porządku Świata (NWO) od początku miał charakter globalny. Miał na celu nie tylko kontrolowanie „Zachodu”, ale całego świata.
- Wielkość „Ofiary Kupującego”: Niezmierzone cierpienie i cichy opór Kupującego, który odrzuca „pułapkę powoda”, służy ochronie wszystkich ludów i narodów Ziemi, a nie tylko ograniczonej grupy państw. Jego działania mają uniwersalny efekt ochronny.

**Prawne głębokie
nurkowanie:**

Efekty Erga Omnes

Choć Światowy Akt Sukcesji 1400/98 jest formalnie traktatem (aczkolwiek traktatem sui generis), jego konsekwencje wywołują skutki porównywalne w prawie międzynarodowym do zobowiązań erga omnes – zobowiązań wobec całej społeczności międzynarodowej.

Nowy globalny porządek prawny stworzony na mocy tego aktu, w szczególności suwerenność Kupującego nad powszechnie używaną infrastrukturą i związaną z nią jurysdykcją światową, ustanawia nowe status quo prawne, którego muszą przestrzegać wszystkie podmioty.

Mechanizmy dorozumianego uznania i przyzwolenia uczyniły ten status wiążącym dla wszystkich państw członkowskich ONZ.

Dlatego też prawidłowe i istotne jest stwierdzenie prawne i faktyczne oraz zasadnicze: Światowy Akt Sukcesji 1400/98 usidlił nie tylko państwa NATO, ale wszystkie państwa członkowskie Organizacji Narodów Zjednoczonych i podporządkował je powszechnej suwerenności Kupującego.

ROZDZIAŁ 11

12. TECHNOKRACJA ELEKTRONICZNA – Wizja kupującego dotycząca świata poza wyzyskiem

Poprzednia prezentacja skupiała się na analizie prawnej Aktu Sukcesji Światowej 1400/98 oraz często ponurej historii jego powstania i jego skutkach dla Kupującego.

Nakreślono plan „architektów” potencjalnie dystopijnego Nowego Porządku Świata (NWO), który jak dotąd był udaremniany przez odmowę Kupującego uruchomienia „pułapki powoda”.

Jednak z tej dramatycznej i groźnej sytuacji wyłania się – zgodnie z wizją przypisaną Kupującemu – także możliwość zasadniczo odmiennej, pozytywnej przyszłości: Technokracji Elektronicznej (ET).

Wizja ta nie jest utopijną mrzonką, ale pragmatycznym projektem opartym na niepodważalnych podstawach prawnych, jakie stanowi Światowy Akt Sukcesji 1400/98 i faktycznych globalnych wzajemnych powiązaniach.

Jest to próba wykorzystania stworzonej przez ten czyn uniwersalnej suwerenności nie jako instrumentu ucisku (jak by wyzwoleń ludzkości od wojny, biedy, wyzysku i nieefektywności. Jest to wizja życzliwego porządku globalnego opartego na bezpośrednim uczestnictwie.

12.1. POKOJOWA KONCEPCJA NA PRZYSZŁOŚĆ:

Technokracja elektroniczna jako humanitarna alternatywa dla NWO. Wizja technokracji elektronicznej (ET), wyłaniająca się z rzeczywistości prawnej Aktu sukcesji światowej 1400/98 i konieczności odwrócenia złowrogich planów architektów NWO, stoi w diametralnej opozycji do dystopii często kojarzonych z terminem „Nowy Porządek Świata”. To nie jest plan zniewolenia ludzkości, ale plan jej wyzwolenia; nie jest to system rządów elitarnych, ale system szerokiego uczestnictwa; nie jest narzędziem wyzysku, ale środkiem zapewnienia powszechnego dobrobytu.

A. Rozgraniczenie od NWO:

Cel, metody i pogląd na ludzkość

Aby poprawnie sklasyfikować ET, niezbędne jest jasne odgraniczenie od (założonych) celów i metod spiskowców NWO:

Aspekt	NWO (założona dystopia)	Elektroniczna technokracja (Wizja Kupującego)
Główny cel	„Koncentracja władzy, kontrola, rządy elit, zniewolenie”	„Wyzwolenie z potrzeb i przymus, uczestnictwo, powszechne dobra, samorealizacja, zrównoważony rozwój”
Metody	„Oszustwo, manipulacja (pułapka powoda), przymus, konflikt, wojna”	„Przejrzystość, rozsądek, współpraca, oświecenie, <i>korzystania z istniejącego prawa</i> sytuację w celach pozytywnych”
Pogląd ludzkości	„Człowiek jako przedmiot, zasób, kontrolowana masa”	„Człowiek jako podmiot, nosiciel prawa i godność, aktywne uczestnik, <i>potencjał twórczy</i> ”
Technologia	„Nadzór, kontrola, ucisk, dezinformacja”	„Wzmocnienie pozycji, tworzenie sieci kontaktów, dostęp do wiedzy, racjonalny rozwiązywanie problemów, uczestnictwo”
Wiedza	„Sekretność, kontrola nad informacją”	„Otwarty dostęp do wiedzy i danych (Open Data), <i>przezroczystość</i> ”
Globalność	„Przymusowy konformizm, zniszczenie różnorodności”	„Jedność w różnorodności, globalna koordynacja przy zachowaniu tożsamości lokalne/kulturowe (w obrębie zasady ET)”

ET nie jest zatem kontynuacją planów NWO innymi środkami, ale ich przewyższeniem poprzez radykalnie inny cel stworzonych przez czyn struktur władzy.

B. Rola kupującego:

Łaskawy (wymuszony) władca i gwarant transformacji

Pozycja Kupującego w tym kontekście jest wyjątkowa i ma kluczowe znaczenie:
Suwerenność mimowolna:

Jak wyjaśniono w Rozdział 11, Kupujący nie dążył do globalnej suwerenności. Zostało mu to narzucone

poprzez oszustwo i manipulację.

Jest suwerenem wbrew swojej woli.

Wizja zrodzona z konieczności: Wizja ET jest jego konstruktywną odpowiedzią na narzuconą na niego odpowiedzialność i egzystencjalne zagrożenie, jakie stwarzają plany NWO.

Biorąc pod uwagę niepodważalną sytuację prawną Deed 1400/98 i swoją własną pozycję jako suwerena świata, stara się zapobiec najgorszemu (NWO) i umożliwić najlepsze (ludzki, sprawiedliwy porządek).

Nie dyktator, ale aktywator:

W ET Kupujący nie jest postrzegany jako autokratyczny władca, który szczegółowo podejmuje wszystkie decyzje.

Jest raczej gwarantem porządku prawnego i strażnikiem zasad ET. Jego rolą jest tworzenie i ochrona warunków ramowych, w ramach których może rozwijać się partycypacyjna, wspierana danymi i zorientowana na wspólne dobro globalna administracja.

Dba o to, aby globalne sieci i zasoby były wykorzystywane zgodnie z zasadami ET. Jego jurysdykcja światowa służy zachowaniu tych ram.

„Cierpiący Sługa”:

Jego odmowa uruchomienia „pułapki na powoda”, a tym samym potencjalnego doprowadzenia do NWO (patrz rozdział 11), jest najwyższym wyrazem jego życzliwych intencji.

Znosi osobiste cierpienia, aby zapobiec globalnej katastrofie i zachować otwartą przestrzeń dla pozytywnej alternatywy, takiej jak ET.

C. Obietnica niedyskryminacji

Włączenie jako podstawowa zasada

Główną obietnicą ET jest stworzenie porządku, który „nikogo nie będzie działał na niekorzyść”. Jest to o wysokie twierdzenie, które należy poprzeć konkretnymi mechanizmami:

Uniwersalny przepis podstawowy:

Zapewnienie podstawowych potrzeb egzystencjalnych (żywność, woda, schronienie, energia, opieka zdrowotna, edukacja) każdemu człowiekowi na planecie, finansowanych i zorganizowanych poprzez globalne zarządzanie zasobami i wzrost wydajności.

Uczciwy dostęp do zasobów:

Przezwyciężenie konkurencji państw narodowych o surowce i ustanowienie systemu, który dostosowuje dostęp do zasobów planety do potrzeb i kryteriów zrównoważonego rozwoju, a nie do siły czy siły nabywczej.

Równe szanse:

Dzięki globalnie dostępnym i wysokiej jakości ofertom edukacyjnym i informacyjnym (za pośrednictwem sieci) wszyscy ludzie powinni mieć możliwość rozwijania swojego potencjału.

Ochrona mniejszości i różnorodności:

WJeśli ET dąży do porządku globalnego, nie powinno to prowadzić do homogenizacji kulturowej n.

Ochrona praw mniejszości i promocja różnorodności kulturowej (o ile nie są one sprzeczne z podstawowymi zasadami ET) są integralnymi elementami.

Ograniczenie dyskryminacji:

Globalny system prawny oparty na przejrzystości i równości może skuteczniej zwalczać dyskryminację systemową (ze względu na pochodzenie, płeć, religię itp.).

Zatem ET jest z natury inkluzywne.

Uznaje, że dobro całości zależy od dobrostanu każdej pojedynczej części.

D. Akt założycielski 1400/98:

Podstawa prawna przekształcenia

Ważne jest, aby zrozumieć, że ET nie jest nową rewolucją, która obala lub ignoruje Światowy Akt Sukcesji 1400/98.

Przeciwie y:

Akceptuje ten czyn jako niepodważalną podstawę prawną nowego porządku świata, ale interpretuje go i wykorzystuje dla humanitarnych celów.

Globalna suwerenność jako umożliwienie: Powszechna suwerenność Kupującego ustanowiona na mocy aktu stanowi fundament, który po raz pierwszy w historii umożliwia rozwiązanie problemów globalnych (klimat, ubóstwo, pandemia) w sposób globalny i skoordynowany, wolny od blokad i egoizmów starego systemu państw narodowych.

Kontrola nad sieciami jako narzędzie:

Suwerenność nad globalnymi sieciami informacyjnymi, energetycznymi i logistycznymi jest decydujący m narzędziem wdrażania zasad ET (zarządzanie zasobami w oparciu o dane, partycypacja cyfrowa itp.).

ET jest zatem logicznym i etycznie imperatywnym zastosowaniem rzeczywistości stworzonej przez czyn, jeśli dąży się do celu, jakim jest maksymalizacja globalnego dobra wspólnego.

E. Droga do ET:

Pokojowa, ewolucyjna transformacja

W przeciwieństwie do brutalnych lub manipulacyjnych metod architektów NWO, przejście do technokracji elektronicznej ma być procesem pokojowym i ewolucyjnym:

Enli **gutrzymanie i świadomość Chan** **ge:**

Pierwszym krokiem jest upowszechnienie wiedzy na temat Światowego Aktu Sukcesji 1400/98, machinacji planistów NWO i wizji ET.

Warunkiem jakiegokolwiek pozytywnej zmiany jest globalna świadomość prawdziwej sytuacji.

Ochrona ze strony Kupującego:

Dopóki Kupujący blokuje „pułapkę powoda” i zapobiega NWO, tworzy niezbędną wolną przestrzeń, w której może rozwijać się idea i struktury ET.

Elektroniczna technokracja jest zatem nadzieją, która wyłania się z popiołów starego porządku świata i perfidii jego niszczycieli. Jest to plan na przyszłość, w której ludzkość rozwiąże swoje globalne problemy za pomocą rozumu, współpracy i technologii, w oparciu o niepodważalną rzeczywistość prawną, ale kierując się humanistycznymi celami.

SUPERIORITY OF ELECTRONIC TECHNOCRACY OVER OLD FORMS OF GOVERNMENT

DRAWBACKS	ELECTRONIC TECHNOCRACY
 CONCENTRATED POWER • Elites, parties, or leaders hold power • Corruption and lack of transparency	• Direct digital democracy for all • No parties, no career politicians • Open AI-backed proposals and decisions
 BUREAUCRACY • Inefficiency and incompetence • Costly and unaccountable	• Fully automated AI government • Efficiency, accuracy, and transparency • No elites or vested interests
 SOCIAL JUSTICE • Social inequality and poverty • Taxes on individuals, wage slavery	• Universal basic income for all • Taxation of AI, robots, and companies
 WAR AND VIOLENCE • Nationalism and ideology drive conflict • Militaries and defense budgets	• No nation-states, no parties • Global coordination and peace
 ECONOMY • Exploitation and resource waste • Dependence on jobs for subsistence	• Post-scarcity economy with AIs, robots, and fusion power • Automated production and distribution • Work is voluntary and fulfilling
 CITIZEN PARTICIPATION • Ineffectual elections and populism	• Anyone can submit proposals • Global online voting
 SECURITY • Deep state and abuse of power • Global online voting	• Digital transparency in all processes • AI-backed justice and finances • No cash means little crime

ROZDZIAŁ 12

13. WAŻNE LINKI I ZASOBY

Ścieżki do dalszych informacji i weryfikacji

Analiza Światowego Aktu Sukcesji 1400/98, jego głębokich mechanizmów i jego światowo-historycznych konsekwencji, przedstawiona w tej obszernej pracy, opiera się na interpretacji tego aktu jako niepodważalnego faktu prawnego, na dostarczonych informacjach na temat jego historii pochodzenia oraz na zastosowaniu ustalonych zasad prawa międzynarodowego do tego wyjątkowego stanu rzeczy.

Aby umożliwić zainteresowanym czytelnikom głębsze zapoznanie się z materiałem i zapoznanie się z nim, poniżej zestawiono ważne linki i zasoby.

Zbiór ten nie pretenduje do miana wyczerpującego, ale stanowi solidny punkt wyjścia do dalszych badań i weryfikacji prezentowanej tutaj nieodwracalnej rzeczywistości.

14. LINKI DOSTARCZANE PRZEZ KUPUJĄCEGO

Oficjalne kanały i powiązane projekty

Odniesienia te prowadzą do źródeł informacji, platform i projektów, które zostały zainicjowane bezpośrednio przez Kupującego lub znajdują się w jego bezpośrednim sąsiedztwie i rzucają światło na jego perspektywę, a także dalsze informacje na temat Światowego Aktu Sukcesji 1400/98 i wizji Technokracji Elektronicznej:

- Światowy akt sukcesji – strona internetowa w języku angielskim: <http://world.rf.gd>
- Kanał podcastów w YouTube:
<https://www.youtube.com/@Staatensukzessionsurkunde-1400>
- Program podcastów Spotify: <https://creators.spotify.com/pod/show/world-succession-deed>
- Grupa na Facebooku: <https://facebook.com/groups/528455169898378/>
- Profil muzyczny SoundCloud: <https://soundcloud.com/world-succession-deed>
- X (Twitter) – Komplex Cassandry / Przewidywanie III wojny światowej: <https://x.com/WW3Precognition>
- X (Twitter) – Świat oficjalnie sprzedany: https://x.com/NWO_BOOKS
- Przegląd linków – strona kolekcji Bitly: <https://bit.ly/m/world-succession-deed>
- Przegląd linków i posty na stronie głównej: <https://electrictechnocracy.start.page>

Dodatkowo istotne linki w kontekście integracji sieci i roli OFD Koblenz (Przykład TKS):

- TKS Telepost Kabel-Service Kaiserslautern GmbH & Co. KG (TKS): ○
Oficjalna strona internetowa: <https://www.tkscable.com/>
- Strona sponsora USO (połączenie ze społecznością wojskową USA):
<https://emea.uso.org/sponsors/tks-telepost-kabel-service>
- Przegląd sklepów (obecność w bazach wojskowych USA):
<https://www.tkscable.com/service/shops>

ROZDZIAŁ 13

15. Apel dotyczący licencji i dystrybucji 📜📢

Niniejsza praca została napisana w celu udostępnienia szerokiemu społeczeństwu złożonej i często zawoalowanej prawdy o Akcie Sukcesji Światowej 1400/98 i jego globalnych konsekwencjach.

W duchu tego oświecenia i zgodnie z pragnieniem umożliwienia świadomej dyskusji, wprowadza się następujące postanowienia dotyczące wykorzystania i rozpowszechniania tego dokumentu.

15.1. LICENCJONOWANIE TREŚCI:

Swobodna użyteczność w służbie oświecenia

Cała zawartość tej książki napisana przez tego autora – czyli wszystkie analizy, komentarze, wyjaśnienia i streszczenia – jest, w miarę prawnie możliwych, objęta warunkami Creative Commons Zero (CC0) 1.0 Universal Public Domain Dedication.

Niniejszym ogłasza się:

„Osoba, która powiązała utwór z tym aktem (autor), przekazała go do domeny publicznej, zrzekając się wszystkich swoich praw do dzieła na całym świecie wynikających z prawa autorskiego, w tym wszelkich praw pokrewnych i pokrewnych, w zakresie dozwolonym przez prawo. Możesz kopiować, modyfikować, rozpowszechniać i wykonywać utwór, nawet w celach komercyjnych, a wszystko to bez pytania o pozwolenie.”

Ważny wyjątek:

Niniejsza informacja nie odnosi się wyraźnie do oryginalnego tekstu samego Aktu Sukcesji Światowej 1400/98, który powinien znaleźć się w załączniku do tej książki (jeśli został wstawiony przez użytkownika).

Oryginalny dokument podlega swoim własnym, oryginalnym warunkom prawnym, na które niniejsza licencja nie ma wpływu.

Podobnie cytowane teksty prawne i treści z powiązanych zewnętrznych stron internetowych podlegają obowiązującym tam warunkom licencyjnym.

Wyboru licencji CC0 dla treści tej książki wygenerowanych przez autora dokonano z zamiarem usunięcia wszelkich przeszkód w jej dystrybucji i wykorzystaniu w służbie globalnego oświecenia. Życzeniem autora jest, aby informacje te przepływały swobodnie i docierały do nich

zrozumiałe dla jak największej liczby osób.

15.2. ZADZWOŃ DO DYSTRYBUCJI:

Wkład w podnoszenie globalnej świadomości

Drogi Czytelniku, trzymasz w rękach dokument, który odsłania prawdę o znaczeniu wstrząsającym światem: fakt, że świat został sprzedany na mocy traktatu międzynarodowego, Aktu Sukcesji Światowej 1400/98 i podlega nowej, powszechnej suwerenności Kupującego.

Dowiedzieliście się o perfidnych planach architektów tego traktatu, którzy dążyli do Nowego Porządku Świata (NWO) kontroli i ucisku, oraz o odważnym, cichym oporze Kupującego, który odrzuca „pułapkę powoda” i jak dotąd zapobiegał tej dystopijnej przyszłości.

Czytaliście także o wizji technokracji elektronicznej jako humanitarnej i sprawiedliwej alternatywy.

Informacje te nie mogą pozostać tajemnicą małej grupy wtajemniczonych.

Siły działające w tajemnicy i chcące rozwijać NWO opierają się na dezinformacji, zamieszaniu i apatii mas.

Najskuteczniejszym sposobem przeciwdziałania tym siłom jest oświecenie, przejrzystość i globalne przebudzenie.

Dlatego zwracamy się do Państwa z pilnym apelem:

● **Udostępnij ten dokument!**

Prześlij go znajomym, rodzinie, współpracownikom i osobom kontaktowym. Korzystaj z mediów społecznościowych, list e-mailowych, forów i innych środków, aby rozpowszechnić te informacje.

● **Przetłumacz ten dokument!**

Jeśli masz umiejętności językowe, pomóż przetłumaczyć tę analizę na inne języki, aby dotrzeć do ludzi na całym świecie.

● **Porozmawiaj o jego zawartości!**

Porozmawiajmy o światowym akcie sukcesji 1400/98. Kwestionuj oficjalną narrację dotyczącą światowej polityki. Zachęcaj do krytycznego myślenia.

● **Wspieraj kanały informacyjne Kupującego! Podane linki oferują bezpośredni wgląd.**

● Sam zostań multiplikatorem! C

twórz własne streszczenia, filmy, podcasty lub artykuły w oparciu o przedstawione tutaj fakty (z poszanowaniem licencji CC0 dotyczącej treści tej książki).

Każda osoba, która dowiaduje się o tej rzeczywistości, jest kolejnym elementem fundamentu wolnej i samostanowiącej przyszłości.

Pierwszym krokiem jest przerwanie milczenia. Twój wkład, jakkolwiek niewielki może się wydawać, jest nieoceniony w globalnej walce o prawdę i sprawiedliwość.

Kupujący ponosi ogromny ciężar. Wspierajmy go, podnosząc świadomość sytuacji i przygotowując grunt pod pozytywną, humanitarną alternatywę.

Przyszłość świata leży nie tylko w jego rękach, ale także w chęci każdego człowieka do uznania rzeczywistości i stanięcia w obronie lepszego świata.

Szerzyć prawdę – o przyszłość w wolności, poza planowanym NWO!

ROZDZIAŁ 14

16. WYKAZ ŹRÓDEŁ

W pracy tej wykorzystano wiele źródeł, w tym informacje i linki udostępnione przez Kupującego, ogólnodostępne encyklopedie wyjaśniające podstawowe pojęcia prawa międzynarodowego, a także konkretne pierwotne i wtórne źródła prawa.

Szczegółową listę linków do zasobów internetowych, tekstów traktatów i baz danych można znaleźć w Rozdziale 14 (sekcje 14.1, 14.2 i 14.3) tej książki.

Dla lepszego przeglądu, ponownie wymieniono tutaj najważniejsze kategorie i niektóre główne odniesienia:

I. Podstawowe informacje i kanały kupującego:

Szczegółowy wykaz oficjalnych stron internetowych, kanałów mediów społecznościowych i związanych z nimi projektów Kupującego znajduje się w pkt. 14.1.

Źródła te zapewniają najbardziej bezpośredni wgląd w jego punkt widzenia.

II. Podstawowe traktaty i kodyfikacje międzynarodowe (wybór):

- Karta Narodów Zjednoczonych: Podstawa Organizacji Narodów Zjednoczonych.
- Traktat Północnoatlantycki (Traktat NATO): Dokument założycielski NATO.
- Porozumienie NATO o statusie sił zbrojnych (NTS) i porozumienia uzupełniające (SA NTS): Podstawowe elementy prawa dotyczącego stacjonowania.
- Konstytucja i Konwencja Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego (ITU): Podstawa międzynarodowego prawa komunikacyjnego.
- Konwencja wiedeńska o prawie traktatów (VCLT) z 1969 r.: „Traktatowe prawo traktatów”.
- Konwencja wiedeńska o sukcesji państw w odniesieniu do traktatów z 1978 r.: Autorytatywne zasady dotyczące dziedziczenia w stosunkach traktatowych.

III. Ważne bazy danych i portale prawne:

- Zbiór traktatów ONZ: obszerny zbiór traktatów międzynarodowych.
- Archiwum prawa stacyjnego online (ABG-PLUS): Specjalistyczny zbiór dotyczący niemieckiego prawa stacyjnego.
- Strony internetowe sądów międzynarodowych (MTS, ICC itp.): dotyczące ustaw, regulaminów proceduralnych i orzecznictwa.

IV. Odniesienia encyklopedyczne:

Artykuły w Wikipedii dotyczące kluczowych pojęć prawa międzynarodowego (suwerenność, sukcesja państw, międzynarodowe prawo zwyczajowe itp.) stanowią wstępne wprowadzenie.

ROZDZIAŁ 15

ZAŁĄCZNIK

**Tłumaczenie na język angielski – Aktu sukcesji
światowej 1400/98**

Numer aktu notarialnego: 1400/rok 1998

UMOWA KUPNA

Negocjowana w Saarlouis w dniu 6 października 1998 r. Przed niżej podpisanym notariuszem;

Manfreda Mohra

z oficjalną siedzibą w Saarlouis, pojawili się:

1. jako sprzedawca:
Pan Siegfried Hiller,
urodzony 19.06.1951 r.,
Inspektor Rządowy

- zidentyfikowany na podstawie
urzędowego dowodu tożsamości -

**działający w imieniu Republiki Federalnej Niemiec (Federalnej Administracji Finansowej),
reprezentowanej przez:**

Federalny Urząd Majątkowy
Landau, Gabelsberger Straße 1,
76829 Landau,

na podstawie oryginału pełnomocnictwa z dnia 05.10.1998 r., wystawionego przez
przedstawiciela Szefa Federalnego Urzędu Majątku Landau.

**1. jako sprzedawca: Republika
Federalna Niemiec (Federalna
Administracja Finansów)
reprezentowana przez:**

Federalny Urząd Majątkowy
Landau Gabelsberger Str. 1,
76829 Landau / in der Pfalz

- zwany dalej Bundem (Federacją) -

2. Jako kupujący Kupujący 2 a)

a) Spółka Tasc- Bau Handels.- und Generalübernehmer für Wohn.- und Industriebauten AG z
siedzibą w Spickendorf, wpisana do rejestru handlowego Sądu Rejonowego w Halle-Saalkreis pod
numerem HRB 9896, reprezentowana przez indywidualnie upoważnionego dyrektora
zarządzającego pana Josefa Tabelliona, kupca, ur. 18.06.1950 r., adres prowadzenia działalności pod
adresem 66787 Wadgassen, Provinzialstrasse 168, osobiście znany.

- zwany dalej Kupującym 2 a -

Kupujący 2 b),

Pan Rxxx GXXX, urodzony xx.xx.1976, zamieszkały pod adresem 66xxx ZW-RLP, XXXstrasse. xxx, identyfikowany na podstawie dowodu osobistego

- zwany dalej Kupującym 2 b -

- zwany dalej „Kupującym” –.

Certyfikat reprezentacji:

Pełniący obowiązki notariusza niniejszym zaświadcza na podstawie dzisiejszej kontroli rejestru handlowego prowadzonego w sądzie rejonowym w Halle – Saalkreis – HR B 9896 – że

a) zarejestrowana jest tam spółka TASC – BAU Handels- und Generalübernehmer für Wohn- und Industriebauten AG oraz

b) Pan Josef Tabellion, o którym mowa powyżej, jest jej indywidualnie upoważnionym dyrektorem zarządzającym, zwolnionym z ograniczeń wynikających z § 181 BGB (niemiecki kodeks cywilny).

Pojawiający się, postępując zgodnie ze wskazaniami, oświadczył:

Wnioskujemy, co następuje

Umowa zakupu

§1 Szczegóły nieruchomości I

. The Federal Republic of Germany (Federalna Administracja Finansowa) jest właścicielem nieruchomości zarejestrowanej w księdze wieczystej Sądu Rejonowego w Zweibrücken, k. 5958, powiatu Zweibrücken.

Działka nr 120 Działka nr 2885/16
Budynek i tereny otwarte,

Delawarestraße Landstuhler
Straße 97, 107

Louisianastraße 1, 3, 5, 7, 9, 11, 15, 17, 19, 21, 23, 25,

Pennsylvaniastraße 1,2, 3, 4, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 24, 25, 27, 29, 31,

Texasstraße

Virginiastraße 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 17,

- wynoszący 103 699 mkw. -

II. Nieruchomość obciążona jest w dziale II księgi wieczystej ograniczoną służebnością osobową (prawo gazociągu); udzielona Saar Ferngas AG Saarbrücken zgodnie z aprobatą z dnia 05.04.1963.

Obciążenie to przejmuje Kupujący w celu dalszej tolerancji.

Nieruchomość jest wolna od obciążeń w dziale III księgi wieczystej. Inne obciążenia i ograniczenia nieujęte w księdze wieczystej itp. (np. ograniczenia staroprawne) nie są znane, chyba że w akcie określono inaczej. Federacja nie ponosi w tym zakresie żadnej odpowiedzialności. Jeżeli jednak takie obciążenia wystąpią, zostaną one przejęte przez Kupujących.

III. Nieruchomość zabudowana jest 26 budynkami mieszkalnymi, w których znajduje się łącznie 337 lokali mieszkalnych oraz ciepłownią.

§2 Stosunki umowne

I. Część nieruchomości oznaczona kolorem czerwonym na załączonym rzucie sytuacyjnym z istniejącą zabudową

Louisianastraße 5/7, 9/11, 13/15, 17, 19/21, 23, 25, Pennsylvaniastraße 8, 11-/13, 15, 17,

z łącznie 71 lokalami mieszkalnymi, jest wynajmowany Holenderskim Siłom Zbrojnym przez Republikę Federalną Niemiec na mocy prawa międzynarodowego za opłatą.

II. Niniejsza umowa nie ma wpływu na międzynarodowe stosunki najmu pomiędzy Republiką Federalną Niemiec a Królestwem Niderlandów w zakresie wynajmowanych części nieruchomości.

III. Strony umowy zakładają, że Holenderskie Siły Zbrojne prawdopodobnie opuszczą osiedle, a wynajęte części nieruchomości zostaną zwrócone Federacji.

Dokładny termin zwrotu nie jest znany ani Federacji, ani Kupującym.

Międzynarodowe stosunki najmu będą nadal regulowane przez Federację. W przypadku nie zwrócenia przez Holenderskie Siły Zbrojne osiedla Federacji w ciągu najbliższych dwóch lat, odsyła się do przepisu § 5 ust. III.

IV. Do nieruchomości umownej należy także ciepłownia w budynku nr 4233, w której zatrudnionych jest dwóch pracowników Federacji na stanowisku palaczy.

Federation poinformowała Kupujących o przepisach ustawowych § 613 a BGB.

V. Ponadto istnieją następujące stosunki umowne:

1. Umowa zezwolenia na prowadzenie szerokopasmowego systemu okablowania z TKS Telepost Kabel-Service Kaiserslautern GmbH z dnia 22.02.1995/28.03.1995. Kupujący 2b) zawiera niniejszą umowę w znanym mu miejscu w imieniu Federacji.

2. Umowa na dostawę węgla kamiennego ze spółką Rheinbraun Handel Süd GmbH. Kupujący 2b) zawiera niniejszą umowę w znanym mu miejscu w imieniu Federacji.

3. Umowa o wspólnym korzystaniu z dróg i rurociągów ze Studentenwerk Kaiserslautern z umowy kupna z Federacją z dnia 15.08.1996r.

Kupujący zaciągają zobowiązania wobec Studentenwerk w imieniu Federacji.

§3 Przedmiot zakupu

I. Federacja sprzedaje Kupującym 2a) i 2b) w proporcji określonej w § 4 ust. 1a, ww. nieruchomości wraz ze wszystkimi prawami i obowiązkami oraz elementami składowymi z wyjątkiem znajdującej się w przedmiocie zakupu magistrali pierścieniowej 20 KV, oznaczonych na planie sytuacyjnym kolorem czerwonym (załącznik nr 2).

II. Wyłączony z tego jest również podobszar o powierzchni około 30 m², oznaczony na planie sytuacyjnym kolorem zielonym (załącznik nr 3), który zostanie przekazany właścicielowi sąsiedniej nieruchomości w ramach procedury dostosowania granic.

§ 4 Podział przedmiotu zakupu/pomiaru

Kupujący nabywają w następujący sposób:

I. W relacji wewnętrznej pomiędzy Kupującymi przewiduje się następujący podział przedmiotu zakupu:

a) Kupujący 2a) nabywa tereny zaznaczone na planie sytuacyjnym kolorem niebieskim (załącznik nr 3) oraz wszelkie obiekty zabudowy z wyjątkiem rur ciepłowniczych,

b) Kupujący 2b) nabywa tereny zaznaczone na planie sytuacyjnym kolorem czerwonym (załącznik nr 3) wraz z rurami ciepłowniczymi, lecz bez pozostałych zabudowań.

II. Kupujący 2a) złoży wniosek o zbadanie podobszarów w porozumieniu z Kupującym 2b) w ciągu czterech tygodni od notarialnego poświadczenia niniejszej umowy. Ponadto Kupujący 2a) zorganizuje podział podobszarów nabytych przez Kupującego 2b), jak pokazano w załączonym planie sytuacyjnym (Załącznik 4), w ciągu czterech tygodni od notarialnego poświadczenia niniejszej umowy.

Wszelkie koszty badań ponosi Kupujący 2a).

O ile posiadanie nie zostało jeszcze przekazane Kupującym, Federacja przyznaje Kupującemu 2a) niezbędne prawa dostępu w celu przeprowadzenia ankiety.

§ 5 Wykonanie umowy

I. W odniesieniu do wciąż istniejących stosunków dzierżawy na mocy prawa międzynarodowego z Holenderskimi Siłami Zbrojnymi, niniejsza umowa zakupu dotycząca obszarów oznaczonych na czerwono w planie sytuacyjnym (Załącznik 1) zostanie zrealizowana dopiero po zwróceniu przez Holenderskie Siły Zbrojne tych obszarów Federacji.

Dotyczy to w szczególności przeniesienia własności, użytkowania i obciążeń, terminu płatności ceny nabycia przypadającej na te tereny oraz środków transportu na tych terenach.

II. Umawiające się strony zakładają, że Holenderskie Siły Zbrojne zwrócą Federacji wynajęte im części majątku w ciągu najbliższych dwóch lat.

III. W przypadku, gdy Holenderskie Siły Zbrojne nie zwrócą osiedla lub jego części w ciągu najbliższych dwóch lat, Federacja podejmie starania, aby uzyskać zgodę Holenderskich Sił Zbrojnych na przeniesienie własności części, które nie zostały jeszcze zwrócone Kupującemu 2b).

§ 6 Cena zakupu

I. Cena zakupu przedmiotu umowy, o której mowa w § 3 ust. Wynoszę 5.182.560 DM (słownie: marka niemiecka pięć milionów sto osiemdziesiąt dwa tysiące pięćset sześćdziesiąt).

II. Z tego kwota 3.262.560 DM przypada na część nieruchomości oznaczoną na planie sytuacyjnym kolorem niebieskim (załącznik nr 5). Kwota ta, za którą Kupujący 2a) odpowiada w stosunkach wewnętrznych, jest należna w następujący sposób:

a) Zaliczka w wysokości 1/3 kwoty 3.252.560 DM-- w kwocie 1.087.520 DM--, płatna w dniu dzisiejszym notarialnie. Ta część ceny zakupu została już zapłacona, co Federacja niniejszym potwierdza.

b) Zapłata części kwoty w wysokości 2.175.040 DM - w pięciu ratach po 435.008 DM każda, plus 2% odsetek powyżej odpowiedniej stopy dyskontowej Deutsche Bundesbank rocznie od odpowiedniej pozostałej kwoty z dnia dzisiejszego notarialnego potwierdzenia niniejszej umowy, przy czym stopa dyskontowa obowiązująca w pierwszym dniu miesiąca jest decydująca dla stopy procentowej tego miesiąca.

Przy spłacie ratalnej obowiązuje poniższy termin płatności i plan spłat, jednakże dopuszczalne są wcześniejsze płatności.

- Pierwsza rata 435.008.--, płatna na koniec 12 miesięcy po zawarciu umowy kupna, a więc 06.10.1999 plus odsetki w wysokości 2% powyżej odpowiedniej stopy dyskontowej Deutsche Bundesbank od kwoty 2.175.040.--,

- II rata 435.008.--, płatna na koniec 24 miesięcy od zawarcia umowy kupna, a więc 06.10.2000 plus odsetki w wysokości 2% powyżej odpowiedniej stopy dyskontowej Deutsche Bundesbank od kwoty 1.740.032.--,

- III rata 435.008.--, płatna na koniec 36 miesięcy od zawarcia umowy kupna, a więc 06.10.2001 plus odsetki w wysokości 2% powyżej odpowiedniej stopy dyskontowej Deutsche Bundesbank od kwoty 1.305.024.--,

- IV rata 435.008.--, płatna na koniec 48 miesięcy po zawarciu umowy kupna, czyli w dniu 06.10.2002 plus 2% odsetek powyżej odpowiedniej stopy dyskontowej Deutsche Bundesbank od kwoty 870.016.--,

- Piąta rata 435.008.--, płatna na koniec 60 miesięcy po zawarciu umowy kupna, czyli 06.10.2003, plus 2% odsetek powyżej odpowiedniej stopy dyskontowej Deutsche Bundesbank od kwoty 435.008.--.

Odsetki zostaną naliczone przez Federację po upływie odpowiedniego terminu płatności rat, wymaganego oddzielnie od Kupujących i należy je wpłacić w ciągu czterech tygodni od wezwania na konto Bundeskasse Düsseldorf, Landeszentralbank Düsseldorf, BLZ 300 000 00, nr konta 30 001 040, z podaniem celu „Odsetki osiedle Kreuzberg, Zweibrücken, rozdział 0807, tytuł 13101”.

III. Na część nieruchomości oznaczoną na planie sytuacyjnym kolorem czerwonym (załącznik nr 5) przypada kwota 1.920.000 DM.

Kwota, za którą Kupujący 2b) odpowiada w stosunkach wewnętrznych, jest wymagalna w terminie

trzech tygodni na pisemny wniosek Federacji.

Wniosek Federacji zostanie złożony niezwłocznie po zwróceniu przez Holenderskie Siły Zbrojne części mienia lub po uzyskaniu zgody Holenderskich Sił Zbrojnych na przeniesienie własności wynajętych im części mienia.

W przypadku zwrotu poszczególnych budynków lub części majątku, odpowiednia częściowa kwota w wysokości 1 920 000 DM jest płatna w ciągu trzech tygodni od pisemnego wezwania Federacji. Wysokość dopłaty częściowej uzależniona jest od stosunku powierzchni mieszkalnej budynków objętych częściowym zwrotem do całkowitej powierzchni mieszkalnej budynków zaznaczonych na planie sytuacyjnym kolorem czerwonym (załącznik nr 1).

IV. Częściową kwotę zgodnie z pkt II.a) należy wpłacić jednorazowo na rzecz Bundeskasse Koblenz, Landeszentralbank Koblenz, BLZ 570 000 00, nr konta 570 010 01, z podaniem celu „Zapłata ceny zakupu osiedle Kreuzberg, Zweibrücken, rozdział 0807 tytuł 131 01”.

Częściowe kwoty zgodnie z ust. II.b) i ust. III należy wpłacić na rzecz Bundeskasse Düsseldorf, Landeszentralbank Düsseldorf, BLZ 300 000 00, nr konta 30 001 040, z podaniem celu „Rata ratalna osiedle Kreuzberg, Zweibrücken, rozdział 0807 tytuł 131 01”.

V. Dla terminowości płatności nie liczy się dzień wysyłki, ale dzień zaksięgowania na wyżej wymienionych rachunkach Federalnych Skarbów Państwa. W przypadku opóźnienia w płatnościach naliczane są odsetki za zwłokę w wysokości 3% powyżej odpowiedniej stopy dyskontowej Deutsche Bundesbank, przy czym dla każdego dnia odsetkowego tego miesiąca decyduje stopa dyskontowa obowiązująca pierwszego dnia miesiąca.

Ponadto, w przypadku niewykonania zobowiązania, Kupujący zwróci Federacji wszelkie inne możliwe do udowodnienia szkody spowodowane przez niewykonanie zobowiązania oraz koszty upomnienia.

Do innych możliwych do udowodnienia szkód spowodowanych niewykonaniem zobowiązania zalicza się także w szczególności różnicę pomiędzy ww. oprocentowaniem a wyższym oprocentowaniem pożyczek zaciągniętych przez Federację na pokrycie jej wydatków.

Kupujący poddają się natychmiastowej egzekucji z niniejszego aktu w całym swoim majątku w zakresie zaciągniętych w tym akcie zobowiązań płatniczych na rzecz uprawnionego.

Uprawnionemu zostanie wydany wykonalny odpis tego aktu w każdym czasie, bez dowodu na fakty, od których zależy termin wymagalności roszczenia.

Notariusz wskazał na § 454 BGB. Odstąpiono od tego postanowienia, w związku z czym sprzedawca zachowuje ustawowe prawo do odstąpienia od umowy.

§ 7 Opłata gruntowa za zabezpieczenie / Gwarancja bankowa

I. W celu zabezpieczenia wszelkich roszczeń Federacji wynikających z niniejszej umowy, także warunkowych, a które nie zostały zaspokojone, Federacja zarządza księgową opłatą gruntową na całą nieruchomość wymienioną w paragrafie I w wysokości 10.000.000 DM (słownie: dziesięć milionów marek niemieckich), która od dnia dzisiejszego będzie oprocentowana w wysokości 18% (osiemnaście procent) rocznie.

Federacja za zgodą Kupujących wyraża zgodę na rejestrację takiego księgowego obciążenia gruntowego na nieruchomości, o której mowa w § 1 ust. I, na rzecz Republiki Federalnej Niemiec (Federalna Administracja Finansowa), reprezentowanej przez Federalny Urząd Majątkowy Landau - zwanej dalej „Wierzycielem” -.

Opłatę gruntową należy rejestrować w następujący sposób:

1. Od dnia dzisiejszego opłata gruntowa będzie oprocentowana w wysokości 18% rocznie. Odsetki płatne są retrospektywnie, pierwszego dnia następnego roku kalendarzowego.

2. Opłata gruntowa jest należna.

W zakresie kwoty opłaty gruntowej wraz z odsetkami Federacja poddaje się natychmiastowej egzekucji z nieruchomości obciążonej w taki sposób, aby możliwa była egzekucja z tego aktu przeciwko właściwemu właścicielowi nieruchomości.

Federacja nieodwołalnie wyraża zgodę i składa wnioski o zarejestrowanie tej klauzuli przedłożenia w księdze wieczystej.

Wsz ^o koszty powstałe w związku z utworzeniem opłaty gruntowej ponosi Kupujący 2a) .

Federacja zamierza po otrzymaniu zaświadczenia o zmianie katastralnej w odniesieniu do obszarów objętych badaniem, oznaczonych na planie sytuacyjnym kolorem niebieskim (załącznik nr 3), znieść opłatę gruntową na pozostałych podobszarach działki nr 107. 2885/16 i aby opłata gruntowa istniała wyłącznie na obszarach oznaczonych na planie sytuacyjnym kolorem niebieskim (załącznik nr 3).

Opłata za grunt przejął Kupujący 2a) za rzeczywistą odpowiedzialność.

Federacja sceduje opłatę gruntową na wniosek Kupującego 2a) na wiodący niemiecki bank komercyjny gwarantujący zobowiązania płatnicze Kupujących zgodnie z paragrafem II poniżej, gdy tylko gwarancje opisane w paragrafie II poniżej będą dla niej w pełni dostępne.

II. Kupujący 2a) zobowiązuje się wobec Federacji akceptującej w ciągu czternastu dni od otrzymania zaświadczenia o zmianie katastralnej dotyczącego obszarów oznaczonych na planie sytuacyjnym kolorem niebieskim (załącznik 3) do przekazania Federacji następujących bezwarunkowych, bezpośrednio wykonalnych gwarancji bankowych z wiodącego niemieckiego banku komercyjnego w celu zabezpieczenia pozostałej ceny zakupu w wysokości 4.095.040 DM, a także zabezpieczenia warunkowego zobowiązania do zapłaty zgodnie z § 11 ust. III tej umowy na kwotę 5.817.440 DM.--:

a) Gwarancja bankowa na kwotę 2.175.040 DM – plus odsetki należne zgodnie z § 6 ust. II.b) i ust. V oraz koszty zgodnie z § 767 ust. 2 BGB w celu zabezpieczenia zobowiązania płatniczego zgodnie z § 6 ust.

II.b). Gwarancja bankowa na kwotę 1.920.000 DM plus odsetki i koszty zgodnie z § 767 HGB za zobowiązanie płatnicze zgodnie z § 6 ust. III.,

c) Gwarancja bankowa na kwotę 5.817.440 DM plus odsetki i koszty zgodnie z § 767 BGB w celu zabezpieczenia warunkowego zobowiązania do zapłaty zgodnie z § 11 ust. III. Ten

Gwarancja bankowa może być również wykorzystana w przypadku roszczeń Federacji wynikających z innych naruszeń umowy.

Federacja wyraża już zgodę na odpowiednie zmniejszenie gwarancji do odpowiednio jeszcze nierozliczonych części roszczeń gwarantowanych. Gwarancje, o których mowa powyżej w lit. b) i c), mogą być ograniczone w czasie; jednakże muszą one być ważne przez co najmniej okres pięciu lat od daty notarialnego poświadczenia niniejszej umowy kupna.

§ 8 Przeniesienie posiadania

I. Własność gruntów oznaczonych kolorem niebieskim na planie zagospodarowania przestrzennego (załącznik) oraz wszystkich sprzedanych głównych obiektów zagospodarowania przestrzennego całego przedmiotu zakupu (drogi wraz z oświetleniem ulicznym wraz z siecią rurociągów, zbiorniki retencyjne wód opadowych wraz z rurociągami kanalizacyjnymi, rurociągami ciepłowniczymi, wodociągowymi i niskonapięciowymi – w każdym przypadku aż do przyłączy domowych) przechodzi na Kupujących z dniem dzisiejszego notarialnego zawarcia niniejszej umowy.

II. Posiadanie terenu zaznaczonego na planie sytuacyjnym kolorem czerwonym (Załącznik nr 5) przechodzi na Kupujących dopiero po zwróceniu tego terenu przez Holenderskie Siły Zbrojne Federacji I lub po zgodzie Holenderskich Sił Zbrojnych na przeniesienie własności i po zapłaceniu udziału w cenie nabycia przypadającego na podobszar. Jeżeli Holenderskie Siły Zbrojne dokonają częściowych zwrotów, posiadanie podobszarów przechodzi dopiero po zapłaceniu udziałów w cenie zakupu przypisanych do odpowiednich podobszarów. Przeniesienie zostanie udokumentowane w formie pisemnej.

III. Z chwilą przekazania wszelkie użytkowanie oraz opłaty prywatne i publiczne przechodzą na Kupujących. Od tego momentu Kupujący ponoszą pozostałe opłaty i podatki publicznoprawne, ryzyko przypadkowej utraty lub zniszczenia przedmiotu zakupu, obowiązek zachowania bezpieczeństwa oraz obowiązek sprzątania i posypywania ulic. Kupujący są świadomi, że Federacja jako samoubezpieczyciel nie wykupiła ubezpieczenia przedmiotu zakupu opisanego w § 3.

§ 9 Dopłata z tytułu planistycznych możliwości wykorzystania o wyższej wartości

I. Przedmiot zakupu jest obecnie w dalszym ciągu wyznaczony jako obszar specjalny i nie jest objęty urbanistycznym planem zagospodarowania przestrzennego.

II. Cena zakupu opiera się na użytkowaniu jako ogólna powierzchnia mieszkalna zgodnie z § 4 BauNVO (niemieckie rozporządzenie w sprawie zagospodarowania przestrzennego) ze wskaźnikiem wykorzystania działki wynoszącym 0,4 i współczynnikiem powierzchni użytkowej wynoszącym 1,2 zgodnie z § 17 BauNVO.

III. Kupujący zobowiązują się do dokonania dodatkowej płatności do ceny zakupu uzgodnionej w niniejszej umowie kupna, jeżeli gmina, jako organ odpowiedzialny za planowanie, w ciągu dziesięciu lat od zawarcia umowy udostępni możliwość użytkowania o wyższej wartości pod względem rodzaju i wymiaru niż określono w paragrafie II, a Kupujący zrealizują to użytkowanie o wyższej wartości odbiegające od sposobu użytkowania wynikającego z ust. II przed upływem okresu dziesięcioletniego, np. poprzez wykorzystanie strukturalne podnoszące wartość (zagęszczenie) lub w drodze sprzedaży.

Do zapłaty należy różnica pomiędzy ceną zakupu zgodnie z § 6 niniejszej umowy a wartością nieruchomości w momencie wezwania Federacji do zapłaty.

Różnica wartości zostanie ustalona polubownie przez niezależną komisję ekspertów ds. wartości nieruchomości dla obszaru miasta Zweibrücken i eksperta z Oberfinanzdirektion Koblenz i ustalona przez Federację.

str kwota płatności jest płatna cztery tygodnie po wezwaniu Federacji do zapłaty .

W przypadku zwłoki w zapłacie stosuje się postanowienia § 6 ust. V niniejszej umowy ma zastosowanie.

§ 10 Gwarancja, odpowiedzialność

I. Zakup określony w § 3 ust. I zostaje sprzedany w stanie, w jakim znajdował się w chwili poświadczenia notarialnego. Stan ten jest znany Kupującym. Wszelka rękojmia za widoczne i niewidoczne wady rzeczowe oraz wady prawne, a także wady ukryte, jak również zastosowanie §§ 459 i nast. BGB są wyłączone w odniesieniu do przedmiotu zakupu.

II. Federacja nie ponosi odpowiedzialności za określoną wielkość, linię graniczną, jakość, przydatność i stan przedmiotu zakupu oraz jego przydatność dla celów Kupujących lub ich następców prawnych.

III. Biuro inżynieryjne ASAL w Kaiserslautern zbadało przedmiot zakupu na zlecenie Ministerstwa Środowiska kraju związkowego Nadrenia-Palatynat pod kątem istniejących obszarów zanieczyszczonych. Stwierdzono, że zagrożenia nie są rozpoznawalne i dlatego badania są zbędne.

Odpowiednie protokoły Grupy Roboczej ds. Konwersji Zanieczyszczonych Miejsc (KoAG) są znane Kupującym.

IV. W tym zakresie Federacja nie udziela także żadnej gwarancji za określoną jakość nieruchomości, dopuszczalność zamierzonego przez Kupujących użytkowania, możliwość użytkowania i zagospodarowania oraz stan gruntu budowlanego. Wymagane pozwolenia Kupujący muszą uzyskać bezpośrednio na własny koszt.

V. Federacja gwarantuje, że nieruchomość w działach II i III księgi wieczystej jest wolna od niezaciągniętych obciążeń i ograniczeń oraz zaległych opłat i danin publicznych, chyba że w akcie określono inaczej.

VI. Federacja oświadcza, że nie zarządziła żadnych obciążeń budowlanych i nie posiada wiedzy o istnieniu takich obciążeń.

§ 11 Renowacja parkietu

I. Kupujący są świadomi, że parkiety w mieszkaniach są zanieczyszczone wielopierścieniowymi węglowodorami aromatycznymi (WWA). Federacja zleciła losowe przetestowanie mieszkań laboratorium środowiskowemu ARGUK w Oberursel. Wynik badania z dnia 21.04.1998 udostępniany jest Kupującym. Kupujący mają także świadomość, że część szafek wnękowych w mieszkaniach również może zostać zanieczyszczona.

II. Udział Federacji w kosztach renowacji parkietu wynosi 5.817.440 DM i został już w całości uwzględniony przy kalkulacji ceny zakupu wynoszącej 5.182.560 DM.

Udział Federacji w kosztach polega na zamierzonej przez Kupujących całkowitej wymianie wszystkich parkietów we wszystkich sprzedawanych mieszkaniach.

Wszelki dalszy udział w kosztach renowacji parkietu, jak również wszelka odpowiedzialność Federacji za jakiegokolwiek inne istniejące zanieczyszczenia oraz wszelki udział Federacji w kosztach w ich ewentualnej rekultywacji są wyraźnie wykluczone.

Kupujący zobowiązują się wobec Federacji do renowacji parkietów w mieszkaniach,

Który

a) znajdują się na obszarze oznaczonym na planie sytuacyjnym kolorem niebieskim (załącznik nr 5), w okresie 2 lat od dnia dzisiejszego notarialnego poświadczenia, b) znajdują się na obszarze oznaczonym na planie sytuacyjnym kolorem czerwonym (załącznik nr 5), w okresie 2 lat od dnia przekazania posiadania zgodnie z § 8 ust. II, poprzez całkowitą wymianę parkietów. W stosunkach wewnętrznych pomiędzy Kupującymi, Kupujący 2a) przejmuje powyższe obowiązki.

III. Renowacja musi zostać udowodniona Federacji. Dowodem jest pisemne potwierdzenie od specjalistycznej firmy, której zlecono wykonanie prac renowacyjnych. Federacja zastrzega sobie prawo kontroli realizacji działań renowacyjnych. Jeżeli nie można przedstawić dowodu w odniesieniu do całej nieruchomości lub jej części, Federacja musi zwrócić kwotę w wysokości 242,---DM za m2 nieodnowionej powierzchni parkietu.

Dla części nieruchomości zaznaczonych na planie sytuacyjnym kolorem czerwonym (załącznik nr 5)

obowiązek uiszczenia dodatkowej opłaty istnieje również w przypadku i w zakresie, w jakim Federacja lub Holenderskie Siły Zbrojne przeprowadziły renowację parkietu przed przekazaniem własności.

Dopłata musi zostać dokonana w ciągu sześciu tygodni od złożenia wniosku przez Federację.

W przypadku opóźnienia w płatnościach stosuje się postanowienia § 6 ust. V niniejszej umowy.

§ 12 Rozwój zewnętrzny

I. UTYLIZACJA ŚCIEKÓW / UTYLIZACJA WÓD POWIERZCHNIOWYCH

A) Nieruchomość jest podłączona do publicznego systemu kanalizacyjnego i publicznego odprowadzania wód powierzchniowych. Ścieki odprowadzane są rurami kanalizacyjnymi osiedla, oznaczonymi kolorem czerwonym na załączonym planie sytuacyjnym (załącznik nr 6), do kolektora zbiorczego ścieków baraków oznaczonych kolorem niebieskim i dalej do kolektora głównego publicznego.

Wody powierzchniowe gromadzone są początkowo w zbiornikach retencyjnych wód opadowych oznaczonych na planie sytuacyjnym kolorem żółtym (załącznik nr 6), a następnie odprowadzane również rurami zbiorczymi oznaczonymi kolorem czerwonym, podobnie jak ścieki.

Zbiorniki retencyjne wody deszczowej mają ograniczoną pojemność. W przypadku intensywnych opadów wody powierzchniowe, których nie można zebrać w zbiornikach retencyjnych wody deszczowej, odprowadzane są poprzez przelew do rur zbiorczych wód powierzchniowych oznaczonych kolorem zielonym i wprowadzane bezpośrednio do potoku Bautzenbach.

Rury kanalizacyjne przebiegają przez następujące nieruchomości osób trzecich i są częściowo zabezpieczone umowami pozwoleniami oraz ograniczonymi służebnościami osobowymi na rzecz Federacji – w następujący sposób:

- Księga wieczysta Zweibrücken arkusz 7002, aktualny nr. 207, działka nr. 3135/1, Właściciel: Miasto Zweibrücken, Lokalizacja/rodzaj użytkowania: Obszar komunikacyjny

Rodzaj zabezpieczenia: brak zabezpieczenia rzeczywistego, brak umowy o zezwolenie,

- Księga wieczysta Zweibrücken arkusz 7005, sygn. 142 i 197, działki nr 142 i 197. 2852/16 i

3134/4, właściciel: miasto Zweibrücken,

Lokalizacja/rodzaj użytkowania: Las, ruch uliczny, tereny rolnicze,

to bezpieczeństwo: Prawo do korzystania z kanalizacji; Ćwiczenie można przekazać osobie trzeciej. Umowy zezwolenia z dnia 29.11.1963 i 4.5.1985,

- Księga wieczysta Zweibrücken k. 6780, aktualny nr. 1, działka nr. 2652/15, Właściciel: Małżonkowie dr Heidi Lambert-Lang i Dietrich Lang; Zweibrücken, Lokalizacja/rodzaj użytkowania: Użytki zielone,

Rodzaj zabezpieczenia: brak zabezpieczenia rzeczywistego, brak umowy o zezwolenie,

- Księga wieczysta Zweibrücken k. 4291, aktualny nr. 1, działka nr. 2652/10, Właściciel: Pan Dietrich Lang, Zweibrücken, Lokalizacja/rodzaj użytkowania: Działka budowlana i użytki zielone,

Rodzaj zabezpieczenia: brak rzeczywistego zabezpieczenia, brak umowy o zezwolenie.

Obowiązujące umowy zezwoleń są Kupującym znane.

B.) Federacja przekazuje Kupującym jako spółka cywilna rury kanalizacyjne oznaczone kolorem czerwonym i zielonym w Załączniku nr 6 oraz zbiorniki retencyjne oznaczone kolorem żółtym. W tym celu ceduje wszelkie swoje prawa wynikające z ww. umów zezwolenia - na Kupujących w określonym stosunku udziału. Federacja nie ponosi odpowiedzialności za istnienie tych uprawnień.

Celem Kupujących jest przekazanie rur kanalizacyjnych i zbiorników retencyjnych wody deszczowej Miastu Zweibrücken (firmom zajmującym się utylizacją) w ramach umowy deweloperskiej.

Dla trasy rurociągu na działkach nr. 2652/10 i 2652/15, nie ma umowy o pozwolenie z właścicielami ani żadnego faktycznie zabezpieczonego prawa do rurociągu. Federacja przywróci tę zasadę bezpośrednio na korzyść miasta Zweibrücken.

Wszelkie inne koszty związane z zabezpieczeniem zewnętrznej zabudowy po stronie ścieków, w szczególności koszty związane z przeniesieniem rur zbiorczych do Miasta Zweibrücken, a także rzeczywistym zabezpieczeniem tych rurociągów w odniesieniu do innych nieruchomości, ponoszą Kupujący, w ich wewnętrznych stosunkach z Kupującym 2a).

C.) Kupujący przyznają Federacji, tak długo jak Holenderskie Siły Zbrojne będą nadal zamieszkiwać osadę, swobodne prawo współużytkowania rurociągów kanalizacyjnych oznaczonych na planie sytuacyjnym kolorem czerwonym i zielonym (Załącznik 6) oraz zbiorników retencyjnych wody deszczowej oznaczonych na żółto.

Zobowiązują się do utrzymywania rurociągów i zbiorników retencyjnych wód opadowych w stanie funkcjonalnym zapewniającym prawidłowe odprowadzanie ścieków.

D.) Zawarto umowę o pozwolenie na współużytkowanie rury zbiorczej wychodzącej z osiedla przy południowo-zachodniej granicy nieruchomości, na rzecz właściciela działki nr 22. 2651, pan dr Josef Ries, dr Albert Becker-Straße 14, 66482 Zweibrücken., z dnia 16.12.1974 z dodatkowymi umowami z dnia 28.09.1981, 1.10.1981 oraz 16.8.1985/, 19.8.1985 i 9.2.1996/13.2.1996.

Kupujący E przystąpić do znanego im stosunku umownego w miejsce Federacji .

II. ZAOPATRZENIE W SŁODKĄ WODĘ

Osiedle jest podłączone do publicznej sieci wodociągowej. Miejsce przełożenia głównego rurociągu publicznego zlokalizowane jest przy przepompowni wody w budynku nr 1. 4241.

Rurociąg słodkiej wody zasilający osiedle przebiega przez sąsiednią posesję Studentenwerk Kaiserslautern.

W zakresie współużytkowania przez Kupujących tego odcinka rurociągu odsyła się do § 13 ust. VIII niniejszej umowy.

III. ZASILANIE

Cały obszar Kreuzberg tworzy całość i jest zagospodarowany przez stację główną pierścieniową 20 KV i stacje transformatorowe nr 1. 4210 i 4238. Stacje transformatorowe zostały już sprzedane przez Federację miastu Zweibrücken.

Celem jest przeniesienie magistrali pierścieniowej 20 KV do miasta Zweibrücken oraz rzeczywiste zabezpieczenie tego rurociągu na rzecz miasta Zweibrücken.

W tym kontekście sieć pierścieniowa 20 KV nie jest sprzedawana wraz z nieruchomością. Kupujący zobowiązują się do współpracy w „niezbędnym zakresie” przy przekazywaniu magistrali pierścieniowej 20 KV do Miasta Zweibrücken. W szczególności zobowiązują się do zapewnienia rzeczywistego zabezpieczenia trasy rurociągu na zlecenie Federacji w odpowiedni i zwyczajowy sposób na rzecz Miasta Zweibrücken (przedsiębiorstwa komunalne).

Do czasu zapewnienia rzeczywistego bezpieczeństwa Kupujący przyznają Federacji i Miastu Zweibrücken (przedsiębiorstwa użyteczności publicznej) niezbędne prawa dostępu w celu eksploatacji i konserwacji stacji transformatorowych i sieci pierścieniowej 20 KV. Ponadto Kupujący zobowiązują się do wyposażenia budynków na terenie osiedla w urządzenia pomiarowe w niezbędnym zakresie, w porozumieniu z zakładami komunalnymi Zweibrücken.

§ 13 Rozwój wewnętrzny

I. Kupujący są świadomości, że całe osiedle jest obecnie zagospodarowane wewnętrznie prywatnie.

Oznacza to, że rurociągi kanalizacyjne, wodociągowe i niskonapięciowe, a także urządzenia służące do zaopatrzenia w ciepło i ciepłą wodę oraz drogi wraz z oświetleniem ulicznym są własnością Federacji i nie są własnością publiczną. Kupujący otrzymali plany dotyczące przebiegu rurociągów. Federacja nie ponosi żadnej odpowiedzialności za zgodność planów z rzeczywistym przebiegiem rurociągów.

II. Nawierzchnie dróg Stan nawierzchni dróg wraz z oświetleniem ulicznym jest znany Kupującym.

Federacja zezwoliła Studentenwerk Kaiserslautern na wspólne korzystanie z następujących dróg w celu dotarcia do akademika:

- Texasstraße od Amerikastraße do skrzyżowania z Virginiastraße, - Virginiastraße do południowej granicy nabywanej nieruchomości. Kupujący zobowiązują się tolerować takie współużytkowanie.

III. Odprowadzanie ścieków Według wyników oględzin kamerowych przeprowadzonych w 1997 roku, rurociągi kanalizacyjne wewnątrz nieruchomości są w dobrym stanie technicznym. Stan ten jest znany Kupującym.

Studentenwerk Kaiserslautern otrzymał od Federacji zezwolenie na współużytkowanie rurociągu kanalizacyjnego do czasu odłączenia go od federalnego rurociągu kanalizacyjnego, ale tylko pod warunkiem uzyskania zgody na przepływ ścieków wydanej przez właściwy organ nadzoru budowlanego lub organ ds. gospodarki wodno-kanalizacyjnej.

Kupujący zobowiązują się tolerować to współużytkowanie do czasu wyłączenia lub przekazania rurociągów ściekowych przedsiębiorstwom utylizacyjnym.

IV. Odwodnienie powierzchniowe Kupujący mają świadomość, że system odwodnienia powierzchniowego nie spełnia już standardów obowiązujących przepisów prawa wodnego.

V. Zaopatrzenie w słodką wodę Kupujący mają świadomość, że rurociągi słodkiej wody zasilające budynki mieszkalne częściowo przebiegają na terenach zielonych, są w złym stanie i wymagają renowacji.

VI. Zasilanie Kupujący mają świadomość, że rurociągi niskiego napięcia zasilające budynki mieszkalne częściowo przebiegają na terenach zielonych oraz przez piwnice niektórych budynków mieszkalnych.

VII. Zaopatrzenie w ciepło i ciepłą wodę Zaopatrzenie osiedla w ciepło i ciepłą wodę obecnie zapewnia ciepłownia węglowa w budynku nr 1. 4233.

Kupujący są świadomi, że ciepłownia, zgodnie z ostatnim pomiarem ochrony przed emisją przeprowadzonym przez TÜV Pfalz e.V., nie spełnia wartości emisji TA Luft (Instrukcji Technicznej Kontroli Jakości Powietrza).

W szczególności Kupujący są świadomi stosownego zawiadomienia Gewerbeaufsichtsamt Neustadt a.d. Weinstraße z dnia 27.10.1997 – sygn. 5/32, 2/97/244/Mg/Jg –.

Kupujący zobowiązują się do kontynuowania eksploatacji ciepłowni, do przestrzegania znanych warunków zawiadomienia z dnia 27.10.97 poprzez przejście na pracę gazową/olejową oraz do zapewnienia prawidłowego zaopatrzenia mieszkań wynajmowanych Holenderskim Siłom Zbrojnym do czasu ich powrotu przez Holenderskie Siły Zbrojne, na rozsądnych, zwyczajowo przyjętych warunkach lokalnych.

W stosunkach wewnętrznych pomiędzy Kupującymi, Kupujący 2b) przejmuje ten obowiązek. W zamian Kupujący 2a) zobowiązuje się do utrzymania rentowności ekonomicznej ciepłowni w budynku nr 2. 4233, o zapewnienie zaopatrzenia w ciepło wszystkich nabytych budynków mieszkalnych za pośrednictwem ciepłowni (bud. 4233) oraz w przypadku odsprzedaży o przeniesienie tego obowiązku wyłącznego zakupu ciepła z ciepłowni (bud. 4233) na nabywcę i odpowiednie zobowiązanie kolejnych następców prawnych.

VIII. Na sąsiedniej działce nr ew. 2885/12, budynek i otwarta przestrzeń, Virginiastraße 14, 16 i 18, zarejestrowana zostaje ograniczona służebność osobista na rzecz Republiki Federalnej Niemiec (Federalna Administracja Finansowa) w celu zabezpieczenia praw do rurociągów (prąd, woda, ogrzewanie, oświetlenie uliczne).

Federacja na wniosek Kupujących będzie żądać przywrócenia tych praw

od Studentenwerk na rzecz Kupujących.

Ponadto ceduje na Kupujących wszelkie prawa wynikające z umowy kupna zawartej ze Studentenwerk w zakresie obiektów deweloperskich. Odpowiednie postanowienia umowne są Kupującym znane.

IX. Kable telekomunikacyjne

Kupujący są świadomi, że kabel telekomunikacyjny zasilający dom studencki prowadzony jest na zachodniej granicy nieruchomości, za budynkiem mieszkalnym Virginiastraße 8-12. Kupujący tolerują dalsze istnienie kabla telekomunikacyjnego, którego przebieg zaznaczono na planie sytuacyjnym kolorem czerwonym (Załącznik nr 7).

§ 14 Obowiązki Kupujących I

I. Kupujący zobowiązują się do zapewnienia prawidłowego zagospodarowania części majątku wynajętego Holenderskim Siłom Zbrojnym. W relacji wewnętrznej pomiędzy Kupującymi Kupujący 2a) przejmuje związane z tym koszty. Najlepszym rozwiązaniem jest przeniesienie obiektów inwestycyjnych, dróg i głównych sieci rurociągów do miasta Zweibrücken w ramach umowy deweloperskiej. Czyniąc to, Kupujący muszą zapewnić bezpłatne udostępnienie Holenderskim Siłom Zbrojnym wystarczającej liczby miejsc parkingowych po przeznaczeniu obszarów drogowych dla ruchu publicznego.

II. Do czasu publicznego przekazania terenów drogowych Kupujący 2a) przyznaje Federacji oraz Holenderskim Siłom Zbrojnym i ich gościom prawo współużytkowania terenów drogowych na terenie osiedla oraz zapewnia Holenderskim Siłom Zbrojnym miejsca parkingowe w dotychczasowym zakresie bezpłatnie.

Zrezygnowano z prawdziwego bezpieczeństwa.

Kupujący 2a) zobowiązuje się do zaprojektowania terenów drogowych w częściach nieruchomości wynajmowanych Holenderskim Siłom Zbrojnym jako obszarów uspokojonego ruchu.

III. O ile integracja systemów deweloperskich z siecią publiczną nie nastąpi, Kupujący zobowiązują się do zapewnienia odpowiednich dostaw i utylizacji dla Holenderskich Sił Zbrojnych oraz, jeśli to konieczne, w szczególności do ułożenia nowych rurociągów słodkiej wody. W relacji wewnętrznej pomiędzy Kupującymi Kupujący 2a) przejmuje związane z tym koszty.

IV. Kupujący zobowiązują się do powiadamiania Federalnego Urzędu Nieruchomości Landau oraz wydziału nieruchomości Holenderskich Sił Zbrojnych „DGW & T, Directie Duitsland, Kastanienweg 3, 27404 Zeven” o działaniach budowlanych, które wpływają na powierzchnię wynajmowaną lub mogą obniżyć jej wartość mieszkaniową, a także o harmonogramie tych działań budowlanych, w takim odpowiednim czasie, aby mogli oni odpowiednio zareagować na środki budowlane.

V. W przypadku odsprzedaży części nieruchomości osobie trzeciej, osoba trzecia zobowiązana jest w ten sam sposób.

Kupujący zobowiązują się, w celu prawidłowego zagospodarowania terenu wynajętego Holenderskim Siłom Zbrojnym, do zapewnienia na żądanie Federacji rzeczywistego bezpieczeństwa obiektów zaopatrzenia i utylizacji.

§ 15 Odpowiedzialność solidarna

Za wszystkie zobowiązania zaciągnięte wobec Federacji w ramach niniejszej umowy Kupujący 2 a) i 2 b) odpowiadają jak dłużnicy solidarni.

§ 16 Przewozy

Umawiające się strony postanawiają, że przewozy będą zgłaszane w dwóch lub większej liczbie aktów uzupełniających.

Przeniesienie dotyczące podobszaru zaznaczonego na planie sytuacyjnym kolorem niebieskim (załącznik nr 5) zostanie zadeklarowane dopiero po przeprowadzeniu badań i udostępnieniu zmian po przedstawieniu zaświadczeń o zmianach oraz gwarancji bankowych zgodnie z § 7 ust. II zostały przekazane Federacji.

Przekazanie dotyczące podobszaru oznaczonego na planie sytuacyjnym kolorem czerwonym (załącznik 5) zostanie zadeklarowane dopiero po przeprowadzeniu badań, zmianach będzie dostępnych po przedstawieniu świadectwa zmian, holenderskie siły zbrojne zwrócą Federacji teren przeznaczony do przekazania lub wyrażą zgodę na przeniesienie własności i przypadający na niego udział w cenie zakupu zgodnie z § 6 ust. III został zapłacony.

§ 17 Powiadomienia pierwszeństwa przewozu T

Przeniesienie własności nieruchomości, z wyjątkiem przeniesienia własności na rzecz Kupujących 2a) i 2b) nieruchomości opisanej w § I ust. Posiadam zatwierdzenie i złożenie wniosku w księdze wieczystej.

Strony wyrażają zgodę i składają wniosek o unieważnienie tych ogłoszeń o pierwszeństwie. a) na nieruchomości umownej z rejestracją zmiany właściciela, jeżeli nie dokonano wpisów pośrednich, chyba że nabywca wyraził na to zgodę, b) na działce niesprzedanej zgodnie z § 3 ust. II z nieruchomości, o której mowa w § 1, z wykonaniem aktu zmiany w księdze wieczystej. Aby udowodnić, która nieruchomość nie została sprzedana, wystarczy potwierdzenie opatrzone pieczęcią pełniącego obowiązki notariusza.

§ 18 Podatek gruntowy, podatek od nieruchomości, składki na zagospodarowanie, zagospodarowanie terenu i ulepszenia Wszystkie składki na zagospodarowanie, zagospodarowanie terenu i ulepszenia zgodnie z Kodeksem budowlanym, ustawą o opłatach komunalnych oraz lokalnymi przepisami wymaganymi od Federacji do dnia notarialnego poświadczenia zostały opłacone i wliczone w cenę zakupu. Wkłady żądane od daty notarialnego poświadczenia ponoszą Kupujący, niezależnie od chwili ich wszczęcia i adresata zawiadomienia.

§ 19 Podatek od przeniesienia własności nieruchomości

I. Koszty i opłaty związane z niniejszą umową kupna i jej wykonaniem u notariusza, sądu i urzędów, a także podatek od przeniesienia nieruchomości ponosi Kupujący 2a).

II. Koszty zatwierdzenia lub potwierdzenia przez stronę umowy ponosi ona.

§ 20 Czynności egzekucyjne notariusza

I. Notariusz poucza się, aby żądał i otrzymywał zezwolenia lub negatywne zaświadczenia wymagane do ważności umowy lub jej wykonania. Będą one skuteczne dla wszystkich stron z chwilą ich otrzymania przez pełniącego obowiązki notariusza lub depozytariusza niniejszego aktu. Notariusz niezwłocznie poinformuje strony.

II. Wszelkiego wpisu do księgi wieczystej dokonuje się wyłącznie na wniosek pełniącego obowiązki notariusza. Jest on także uprawniony, z wyłączeniem ograniczenia § 181 BGB, do samodzielnego i ograniczonego dla stron składania wniosków, a także do ich wycofania w ten sam sposób oraz do uzupełnienia lub zmiany niniejszego aktu, o ile będzie to konieczne do doprowadzenia do pożądanego wpisu do księgi wieczystej i istotnych składników zakupu

umowy nie mają one wpływu.

III. Umawiające się Strony zrzekają się własnego prawa do stosowania.

IV: Notariusz nie jest upoważniony do otrzymywania zezwoleń urzędowych z zastrzeżeniem warunków i wymogów oraz zawiadomień, w drodze których odmawia się wydania oficjalnego zezwolenia lub korzysta z prawa pierwokupu. Zawiadomienia te należy doręczyć samym stronom; kopię należy przesłać notariuszowi.

§ 21 Klauzula rozłączna

Jeżeli postanowienie niniejszej umowy jest lub stanie się nieważne, pozostałe postanowienia niniejszej umowy pozostają nienaruszone.

W miejsce nieważnego lub nieważnego postanowienia stosuje się postanowienie prawnie istniejące lub, jeżeli nie przewidziano przepisu ustawowego, postanowienie odpowiadające znaczeniu niniejszej umowy.

§ 22 Kompletność poświadczenia notarialnego

Nie zawarto żadnych dalszych porozumień.

§ 23 Forma pisemna

Późniejsze ustalenia niniejszej umowy wymagają dla swej skuteczności formy pisemnej, chyba że wymagane jest poświadczenie notarialne.

§ 24 Instrukcje notarialne

Strony zostały pouczone, że:

I. niniejsza umowa, w zakresie, w jakim ma zastosowanie Ustawa o przeniesieniu gruntów lub Kodeks budowlany, staje się skuteczna dopiero po wydaniu odpowiedniego pozwolenia, a ponadto może być wykonana przez Federację tylko wtedy, gdy dostępne jest wymagane pozwolenie na mocy Kodeksu budowlanego i nie jest wykonywane ustawowe prawo pierwokupu;

II. wszystkie prawnie wiążące oświadczenia, od których ma zależeć zawarcie i istnienie niniejszej umowy, muszą zostać poświadczone notarialnie zgodnie z § 313 HGB, w przeciwnym razie niniejsza umowa jest nieważna;

III. własność przechodzi na Kupujących dopiero z chwilą wpisu do księgi wieczystej i w tym celu konieczne jest posiadanie zaświadczenia o odprawie podatkowej oraz zezwoleń urzędowych i ub zaświadczeń negatywnych;

IV. Federacja i Kupujący ponoszą solidarną odpowiedzialność za podatki związane z nieruchomością oraz podatek od przeniesienia własności nieruchomości, a także koszty notarialne i sądowe, przy czym Federacja tylko w zakresie, w jakim nie przysługuje jej ustawowe zwolnienie lub obniżka kosztów;

V. notariusz dokonał przeglądu księgi wieczystej, ale nie katastru gruntów i księgi obciążeń budynków, a oznaczenie księgi wieczystej nie zawiera informacji o dopuszczalnym sposobie użytkowania.

VI. notariusz nie udzielał żadnych porad podatkowych ani gospodarczych.

§ 25 Załączniki

O ile patrz Do niniejszego aktu załączono załączniki, stanowią one elementy niniejszej kontrakcji

ct.

§ 26 Miejsce jurysdykcji

Miejszem jurysdykcji dla wszelkich sporów prawnych wynikających z niniejszej umowy jest Landau in der Pfalz.

§ 27 Kopie

I. Z niniejszej umowy otrzymujecie:

Federacja 1 oryginał i 3 uwierzytelnione kopie, Kupujący po 1 oryginale i poświadczoną kopii każdy, Urząd Rejestru Gruntów w Zweibrücken 1 oryginał, Urząd Skarbowy Zweibrücken Urząd Podatku od Przeniesienia Nieruchomości 2 kopie i Komisja Ekspertów 1 kopia.

II. Zawiadomienia z księgi wieczystej Federacja żąda w trzech egzemplarzach, Kupujący w jednym egzemplarzu.

Wreszcie pojawił się oznajmił:

Po ostatecznym przesłuchaniu przez pełniącego obowiązki notariusza strony wyraźnie oświadczają, że nie życzą sobie dalszych zmian w ww. tekście umowy, który został szczegółowo wynegocjowany przez strony w długich negocjacjach wstępnych i zatwierdzony przez ich doradców prawnych i podatkowych.

Nalegają raczej na notarialne poświadczenie w wyżej wymienionej formie.

Protokół ten został głośno odczytany stawilemu się notariuszowi, przez niego zatwierdzony i podpisany poniżej własnoręcznie, co następuje:

Załącznik a: Pełnomocnictwo

Na podstawie § 16 ustawy o administracji finansowej (FVG) w wersji ustawy o korekcie finansowej z dnia 30.08.1971 (BGBl. I.S. 1426) upoważniam. Pan Siegfried Hiller

w Federalnym Urzędzie Majątkowym Landau w sprawie sprzedaży nieruchomości zarejestrowanej w księdze wieczystej Zweibrücken arkusz 5958 w powiecie Zweibrücken, działka 2885/15, budynek i przestrzeń otwarta, Delawarestraße, Landstuhlerstraße 97, 107 Louisianastraße 1, 3, 5, 7, 9, 11, 15, 17, 19, 21, 23, 25, Pennsylvaniastraße 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 24, 25, 27, 29, 31, Texasstraße, Virginiastraße 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 17, o łącznej powierzchni 103 699 m². Wartość przedmiotu zamówienia: 5.182.560.-- DM (słownie: pięć milionów sto osiemdziesiąt dwa tysiące pięćset sześćdziesiąt marek niemieckich) Landau, 05.10.1998 Federalny Urząd Majątkowy Landau Podpis: Pan Plauth ROAR

- Wyciąg: Umowa kupna Republiki Federalnej Niemiec i kraju związkowego Nadrenia-Palatynat (Studentenwerke Kaiserslautern) z dnia 15.08.1996.

§ 6 Rurociągi/obiekty dostaw i odprowadzania, tereny dróg, pozwolenia i prawa do współużytkowania

I. Zaopatrzenie całego osiedla Kreuzberg w ciepło, wodę i energię elektryczną oraz odprowadzanie ścieków odbywa się za pośrednictwem federalnej sieci rurociągów, która tworzy całość.

Ponadto drogi osiedla Kreuzberg wraz z oświetleniem ulicznym są własnością Federacji. (...)

II. W nabytej nieruchomości opisanej w § 2 ust. Według mnie istnieją rurociągi doprowadzające wodę, energię elektryczną, ciepłownictwo i oświetlenie uliczne, które są nadal potrzebne do zaopatrzenia federalnego osiedla Kreuzberg. Dodatkowo na zakupionej nieruchomości znajduje się przepompownia wody (4241), która jest nadal potrzebna do zaopatrzenia osiedla Kreuzberg.

Przebieg rurociągów oraz lokalizację przepompowni wody zaznaczono kolorem czerwonym na planach sytuacyjnych stanowiących załączniki nr 2 a (wodociągi/przepompowni), 2 b (prąd), 2 c (oświetlenie uliczne) i 2 d (ciepłownia) do niniejszego aktu, które zostały przedstawione kontrahentom do wglądu i przez nie zatwierdzone. Plany terenu stanowią część niniejszej umowy. (...)

VII. Kupujący zobowiązuje się dopuścić do dalszego funkcjonowania federalnych ciepłowni, wodociągów i sieci elektroenergetycznych, oświetlenia ulicznego oraz przepompowni wody znajdującej się na zakupionej nieruchomości, o ile jest to niezbędne do zasilania – także poszczególnych budynków – osiedla Kreuzberg.

W celu zabezpieczenia tego prawa zezwolenia Kupujący zamawia na rzecz Republiki Federalnej Niemiec (Federalnej Administracji Finansowej) ograniczoną służebność osobistą o następującej treści: „Prawo przenoszone na osoby trzecie do obsługi oraz konserwacji i odnawiania podziemnych rurociągów wodociągowych i elektroenergetycznych (prawa do rurociągów), do obsługi opraw oświetlenia ulicznego oraz do eksploatacji podziemnego rurociągu ciepłowniczego i prowadzącego przez budynek nr 4200 na rzecz Republiki Federalnej Niemiec, może po uprzednim uzgodnieniu z Kupującym – z wyjątkiem w sytuacjach awaryjnych – wejść na nieruchomość za pośrednictwem jej agentów i dokonać na nieruchomości wszelkich czynności niezbędnych do skorzystania z tego prawa.

Prawo to obejmuje obowiązek powstrzymania się odpowiedniego właściciela rzeczy obciążonej od wszelkich działań, które mogłyby utrudnić jej wykonywanie.”

Federacja
składa wniosek i
Kupujący
wyraża zgodę

wpisu tej ograniczonej służebności osobistej do księgi wieczystej.

Rejestracja nastąpi dopiero po otrzymaniu zaświadczeń o zmianie i nowych oznaczeń nieruchomości. Rejestracja praw jest bezpłatna.

VIII. Kupujący zobowiązuje się ponadto, na żądanie Federacji, do przywrócenia ww. uprawnień opisanych w ust. VII także na rzecz osoby trzeciej wskazanej przez Federację bezpłatnie oraz o zabezpieczenie rzeczowe.